

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 136

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 14 martie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
	Decizia nr. 81 din 27 februarie 2013 asupra obiecției de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, în ansamblul său, precum și, în mod special, a dispozițiilor art. I pct. 3 (referitoare la modificarea art. 7) și ale art. I pct. 14 (referitoare la introducerea art. 19 ¹) din lege.....	2–9
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
84.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004	10–47
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI		
209.	— Ordin privind dispunerea radierii din Registrul general al instituțiilor financiare nebankare a Societății Comerciale BCR PARTENER IFN — S.A.	48

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 81**

din 27 februarie 2013

asupra obiecției de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, în ansamblul său, precum și, în mod special, a dispozițiilor art. I pct. 3 (referitoare la modificarea art. 7) și ale art. I pct. 14 (referitoare la introducerea art. 19¹) din lege

I. 1. Cu Adresa nr. 1.233 din 14 februarie 2013, secretarul general al Senatului a transmis Curții Constituționale sesizarea formulată de un număr de 25 de senatori referitoare la neconstituționalitatea Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor.

2. La sesizare s-a anexat lista cuprinzând semnăturile autorilor acesteia: Rogojan Mihai-Ciprian, Chiru Gigi Christian, Ghilea Găvrilă, Bălu Marius, Isăilă Marius-Ovidiu, Florian Daniel Cristian, Pașcan Emil-Marius, Dincă Mărinică, Cadăr Leonard, Oprea Dumitru, Tișe Alin, Igaș Constantin-Traian, Voloșevici Andrei-Liviu, Todirașcu Valeriu, Popa Nicolae-Vlad, Ungureanu Mihai-Răzvan, Pereș A. Alexandru, Badea Viorel-Riceard, Marian N. Dan-Mihai, Ariton Ion, Boagiu C. Anca-Daniela, Blaga Vasile, Fluture Gheorghe, Rădulescu Cristian, aparținând Grupului parlamentar al Partidului Democrat Liberal, precum și a lui Vochidoiu Haralambie din Grupul parlamentar al Partidului Poporului — Dan Diaconescu.

3. Sesizarea a fost formulată în temeiul art. 146 lit. a) din Constituție și al art. 10, 15, 16 și 18 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 630 din 14 februarie 2013 și formează obiectul Dosarului nr. 103A/2013.

II. 1. **În motivarea sesizării** se susține încălcarea, prin normele criticate, a dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (3) și (5) referitoare la statul de drept și obligația respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 16 alin. (1) și (2) — *Egalitatea în drepturi*, ale art. 21 alin. (3) — dreptul la un proces echitabil și ale art. 67 — *Actele juridice și cvorumul legal*.

2. În ceea ce privește încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție

Se susține că legea adoptată după reexaminare a depășit cadrul stabilit prin cererea de reexaminare formulată în temeiul art. 77 alin. (2) din Constituție de Președintele României. În acest sens se arată că: se menține caracterul echivoc cu privire la incompatibilitățile stabilite prin alte acte normative, caracter care nu a fost eliminat de legea adoptată; nu a fost corectată reglementarea referitoare la sancționarea disciplinară a parlamentarului de neparticipare la lucrările plenului timp de 6 luni, în cazul unui conflict de interese constat printr-o hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă; nu a fost respectată solicitarea consultării societății civile.

Se mai invocă și o necorelare a alin. (1) și (2) ale art. 7 din Legea nr. 96/2006 astfel cum a fost modificată, în sensul că, deși se urmărea reglementarea cazurilor de încetare a mandatului parlamentarului, Parlamentul a adoptat doar prevederile din art. I pct. 3 referitoare la art. 7 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 96/2006, fără ca aceste dispoziții să fie corelate cu cele ale alin. (1) ale aceluiași articol. Astfel, alin. (2) al art. 7 prevede procedura de urmat, fără ca la alin. (1) să se prevadă regula substanțială. Se apreciază că „este ca și cum s-ar prevedea procedura arestării, dar nu este reglementată instituția arestării”. În opinia autorilor obiecției, lipsa acestei corelări echivalează cu adoptarea unui text incomplet, echivoc și deci

nepredictibil, ceea ce face ca reglementarea în cauză să fie de neînțeles.

3. În ceea ce privește încălcarea dispozițiilor art. 16 alin. (1) și (2), precum și ale art. 21 alin. (3) din Constituție

Referitor la dispozițiile art. I pct. 3 din lege, se susține că termenul de 45 de zile pe care îl are la îndemână parlamentarul declarat de Agenția Națională de Integritate ca fiind incompatibil pentru a ataca la instanța judecătorească raportul Agenției „este exagerat de mare față de reglementarea procesual civilă și deci îi poziționează pe parlamentari deasupra celorlalți cetățeni, fără niciun fel de justificare”. Se apreciază că reglementarea unor termene diferite față de ceilalți cetățeni le creează parlamentarilor o „superimunitate”, fără nicio justificare constituțională.

Se arată totodată că acest termen încalcă și prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție, în sensul că nu are caracter rezonabil. Legislația procesual civilă prevede termene mult mai scurte — de 10 sau 15 zile pentru sesizarea instanțelor judecătorești, iar Constituția nu prevede posibilitatea reglementării prin lege a unui termen special în anumite cazuri.

Cu privire la dispozițiile art. I pct. 14 din lege, se apreciază că acestea creează o discriminare nejustificată întrucât „reglementează doar situația parlamentarilor care au fost declarați în conflict de interese de o instanță judecătorească, lăsând la o parte pe cei care nu s-au «bucurat» de o asemenea hotărâre”.

Se mai arată și că „nu se poate susține nici că mandatul nu poate înceta pe baza raportului Agenției Naționale de Integritate, pe motivul că acesta din urmă, fiind un act administrativ, mandatul nu ar putea înceta în baza lui”. Astfel, mandatul încetează la data apariției și constatării incompatibilității de către instanțele judecătorești sau de către alte autorități publice cu atribuții corespunzătoare prevăzute de lege, însă ca urmare a atitudinii nelegale și neconstituționale a parlamentarului în cauză, iar nu datorită actului prin care se constată o asemenea atitudine.

4. În ceea ce privește încălcarea prevederilor art. 67 din Constituție

Se susține, ca urmare a cererii de reexaminare, că Parlamentul a decis retrimiteră legii criticate numai la Comisia comună pentru Statutul deputaților și senatorilor. Cu toate acestea, birourile permanente reunite au hotărât trimiterea legii și la comisiile juridice ale celor două Camere ale Parlamentului, pentru avizare. Această hotărâre confirmă, în opinia autorilor sesizării, încălcarea prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție.

De asemenea, având în vedere că din punct de vedere procedural s-a nesocotit decizia Parlamentului, iar hotărârea a fost adoptată de comisii și nu de plenul celor două Camere, au fost încălcate și prevederile art. 67 din Constituție.

III. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizarea a fost transmisă președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra sesizării de neconstituționalitate.

IV. 1. **Președintele Camerei Deputaților** a transmis Curții Constituționale, cu Adresa nr. 51/1.336 din 21 februarie 2013, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 742 din 21 februarie 2013, punctul de vedere prin care apreciază că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată.

2. În cadrul punctului de vedere exprimat se constată, mai întâi, cu caracter general, că „Parlamentul, prin majoritatea exprimată, este suveran în a aprecia cu privire la cererea de reexaminare, iar pe de altă parte, în mod substanțial, în cazul de față Parlamentul a pus de acord legea cu obiecțiile formulate la pct. 1—3 din cererea de reexaminare”. De asemenea, „consultarea societății civile și a instituțiilor competente, solicitată de Președintele României în ultimul punct al cererii de reexaminare (pct. 4), a fost asigurată încă de la depunerea inițiativei legislative, prin transmiterea acesteia către structurile competente în domeniul de referință, cât și prin publicarea pe pagina de internet a Camerei Deputaților a tuturor documentelor elaborate pe parcursul procedurii legislative și a asigurării accesului mass-media la acestea și la ședințele comune ale Camerei Deputaților și Senatului”.

3. În continuare, se susține „irelevanța argumentelor invocate” de autorii sesizării în motivarea încălcării prevederilor art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție. Astfel, se arată că invocarea normelor constituționale este generică, fără a se preciza „care dintre consecințele normative ale acestor prevederi constituționale sunt nerespectate”. Cât privește pretinsa necorelare a alin. (1) și (2) ale art. 7 din lege astfel cum a fost modificat, se arată că nu poate fi reținută, întrucât: în art. 7 alin. (1) din lege sunt reglementate în mod expres cazurile de încetare a calității de deputat sau de senator, în alin. (2) al aceluiași articol sunt detaliate în mod exhaustiv situațiile care conduc la încetarea mandatului de deputat sau de senator ca urmare a incompatibilității, aceste din urmă dispoziții fiind completate, cu prilejul reexaminării legii, în sensul introducerii unei litere d) la alin. (2) al art. 7 cu privire la raportul de evaluare al Agenției Naționale de Integritate necontestat în instanță în termenul legal.

4. Referitor la pretinsa încălcare a art. 16 alin. (1) și (2) și ale art. 21 alin. (3) din Constituție, se apreciază că nu poate fi reținută. Se arată că sintagma „termen rezonabil” cuprinsă în art. 21 alin. (3) din Constituție este folosită de legiuitorul constituant „în contextul proceselor aflate pe rolul instanțelor de judecată”, însă termenul de 45 de zile reglementat în art. 7 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 96/2006 „nu poate fi inclus în această categorie”. De asemenea, acest termen „este justificat de rațiuni practice, legate de specificul activității parlamentare care se desfășoară preponderent în București și în circumscripția electorală în care deputații și senatorii au fost aleși, adică pentru cei mai mulți dintre aceștia în afara localității de domiciliu, și de faptul că în multe situații raportul Agenției Naționale de Integritate nu le-a fost adus la cunoștință pe cale oficială”. Se apreciază și că, întrucât „reglementarea unor termene legale este un aspect de legalitate și de oportunitate, care dă expresie competenței forului legislativ, abilitat astfel de Legea fundamentală, acesta nu este un criteriu de constituționalitate”.

5. Cu referire la susținerile privind încălcarea, prin art. 1 pct. 14 din legea criticată, a art. 16 din Constituție, se semnalează o eroare a autorilor sesizării, precizându-se că „prevederile art. 19¹ alin. (1) din lege au fost modificate cu prilejul reexaminării, în acord cu pct. 3 din cererea de reexaminare”.

6. În ceea ce privește pretinsa încălcare a art. 67 din Constituție, se arată că textul constituțional invocat reglementează actele juridice ale celor două Camere ale Parlamentului și cvorumul legal necesar adoptării acestora. În ceea ce privește condiția existenței cvorumului, ca și criteriu de constituționalitate externă a legii, se constată că acesta a fost întrunit, așa cum rezultă din stenograma ședinței comune a

Senatului și Camerei Deputaților din ziua de 13 februarie 2013, iar deputații și senatorii și-au exprimat votul asupra raportului Comisiei permanente a Camerei Deputaților și Senatului privind Statutul deputaților și al senatorilor, organizarea și funcționarea ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului cu privire la cererea de reexaminare a legii în cauză. În ceea ce privește sesizarea comisiilor, se arată că „acesta nu constituie un criteriu de constituționalitate, ci de aplicare a dispozițiilor Regulamentului ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului și a cutumelor parlamentare”.

V.1. **Guvernul** a transmis Curții Constituționale, cu Adresa nr. 5/1.072/2013, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 734 din 21 februarie 2013, punctul de vedere prin care apreciază că sesizarea de neconstituționalitate este neîntemeiată.

2. În ceea ce privește susținerea referitoare la depășirea cadrului stabilit prin cererea de reexaminare, se arată că nu poate fi reținută. Se apreciază că „cererea de reexaminare, în realitate, nu afectează cu nimic calitatea Parlamentului de unică autoritate legiuitoare, în limitele sesizării, acesta putând face orice, reluându-se procedura legislativă. În ipoteza în care Parlamentul, reexaminând legea anterior adoptată, va da o altă redactare unor texte sau va completa legea cu noi prevederi, el trebuie să soluționeze și eventualele conflicte ce pot apărea asupra textelor care nu au făcut obiectul sesizării de reexaminare întrucât, în caz contrar, procedura de îmbunătățire a reglementării ar avea drept consecință adoptarea unei legi care cuprinde texte contradictorii și necorelate. Față de cererea de reexaminare formulată de Președintele României, Parlamentul are o competență largă asupra proiectului de lege, întrucât poate să modifice sau nu legea în sensul cerut de Președintele României, nefiind obligat să-și însușească punctul de vedere al acestuia. Singura limitare constă în faptul că reexaminarea legii de către Parlament trebuie să se restrângă la aspectele precizate în cererea Președintelui României”. Se mai apreciază și că „Parlamentul poate retrimite legea spre promulgare, după reexaminare, Președintelui României fără să fi operat nicio modificare în conținutul acesteia sau modificând-o, dar nu în sensul dorit de Președinte. Deși nu a obținut rezultatul scontat, Președintele nu-și poate impune opinia față de legislativ, nefiindu-i permisă o a doua cerere de reexaminare”. Se invocă și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

3. Referitor la susținerea privind existența unei necorelări între prevederile alin. (1) și (2) ale art. 7 din Legea nr. 96/2006, se apreciază că este neîntemeiată. Se arată că „textul reglementează mai întâi instituția incompatibilității, pentru ca la alin. (2) să stabilească procedura de urmat”.

4. Cât privește pretinsa încălcare a principiului egalității în drepturi, se invocă jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului în care s-a statuat, în esență, că egalitatea de tratament nu înseamnă uniformitate juridică, la situații diferite putându-se aplica soluții diferite, ipoteză existentă în speță. Art. 21 alin. (3) din Constituție, invocată de asemenea de autorii sesizării, este apreciat ca neavând incidență în cauză, întrucât termenul rezonabil la care acesta face referire vizează soluționarea unui proces aflat pe rolul instanței judecătorești. În plus, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a decis că este constituțională instituirea unor particularități procedurale, inclusiv în ceea ce privește instituirea unor termene speciale, diferite de dreptul comun.

5. Referitor la punctul 3 din sesizare se arată că autorii „nu argumentează în niciun fel încălcarea vreunei dispoziții constituționale, aspecte care fac imposibilă exprimarea unui punct de vedere”. Pentru acest motiv se consideră că „sesizarea ar trebui respinsă ca inadmisibilă”.

6. În privința aspectelor indicate cu privire la încălcarea art. 67 din Constituție, se apreciază că „acestea nu au legătură

cu textul constituțional invocat, întrucât se referă la modul de realizare și desfășurare a procedurilor parlamentare în procedura legislativă, realizate în cadrul comisiilor parlamentare, iar nu la cvorumul și majoritatea necesare pentru adoptarea unui act al Parlamentului de către plenul Camerelor acestuia.” În plus, „aspectele învederate de autorii sesizării sunt chestiuni ce țin de interpretarea și aplicarea legii, astfel încât analiza acestora excedează sferei de competență a Curții Constituționale.”

VI. **Președintele Senatului** nu a transmis Curții Constituționale punctul său de vedere.

VII. 1. La dosar au mai fost atașate o serie de cereri formulate *Amicus Curiae*, prin care se solicită constatarea neconstituționalității legii ce face obiectul sesizării, înregistrate la Curtea Constituțională după cum urmează: nr. 667 din 18 februarie 2013, cerere semnată de Brătfălean Viluța Mihaiela și, respectiv, Zorin Diaconescu, nr. 668 din 18 februarie 2013, cerere semnată indescifrabil (ambele cereri au fost transmise prin fax), nr. 687 din 19 februarie 2013, cerere formulată de Maria Rachieru și nr. 695 din 19 februarie 2013, cerere formulată de Petru Călian (ambele transmise prin poșta electronică).

2. Având în vedere dispozițiile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit cărora „Curtea Constituțională poate fi sesizată în cazurile expres prevăzute de art. 146 din Constituție, republicată, sau de legea sa organică”, precum și dispozițiile art. 146 lit. a) din Constituție, care stabilesc expres și limitativ subiecții care pot sesiza Curtea Constituțională pentru controlul constituționalității legilor înainte de promulgare, Curtea constată că cererile mai sus arătate sunt inadmisibile.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul judecătorului-raportor, Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, reține următoarele:

VIII. **Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă**, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 1, 10, 15, 16 și 18 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, să soluționeze sesizarea de neconstituționalitate formulată de cei 25 de senatori.

IX. **Obiectul sesizării**, astfel cum rezultă din examinarea motivării acesteia, îl constituie Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, criticată, în ansamblul său, sub aspectul procedurii de adoptare după reexaminarea la cererea Președintelui României, precum și, în mod special, dispozițiile art. 1 pct. 3 [referitoare la modificarea art. 7] și ale art. 1 pct. 14 [referitoare la introducerea art. 19¹] din lege, criticate punctual de autorii sesizării.

Dispozițiile art. 1 pct. 3 și pct. 14 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor au următorul cuprins:

— Art. 1 pct. 3: „Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

«ARTICOLUL 7

Încetarea mandatului

(1) Calitatea de deputat sau de senator încetează:

a) la data întrunirii legale a Camerelor nou-alese;

b) în caz de demisie, de la data menționată în cuprinsul acesteia, depuse la Biroul permanent al Camerei din care deputatul sau senatorul face parte;

c) în caz de pierdere a drepturilor electorale, de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care se dispune pierderea acestor drepturi;

d) în caz de deces, de la data consemnată în certificatul de deces;

e) în caz de incompatibilitate.

(2) **Încetarea mandatului de deputat sau de senator datorată incompatibilității are loc:**

a) la data menționată în cuprinsul demisiei pentru incompatibilitate, depusă la Biroul permanent al Camerei din care deputatul sau senatorul face parte;

b) la data adoptării unei hotărâri a Camerei din care deputatul sau senatorul face parte, prin care se constată starea de incompatibilitate;

c) la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care se respinge contestația la raportul Agenției Naționale de Integritate prin care s-a constatat incompatibilitatea;

d) la expirarea unui termen de 45 de zile de la data luării la cunoștință a raportului de evaluare al Agenției Naționale de Integritate, termen în care deputatul sau senatorul poate contesta raportul la instanța de contencios administrativ. Luarea la cunoștință se face prin comunicarea raportului Agenției Naționale de Integritate, sub semnătură de primire, către deputatul sau senatorul în cauză sau, în cazul în care refuză primirea, prin anunțul făcut de președintele de ședință în plenul Camerei din care face parte.

(3) În cazul în care deputatul sau senatorul și-a depus demisia, președintele, în prima ședință publică a plenului respectivei Camere, îl întreabă pe deputat sau pe senator dacă stăruie în demisie și, dacă acesta răspunde afirmativ sau nu se prezintă în ședința de plen pentru a răspunde, președintele ia act de demisie și supune votului plenului Camerei din care face parte adoptarea hotărârii prin care se vacantează locul de deputat sau de senator.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (1) lit. c) și d), precum și în cazurile prevăzute la alin. (2) lit. c) și d) președintele Camerei ia act de situația de încetare a mandatului de deputat sau de senator și supune votului plenului Camerei din care face parte adoptarea hotărârii prin care se vacantează locul de deputat sau de senator.

(5) Hotărârile de vacantare a locului de deputat sau de senator, prevăzute la alin. (3) și (4), se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(6) Mandatul de deputat sau de senator se prelungește de drept în cazul în care mandatul Camerei din care face parte se prelungește de drept în conformitate cu prevederile art. 63 alin. (1) și (4) din Constituția României, republicată.»

— Art. 1 pct. 14: „După articolul 19 se introduce un nou articol, art. 19¹, cu următorul cuprins:

«ARTICOLUL 19¹

Conflictul de interese

(1) Deputatul sau senatorul aflat în conflict de interese se sancționează disciplinar cu interzicerea participării la lucrările Camerei din care face parte deputatul sau senatorul pe o perioadă de cel mult 6 luni.

(2) Deputatul sau senatorul poate contesta raportul la instanța de contencios administrativ într-un termen de 45 de zile de la data luării la cunoștință a raportului de evaluare al Agenției Naționale de Integritate. Luarea la cunoștință se face prin comunicarea raportului Agenției Naționale de Integritate, sub semnătură de primire, către deputatul sau senatorul în cauză, sau în cazul în care refuză primirea, prin anunțul făcut de către președintele de ședință în plenul Camerei din care face parte.

(3) În situația în care Agenția Națională de Integritate a finalizat un raport de evaluare privind existența unui conflict de interese a unui deputat sau senator, raportul de evaluare se comunică în termen de 5 zile de la finalizare, persoanei în cauză, precum și Camerei din care aceasta face parte, în conformitate cu art. 21 alin. (4) din Legea nr. 176/2010. Biroul

permanent al Camerei din care face parte persoana în cauză o înștiințează de urgență pe aceasta, punându-i la dispoziție o copie a raportului.»

X. 1. Având în vedere obiectul sesizării, Curtea va examina mai întâi legea în ansamblul său, în raport de criticile formulate, care privesc exclusiv procedura de adoptare după reexaminarea legii la cererea Președintelui României, și apoi, în mod distinct, dispozițiile art. 1 pct. 3 și art. 14 din lege.

2. Pentru a răspunde acestor critici este necesară **stabilirea, mai întâi, a cadrului constituțional, legal și regulamentar referitor la Statutul deputaților și senatorilor**, cu referire în mod particular la regimul incompatibilităților.

2.1. Reglementările constituționale care conturează acest cadru sunt cele prevăzute în art. 73 alin. (3) lit. c), potrivit cărora *„Prin lege organică se reglementează [...] statutul deputaților și al senatorilor [...]”*, art. 65 alin. (2) lit. j) *„Camerelor își desfășoară lucrările și în ședințe comune, potrivit unui regulament adoptat cu votul majorității deputaților și senatorilor, pentru: [...] stabilirea statutului deputaților și al senatorilor[...]”*, și, respectiv, titlul III, cap. I — *Parlamentul*, secțiunea a 2-a — *Statutul deputaților și al senatorilor*, care cuprinde: art. 69 — *Mandatul reprezentativ*; art. 70 — *Mandatul deputaților și al senatorilor*; art. 71 — *Incompatibilități*; art. 72 — *Imunitatea parlamentară*.

Cu privire la incompatibilități, textul constituțional de referință, respectiv art. 71, prevede următoarele:

„(1) Nimeni nu poate fi, în același timp, deputat și senator.

(2) Calitatea de deputat sau de senator este incompatibilă cu exercitarea oricărei funcții publice de autoritate, cu excepția celei de membru al Guvernului.

(3) Alte incompatibilități se stabilesc prin lege organică.”

În înțelesul art. 71 alin. (2) din Legea fundamentală, funcțiile publice de autoritate sunt cele folosite în cadrul autorităților publice prevăzute de Constituție, funcții care pot fi electiv sau neelectiv. Art. 81 alin. (2) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, determină înțelesul sintagmei consacrată de norma constituțională, stabilind că *„prin funcții publice de autoritate, incompatibile cu calitatea de deputat sau de senator, se înțelege funcțiile din administrația publică asimilate celor de ministru, funcțiile de secretar de stat, subsecretar de stat și funcțiile asimilate celor de secretar de stat și subsecretar de stat din cadrul organelor de specialitate din subordinea Guvernului sau a ministerelor, funcțiile din Administrația Prezidențială, din aparatul de lucru al Parlamentului și al Guvernului, funcțiile de conducere specifice ministerelor, celorlalte autorități și instituții publice, funcțiile de consilieri locali și consilieri județeni, de prefecți și subprefecți și celelalte funcții de conducere din aparatul propriu al prefecturilor, funcțiile de primar, viceprimar și secretar ai unităților administrativ-teritoriale, funcțiile de conducere și execuție din serviciile publice descentralizate ale ministerelor și celorlalte organe din unitățile administrativ-teritoriale și din aparatul propriu și serviciile publice ale consiliilor județene și consiliilor locale, precum și funcțiile care, potrivit legii, nu permit persoanelor care le dețin să candideze în alegeri.”*

2.2. Dispozițiile constituționale referitoare la incompatibilități au fost preluate și dezvoltate în mai multe legi organice. Este de precizat că Parlamentul poate să stabilească prin lege organică orice alte incompatibilități cu mandatul de parlamentar, dar nu cu funcții publice de autoritate, ci cu orice alte funcții publice și în special cu funcții private.

În acest sens sunt: Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 763 din 12 noiembrie 2008, Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței

în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003. Curtea reține incidența în materie și a dispozițiilor Legii nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010, care reglementează, în titlul II, proceduri de asigurare a integrității și transparenței în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, secțiunea a 3-a a respectivului titlu fiind dedicată procedurii de evaluare a conflictelor de interese și a incompatibilităților.

2.3. Cu încălcarea textului constituțional de referință [art. 71 alin. (3)], cazuri de incompatibilitate sunt prevăzute la art. 198—200 și art. 202 din Regulamentul Camerei Deputaților, precum și la art. 177 din Regulamentul Senatului. Având în vedere textul constituțional menționat, care prevede că alte incompatibilități decât cele prevăzute de Legea fundamentală se stabilesc prin legea organică, rezultă că prin regulamentele Camerelor Parlamentului se pot stabili doar reguli procedurale interne de aplicare care să detalieze sub acest aspect, în măsura necesară, regulile constituționale și legale ce definesc statutul parlamentarului și, nicidecum, să-l completeze sau să-l modifice.

3. Critica de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, în ansamblul său

3.1. Susținerea referitoare la „depășirea” de către Parlament a cadrului stabilit prin cererea de reexaminare formulată de Președintele României

Autorii sesizării afirmă că legea adoptată de Parlament a depășit cadrul stabilit prin cererea de reexaminare formulată de Președintele României, argumentele prezentate de aceștia fiind însă în sensul că Parlamentul nu a dat curs tuturor solicitărilor pe care cererea de reexaminare le-a cuprins.

Analizând dispozițiile constituționale incidente în materie, cuprinse în art. 77 alin. (2), potrivit căruia *„Înainte de promulgare, Președintele poate cere Parlamentului, o singură dată, reexaminarea legii”*, Curtea constată că reexaminarea poate fi cerută o singură dată de Președintele României, pentru orice motiv — de formă sau de fond, cu privire la legea în integralitate sa sau pentru unele dintre textele sale. În cadrul acestei proceduri, reexaminarea legii de către Parlament trebuie să se restrângă la obiecțiunile menționate în cererea Președintelui României iar, în situația în care se dă o altă redactare unor texte sau se completează legea cu noi reglementări, urmează să se asigure corelările necesare cu textele care au făcut obiectul cererii Președintelui României.

În cuprinsul obiecției de neconstituționalitate formulate nu se arată însă în ce ar consta „depășirea” cadrului cererii de reexaminare, motivele invocate fiind, în realitate, critici referitoare la o pretinsă neconformare a Parlamentului cu solicitările cuprinse în această cerere.

Or, cererea de reexaminare nu poate afecta statutul Parlamentului de unică autoritate legiuitoare a țării. Cererea formulată de Președintele României în temeiul art. 77 alin. (2) din Constituție are ca efect reluarea procesului legislativ, cadru în care Parlamentul poate modifica sau completa legea în sensul cerut de Președinte, poate menține legea în forma adoptată inițial sau, dimpotrivă, ținând seama și de punctul de vedere al Președintelui, o poate respinge. În acest sens este și jurisprudența constantă a Curții Constituționale, în care s-a reținut că, „Parlamentul fiind unica autoritate legiuitoare a țării, conform prevederilor art. 61 alin. (1) din Constituție, în raport cu solicitările cuprinse în cererea de reexaminare a Președintelui României, poate adopta orice fel de soluție pe care o va considera necesară. Astfel, poate admite în întregime sau parțial

solicitarea, poate să o respingă ori poate să modifice în totalitate sau parțial anumite texte care au legătură cu cererea de reexaminare.” (a se vedea Decizia nr. 991 din 1 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 682 din 6 octombrie 2008, Decizia nr. 1.596 din 14 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 924 din 27 decembrie 2011, Decizia nr. 1.597 din 14 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 924 din 27 decembrie 2011, Decizia nr. 1.598 din 14 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 924 din 27 decembrie 2011). Soluția adoptată de Parlament trebuie să fie circumscrisă cadrului constituțional.

Așadar, eventuala respingere în tot sau în parte de către Parlament a cererii de reexaminare nu poate constitui, în sine, un motiv de neconstituționalitate a reglementării adoptate în urma reexaminării. După parcurgerea procesului legislativ în cadrul procedurii de reexaminare, Parlamentul poate retrimite legea Președintelui, care trebuie să o promulge în cel mult 10 zile de la primirea legii, nefiindu-i permisă o a doua cerere de reexaminare. Președintele poate însă, în temeiul art. 146 lit. a) din Constituție, să sesizeze Curtea Constituțională pentru controlul de constituționalitate al legii.

Pentru aceste considerente, Curtea constată că sunt neîntemeiate criticile formulate de autorii sesizării cu privire la Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, în ansamblul său.

3.2. **Susținerea privind încălcarea prevederilor art. 67 din Constituție**

În motivarea obiecției de neconstituționalitate se arată că, urmare cererii de reexaminare, Parlamentul a decis retrimiterea legii criticate numai la Comisia comună pentru Statutul deputatului și senatorului. Cu toate acestea, birourile permanente reunite au hotărât trimiterea legii și la comisiile juridice ale celor două Camere ale Parlamentului, pentru avizare, ceea ce înseamnă că din punct de vedere procedural s-a nesocotit decizia Parlamentului, iar hotărârea a fost adoptată de comisia și nu de plenul celor două Camere.

Cu privire la locul și rolul comisiilor permanente, ca organe interne de lucru ale Camerelor Parlamentului, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat în jurisprudența sa, reținând că activitatea acestora „are caracter pregătitor pentru a oferi forului deliberativ toate elementele necesare adoptării deciziei”; „dezbaterile specializate care au loc în cadrul ședințelor comisiilor se finalizează cu întocmirea de rapoarte sau avize care au rolul de a pregăti și facilita desfășurarea lucrărilor Camerelor, respectiv a dezbaterilor care vor avea loc în plenul acestora. Necesitatea creării acestor organe de lucru a fost impusă de asigurarea eficienței activității unui corp deliberativ numeros. Din această perspectivă, rolul comisiilor în activitatea parlamentară este unul foarte important, ele asigurând pregătirea deciziilor plenului în scopul exercitării prerogativelor ce decurg din dreptul de informare, dreptul de control sau dreptul de anchetă ale Parlamentului. Dat fiind caracterul de organe de lucru interne al comisiilor parlamentare, natura juridică a rapoartelor sau avizelor adoptate de acestea este aceea a unui act preliminar, cu caracter de recomandare, adoptat în scopul de a sugera o anumită conduită, sub aspect decizional, plenului fiecărei Camere sau Camerelor reunite. Rapoartele și avizele au caracter obligatoriu numai sub aspectul solicitării lor, nu și din perspectiva soluțiilor pe care le propun, Senatul și Camera Deputaților fiind singurele corpuri deliberative prin care Parlamentul își îndeplinește atribuțiile constituționale” (a se vedea Decizia nr. 209 din 7 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 22 martie 2012). Ca urmare, soluțiile propuse de comisia pot fi însușite sau nu de Parlament, iar o eventuală însușire a acestora nu poate fi interpretată în sensul că ar conduce la adoptarea legii de către comisia.

Cât privește raporturile dintre comisia, modul lor de lucru și de colaborare, acestea sunt probleme ce țin de aplicarea

regulamentelor Camerelor, și nu pot face obiectul controlului de constituționalitate.

4. **Critica de neconstituționalitate a art. 1 pct. 3 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor**

4.1. **Susținerile referitoare la încălcarea art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, în sensul lipsei de predictibilitate a reglementării**

Sub acest aspect se invocă o necorelare constând în faptul că Parlamentul ar fi adoptat doar prevederile din art. 1 pct. 3 referitoare la art. 7 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 96/2006, fără ca aceste dispoziții să fie corelate cu cele ale alin. (1) ale aceluiași articol. În opinia autorilor sesizării, alin. (2) al art. 7 din legea astfel cum a fost modificată prevede procedura de urmat, fără ca la alin. (1) să se prevadă regula substanțială.

Examinând cele două texte criticate, Curtea constată că alin. (1) al art. 7 din Legea nr. 96/2006, astfel cum a fost modificat, reglementează cazurile de încetare a calității de deputat sau senator, unul dintre acestea fiind cel de incompatibilitate [art. 7 alin. (1) lit. e)]. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește data la care încetează mandatul de deputat sau de senator datorată incompatibilității. Faptul că alin. (1) al art. 7 din lege se referă la incompatibilitate ca modalitate de încetare a calității de deputat sau senator, în mod generic, fără a enumera cazurile de incompatibilitate, respectiv fără a stabili procedura declarării incompatibilității, nu determină o lipsă de predictibilitate a textului legal menționat. Reglementarea cazurilor de incompatibilitate și a procedurii declarării se regăsește în dispoziții distincte, cuprinse în art. 1 pct. 9, de modificare a art. 15, și art. 1 pct. 11 de modificare a art. 18 din Legea nr. 96/2006.

Astfel fiind, nu poate fi reținută pretinsa încălcare a prevederilor art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție.

4.2. **Susținerile referitoare la încălcarea art. 16 alin. (1) și (2), precum și a art. 21 alin. (3) din Constituție**

Autorii sesizării critică art. 1 pct. 3 din lege, în ceea ce privește art. 7 alin. (2) lit. d) din Legea nr. 96/2006, astfel cum a fost modificat, susținând că termenul de 45 de zile pe care îl are la îndemână parlamentarul declarat de Agenția Națională de Integritate ca fiind incompatibil, pentru a ataca la instanța judecătorească raportul Agenției, este exagerat de mare în raport cu reglementarea procesual civilă, poziționându-i pe parlamentari deasupra celorlalți cetățeni, fără niciun fel de justificare.

Curtea constată că textul de lege criticat, potrivit căruia „(2) *Încetarea mandatului de deputat sau de senator datorată incompatibilității are loc: [...] d) la expirarea unui termen de 45 de zile de la data luării la cunoștință a raportului de evaluare al Agenției Naționale de Integritate, termen în care deputatul sau senatorul poate contesta raportul la instanța de contencios administrativ. Luarea la cunoștință se face prin comunicarea raportului Agenției Naționale de Integritate, sub semnătură de primire, către deputatul sau senatorul în cauză sau, în cazul în care refuză primirea, prin anunțul făcut de președintele de ședință în plenul Camerei din care face parte*”, instituie o derogare de la norma comună în această materie, prevăzută de art. 22 alin. (1) din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 621 din 2 septembrie 2010, cu modificările ulterioare.

Astfel, potrivit art. 22 alin. (1) din Legea nr. 176/2010, „*Persoana care face obiectul evaluării poate contesta raportul de evaluare a conflictului de interese sau a incompatibilităților în termen de 15 zile de la primirea acestuia, la instanța de contencios administrativ.*”

Persoanele la care se referă textul citat sunt, potrivit art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 176/2010, următoarele: președintele României; consilierii prezidențiali și consilierii de stat; președinții

Camerele Parlamentului, deputații și senatorii; membrii din România în Parlamentul European și membrii în Comisia Europeană din partea României; prim-ministrului, membrii Guvernului, secretarii de stat, subsecretarii de stat, asimilații acestora, precum și consilierii de stat din aparatul de lucru al prim-ministrului; membrii Consiliului Superior al Magistraturii; judecătorii, procurorii, magistrații-asistenți, asimilații acestora, precum și asistenții judiciari; personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor judecătorești și parchetelor; judecătorii Curții Constituționale; membrii Curții de Conturi și personalul cu funcții de conducere și de control din cadrul acesteia; președintele Consiliului Legislativ și președinții de secție; Avocatul Poporului și adjuncții săi; președintele și vicepreședintele Autorității Naționale de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal; membrii Consiliului Concurenței; membrii Colegiului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității; membrii Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare; membrii Consiliului Economic și Social; membrii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor; membrii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Sistemului de Pensii Private; membrii Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării; membrii Consiliului Național al Audiovizualului; membrii consiliilor de administrație și ai comitetelor directorale ale Societății Române de Radiodifuziune și Societății Române de Televiziune; președintele și vicepreședintele Agenției Naționale de Integritate, precum și membrii Consiliului Național de Integritate; directorul general și membrii consiliului director al Agenției Naționale de Presă AGERPRES; directorul Serviciului Român de Informații, prim-adjunctul și adjuncții săi; directorul Serviciului de Informații Externe și adjuncții săi; personalul diplomatic și consular; directorul Serviciului de Protecție și Pază, prim-adjunctul și adjunctul său; directorul Serviciului de Telecomunicații Speciale, prim-adjunctul și adjuncții săi; aleșii locali; persoanele cu funcții de conducere și de control, precum și funcționarii publici, inclusiv cei cu statut special, care își desfășoară activitatea în cadrul tuturor autorităților publice centrale ori locale sau, după caz, în cadrul tuturor instituțiilor publice; persoanele cu funcții de conducere și de control din cadrul unităților sistemului de învățământ de stat și unităților de stat din sistemul de sănătate publică; personalul încadrat la cabinetul demnitarului în administrația publică centrală, precum și personalul încadrat la cancelaria prefectului; membrii consiliilor de administrație, ai consiliilor de conducere sau ai consiliilor de supraveghere, precum și persoanele care dețin funcții de conducere în cadrul regiilor autonome de interes național sau local, companiilor și societăților naționale sau, după caz, societăților comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar sau semnificativ; guvernatorul, prim-viceguvernatorul, viceguvernatorii, membrii consiliului de administrație, angajații cu funcții de conducere ai Băncii Naționale a României, precum și personalul din conducerea băncilor la care statul este acționar majoritar sau semnificativ; personalul instituțiilor publice, inclusiv personalul angajat cu contract individual de muncă, implicat în realizarea procesului de privatizare, precum și personalul instituțiilor și autorităților publice, inclusiv personalul angajat cu contract individual de muncă, ce administrează sau implementează programe ori proiecte finanțate din fonduri externe sau din fonduri bugetare; președinții, vicepreședinții, secretarii și trezorerii federațiilor și confederațiilor sindicale; prefectii și subprefecții; candidații pentru funcțiile de Președinte al României, deputat, senator, consilier județean, consilier local, președinte al consiliului județean sau primar; celelalte categorii de persoane care sunt numite în funcție de Președintele României, de Parlament, de Guvern sau de prim-ministru, cu excepția celor care ocupă funcții aparținând cultelor religioase.

Față de textul de lege criticat, ar rezulta că tuturor acestor categorii de persoane care ocupă funcții sau demnități publice le sunt aplicabile dispozițiile art. 22 alin. (1) din Legea nr. 176/2010, putând contesta raportul de evaluare al Agenției Naționale de

Integritate într-un termen de 15 zile de la primire, cu excepția deputaților și al senatorilor, care ar avea la dispoziție un termen de 45 de zile de la primire pentru contestarea raportului de evaluare.

Curtea constată în acest sens că, deși statutul constituțional și legal al membrilor Parlamentului, ca reprezentanți ai poporului, este diferit de statutul funcționarilor publici și, în general, de al celorlalți cetățeni, ceea ce determină, în consecință, particularități cu privire la exercitarea anumitor drepturi, acest statut nu poate fi reținut ca justificând o diferență de tratament juridic în raport cu celelalte categorii de persoane cărora li se aplică Legea nr. 176/2010. Aceasta, întrucât, din perspectiva obiectului și scopului acestei reglementări — care vizează asigurarea integrității în exercitarea demnităților și funcțiilor publice și prevenirea corupției instituționale — toate persoanele menționate la art. 1 alin. (1) din lege se află în aceeași situație juridică, circumscrisă încă din titlul reglementării, prin sintagma „*funcții și demnități publice*”, în considerarea căreia le revin obligații specifice.

Sub acest aspect, referindu-se la compatibilitatea unor particularități procedurale, inclusiv în ce privește exercitarea căilor de atac, cu principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, Curtea Constituțională a statuat de principiu că „nu este contrar acestui principiu instituirea unor reguli speciale, inclusiv în ce privește căile de atac, cât timp ele asigură egalitatea juridică a cetățenilor în utilizarea lor. Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. [...] În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice.” (Decizia nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României nr. 69 din 16 martie 1994) Or, în cauză, situația deputaților și a senatorilor, din punct de vedere al scopului Legii nr. 176/2010, este aceeași cu a celorlalte categorii de demnitari și funcționari publici cărora legea li se aplică. În consecință, instituirea unui tratament procedural diferit în ceea ce îi privește are caracter discriminatoriu.

Nu pot fi reținute ca argumente care să justifice diferența de tratament astfel instituită aspectele legate de specificul activității parlamentare sau de faptul că ar exista „multe situații” în care raportul Agenției Naționale de Integritate nu le-ar fi adus la cunoștință pe cale oficială persoanelor care au făcut obiectul evaluării, câtă vreme termenul de contestare a raportului de evaluare începe să curgă de la data la care acesta a fost comunicat sub semnătură de primire, către deputatul sau senatorul în cauză sau, în cazul în care refuză primirea, prin anunțul făcut de președintele de ședință în plenul Camerei din care face parte.

Pentru considerentele arătate, **Curtea constată că dispozițiile art. 1 pct. 3 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor sunt neconstituționale în ceea ce privește art. 7 alin. (2) lit. d) din legea astfel cum a fost modificată, referitor la termenul de 45 de zile în care deputatul sau senatorul poate contesta la instanța de contencios administrativ raportul de evaluare al Agenției Naționale de Integritate.**

5. Susținerile referitoare la neconstituționalitatea art. 1 pct. 14 din lege, referitoare la introducerea art. 19¹ — „Conflictul de interese”.

În opinia autorilor sesizării, aceste dispoziții creează o discriminare nejustificată, întrucât reglementează doar situația parlamentarilor care au fost declarați în conflict de interese de o instanță judecătorească, lăsând la o parte pe cei care nu s-au „bucurat” de o asemenea hotărâre. Este criticată și reglementarea cuprinsă în același text de lege, referitoare la sancționarea disciplinară a parlamentarului.

Cu privire la aceste susțineri Curtea constată mai întâi că, urmare a reexaminării, textul art. 19¹ — *Conflictul de interese*, introdus prin art. 1 pct. 14 din legea ce face obiectul sesizării, a primit o nouă formulare, cu caracter general, care nu cuprinde distincția apreciată de autorii sesizării ca având caracter discriminatoriu. Astfel fiind, nu poate fi primită critica formulată în raport cu dispozițiile art. 16 din Constituție.

Curtea constată însă că este întemeiată critica referitoare la reglementarea, prin alin. (1) al art. 19¹ din legea astfel cum a fost completată, a sancțiunii disciplinare a parlamentarului aflat în conflict de interese, întrucât această sancțiune, constând în „interzicerea participării la lucrările Camerei din care face parte deputatul sau senatorul pe o perioadă de cel mult 6 luni”, este de natură să afecteze mandatul parlamentar.

Curtea reține în acest sens că mandatul parlamentar este o demnitate publică dobândită de membrii Camerelor Parlamentului prin alegerea de către electorat, în vederea exercitării prin reprezentare a suveranității naționale, concluzie fundamentată, în principal, pe următoarele dispoziții constituționale: art. 2 alin. (1) — „*Suveranitatea națională aparține poporului român, care o exercită prin organele sale reprezentative, constituite prin alegeri libere, periodice și corecte, precum și prin referendum*”, art. 61 alin. (1) teza întâi — „*Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român [...]*” și art. 69 alin. (1) — „*În exercitarea mandatului, deputații și senatorii sunt în serviciul poporului*”. Constituția mai stabilește, în art. 63, durata mandatului Camerei Deputaților și Senatului, iar în art. 70, momentul la care deputații și senatorii intră în exercițiul mandatului, respectiv „*la data întrunirii legale a Camerei din care fac parte, sub condiția validării alegerii și a depunerii jurământului [...]*”, precum și momentul/cazurile de încetare a calității de deputat sau de senator, respectiv: „*la data întrunirii legale a Camerelor nou-alese sau în caz de demisie, de pierdere a drepturilor electorale, de incompatibilitate ori de deces*”.

Față de aceste dispoziții constituționale, Curtea reține, mai întâi, că problema conflictului de interese nu este de rang constituțional, legiuitorul constituant stabilind în mod expres și limitativ doar cazurile în care calitatea de deputat sau de senator încetează, cazuri care nu se referă și la conflictul de interese. Reglementarea conflictului de interese prin legislația infraconstituțională trebuie să respecte însă cadrul constituțional care configurează — în ceea ce privește deputații și senatorii — regimul juridic al mandatului parlamentar.

Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției definește conflictul de interese în art. 70, după cum urmează: „*Prin conflict de interese se înțelege situația în care persoana ce exercită o demnitate publică sau o funcție publică are un interes personal de natură patrimonială, care ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate a atribuțiilor care îi revin potrivit Constituției și altor acte normative.*”

Prin dispozițiile art. 1 pct. 14 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, a fost introdus în lege art. 19¹, care reglementează instituția conflictului de interese în cazul deputaților și al senatorilor. În mod corelativ, prin art. 1 pct. 51 din legea criticată a fost introdusă, după lit. d) a art. 52 din Legea nr. 96/2006, care reglementează sfera abaterilor disciplinare, o nouă abatere disciplinară, menționată la lit. e), cu următorul cuprins: „*încălcarea prevederilor legale referitoare la conflictul de interese*”. De asemenea, prin art. 1 pct. 53 din lege s-a introdus la art. 53 din Legea nr. 96/2006, care reglementează sfera sancțiunilor disciplinare, o nouă sancțiune la lit. g), cu următorul cuprins: „*interzicerea de a participa la lucrările Camerei din care face parte, pe o perioadă de cel mult 6 luni în cazul conflictului de interese*”.

Din această reglementare rezultă că legiuitorul a încadrat conflictul de interese în sfera abaterilor disciplinare și, atribuindu-i o anumită gravitate, a reluat sancțiunea reglementată în prezent de art. 53 lit. f) din Legea nr. 96/2006 („*interzicerea de a participa la lucrările Camerei din care face parte, pe o perioadă de cel mult 30 de zile calendaristice*”), modificând însă perioada pentru care aceasta poate fi aplicată („*cel mult 6 luni*”).

Curtea constată că art. 19¹ alin. (1) din Legea nr. 96/2006 astfel cum a fost modificată, text care introduce, practic, odată cu reglementarea conflictului de interese, diferența sub aspectul perioadei pentru care poate fi aplicată sancțiunea disciplinară menționată, contravine dispozițiilor constituționale referitoare la statul de drept și celor care configurează regimul juridic al mandatului parlamentar.

În acest sens, Curtea reține că reprezentativitatea mandatului parlamentar, așa cum este stabilită de dispozițiile din Legea fundamentală citate, are importante consecințe juridice. Una dintre acestea se referă la îndatoririle parlamentarului, care se exercită în mod continuu, din momentul la care acesta intră în exercițiul mandatului, până la data încetării calității de deputat sau de senator, legiuitorul trebuind ca, prin reglementările pe care le adoptă, să nu împiedice îndeplinirea acestora.

Participarea la ședințele Camerei din care fac parte deputatul sau senatorul constituie o îndatorire de esență mandatului parlamentar, astfel cum rezultă din întregul ansamblu al dispozițiilor constituționale care reglementează *Parlamentul*, cuprinse în Titlul III, Capitolul I al Legii fundamentale. Aceasta este reglementată expres de Legea nr. 96/2006 privind statutul deputaților și al senatorilor în art. 29 alin. (1) — text care nu a suferit modificări prin legea supusă controlului de constituționalitate, fiind caracterizată de legiuitor ca fiind „*o obligație legală, morală și regulamentară*”.

Prin urmare, împiedicarea deputatului sau senatorului de a participa la ședințele Camerei din care face parte, pe o perioadă ce reprezintă jumătate de an din cei patru ani ai mandatului Camerei, constituie o măsură de natură să îl împiedice să își realizeze mandatul dat de alegători. În considerarea faptului că fiecare parlamentar reprezintă națiunea în întregul ei, trebuie asigurate condiții de exercitare efectivă a mandatului, condiții ce trebuie avute în vedere și la reglementarea sancțiunilor disciplinare.

Pentru aceste considerente, Curtea constată că dispozițiile alin. (1) al art. 19¹ din Legea nr. 96/2006 astfel cum a fost modificată sunt neconstituționale, fiind contrare prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5), art. 2 alin. (1), art. 61 alin. (1) teza întâi, art. 69 alin. (1) și în art. 70, texte care configurează regimul mandatului parlamentar în concordanță cu exigențele statului de drept.

Curtea constată, totodată, că dispozițiile art. 19¹ alin. (2) din Legea nr. 96/2006 astfel cum a fost modificată, potrivit cărora „*Deputatul sau senatorul poate contesta raportul la instanța de contencios administrativ într-un termen de 45 de zile de la data luării la cunoștință a raportului de evaluare al Agenției Naționale de Integritate. Luarea la cunoștință se face prin comunicarea raportului Agenției Naționale de Integritate, sub semnătură de primire, către deputatul sau senatorul în cauză, sau în cazul în care refuză primirea, prin anunțul făcut de către președintele de ședință în plenum Camerei din care face parte*”, consacră o soluție legislativă identică celei prevăzute de art. 7 alin. (2) lit. d) din lege, soluție criticată de autorii sesizării sub aspectul termenului derogatoriu de contestare la instanța de judecată a raportului de evaluare întocmit de Agenția Națională de Integritate. Astfel fiind, pentru considerentele care au fundamentat constatarea neconstituționalității art. 1 pct. 3 din lege, cu referire la art. 7 alin. (2) lit. d), aplicabile *mutatis mutandis*, Curtea constată că sunt neconstituționale și prevederile art. 19¹ alin. (2) din Legea nr. 96/2006, introduse prin art. 1 pct. 14 din legea ce face obiectul sesizării.

XI. Curtea mai reține că Legea privind Statutul deputaților și al senatorilor a fost adoptată în anul 2006, la 15 ani de la intrarea în vigoare a Constituției ca urmare a aprobării acesteia prin referendumul național din 8 decembrie 1991, și a suferit modificări în concordanță cu legea de revizuire a Constituției din anul 2003. După modificarea și completarea prin mai multe acte normative, Legea nr. 96/2006 a fost republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 763 din 12 noiembrie 2008. Noua modificare, supusă în prezenta cauză controlului de constituționalitate, nu este de natură să asigure o rigoare sub aspectul coerenței și al sistematizării normelor incidente în materia statutului deputaților și al senatorilor.

Astfel, potrivit art. 14 alin. (1) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, „Reglementările de același nivel și având același obiect se cuprind, de regulă, într-un singur act normativ”.

Or, în prezent, materia incompatibilităților și a conflictelor de interese, ce formează obiectul criticilor de neconstituționalitate formulate în cauză, este reglementată de cap. IV din Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, art. 20—art. 26 din Legea nr. 176/2010 privind integritatea în exercitarea funcțiilor și demnităților publice, pentru modificarea și completarea Legii nr. 144/2007 privind înființarea, organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Integritate, precum și pentru modificarea și completarea altor acte normative, cartea I, titlul IV, cap. III din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, precum și de regulamentele celor două Camere ale Parlamentului.

În raport cu prevederile din Legea nr. 24/2000 menționate, este necesară reglementarea unitară a incompatibilităților și conflictelor de interese, în scopul realizării unei sistematizări a materiei, cu consecința creșterii accesibilității și predictibilității legii, de natură să determine eliminarea interpretărilor divergente. În reglementarea statutului deputaților și al senatorilor trebuie să se aibă în vedere particularitățile specifice

acestui statut, precum și faptul că acesta este diferit de cel al funcționarilor publici.

În aceeași ordine de idei, Curtea mai reține că legea supusă controlului de constituționalitate conține și unele imperfecțiuni care se impun a fi corectate în raport cu dispozițiile art. 11 și art. 12 din Legea nr. 24/2000 referitoare la publicarea și intrarea în vigoare a actelor normative [de exemplu, art. 24 alin. (4) teza finală din Legea nr. 96/2006, astfel cum a fost modificată, potrivit căruia „Hotărârea intră în vigoare la data comunicării acesteia către ministrul justiției.”]. De asemenea, se impune folosirea riguroasă a terminologiei constituționale specifice. Astfel, de exemplu, sintagma „ministru” din cuprinsul legii trebuie să fie înlocuită cu cea de „membru al Guvernului”, potrivit dispozițiilor constituționale și, în special, a art. 109 — *Răspunderea membrilor Guvernului*, în concordanță cu Decizia Curții Constituționale nr. 270 din 10 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 290 din 15 aprilie 2008.

Se impune, folosind acest prilej legislativ, ca la nivelul celor două Camere ale Parlamentului să fie revăzute textele din Regulamentele acestora declarate neconstituționale și să asigure o corelare și o tratare unitară a acelorași probleme. Ar fi de dorit ca actele normative de bază referitoare la activitatea parlamentară, și anume Legea nr. 96/2006, Regulamentul Camerei Deputaților, Regulamentul Senatului și Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului să fie concentrate într-un singur volum, în scopul facilitării activității parlamentare. În această activitate de sistematizare, un rol important revine Consiliului Legislativ care, potrivit art. 79 din Constituție, este „organ consultativ de specialitate al Parlamentului, care avizează proiectele de acte normative în vederea sistematizării, unificării și coordonării întregii legislații”.

XII. Curtea s-a pronunțat în limitele sesizării, în conformitate cu dispozițiile art. 10 și art. 18 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. În cadrul procesului de reexaminare a legii pentru punerea în acord cu decizia de constatare a neconstituționalității, Parlamentul urmează să realizeze modificările, precum și corelările pe care aceste modificări le impun.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituția României, precum și al art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992,

Cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite obiecția de neconstituționalitate și constată, în raport cu criticile formulate, că dispozițiile Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor sunt neconstituționale după cum urmează:

— art. I pct. 3, în ceea ce privește art. 7 alin. (2) lit. d) din legea astfel cum a fost modificată, referitor la termenul de 45 de zile în care deputatul sau senatorul poate contesta la instanța de contencios administrativ raportul de evaluare al Agenției Naționale de Integritate;

— art. I pct. 14, în ceea ce privește art. 19¹ alin. (1) și (2) referitor la „Conflictul de interese”.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 27 februarie 2013 și la aceasta au participat: Augustin Zegrean, președinte, Aspazia Cojocar, Acsinte Gaspar, Petre Lăzăroiu, Mircea Ștefan Minea, Iulia Antoanella Motoc, Ion Predescu, Puskás Valentin Zoltán, Tudorel Toader, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Prim-magistrat-asistent,
Marieta Safta

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

A. Titlul II „Impozitul pe profit”

1. **Punctul 14¹ se modifică și va avea următorul cuprins:**

„14¹. Veniturile și cheltuielile rezultate din evaluarea titlurilor de participare și a obligațiilor, efectuată potrivit reglementărilor contabile aplicabile, sunt luate în calcul la determinarea profitului impozabil. În valoarea fiscală a titlurilor de participare și a obligațiilor se includ și evaluările efectuate potrivit reglementărilor contabile aplicabile. La scoaterea din gestiune a titlurilor de participare se poate utiliza una dintre metodele folosite pentru scoaterea din evidență a stocurilor.”

2. **Punctul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„15. Pentru determinarea profitului impozabil contribuabilii sunt obligați să întocmească un registru de evidență fiscală, ținut în formă scrisă sau electronică, cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la utilizarea sistemelor informatice de prelucrare automată a datelor. În registrul de evidență fiscală trebuie înscrise veniturile impozabile realizate de contribuabil, din orice sursă într-un an fiscal, potrivit art. 19 alin. (1) din Codul fiscal, cheltuielile efectuate în scopul realizării acestora, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare, potrivit art. 21 din Codul fiscal, precum și orice informație cuprinsă în declarația fiscală, obținută în urma unor prelucrări ale datelor furnizate de înregistrările contabile. Evidențierea veniturilor impozabile și a cheltuielilor aferente se efectuează pe natură economică, prin totalizarea acestora pe trimestru și/sau an fiscal.”

3. **După punctul 17⁴ se introduce un nou punct, punctul 17⁵, cu următorul cuprins:**

„Codul fiscal:

Reguli fiscale pentru contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară

Art. 19³. — Contribuabilii care aplică reglementările contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară pentru determinarea profitului impozabil vor avea în vedere și următoarele reguli:

[...]

b) pentru sumele înregistrate în rezultatul reportat provenit din actualizarea cu rata inflației, ca urmare a implementării reglementărilor contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară ca bază a contabilității, se aplică următorul tratament fiscal:

1. sumele brute înregistrate în creditul contului rezultatul reportat, provenite din actualizarea cu rata inflației a mijloacelor fixe amortizabile și a terenurilor, sunt tratate ca rezerve și impozitate potrivit art. 22 alin. (5), cu condiția evidențierii în soldul creditor al acestuia, analitic distinct;

11. În situația în care sumele brute înregistrate în creditul contului rezultatul reportat, provenite din actualizarea cu rata inflației a mijloacelor fixe amortizabile și a terenurilor, nu sunt menținute în soldul creditor al acestuia, analitic distinct, sumele respective se impozitează astfel:

a) sumele care au fost anterior deduse se impozitează la momentul utilizării potrivit art. 22 alin. (5); diminuarea soldului creditor al contului rezultatul reportat, analitic distinct, în care sunt înregistrate sumele din actualizarea cu rata inflației a mijloacelor fixe amortizabile și a terenurilor cu sumele rezultate din actualizarea cu rata inflației a amortizării mijloacelor fixe, se consideră utilizare a rezervei;

b) sumele care sunt deduse ulterior prin intermediul amortizării fiscale sau al cheltuielilor privind activele cedate și/sau casate se impozitează concomitent cu deducerea amortizării fiscale, respectiv la momentul scăderii din gestiune a mijloacelor fixe și terenurilor, după caz;

2. sumele înregistrate în creditul contului rezultatul reportat din actualizarea cu rata inflației a activelor, cu excepția actualizării cu rata inflației a mijloacelor fixe amortizabile și a terenurilor, nu reprezintă elemente similare veniturilor;

3. sumele înregistrate în debitul contului rezultatul reportat din actualizarea cu rata inflației a pasivelor, cu excepția actualizării cu rata inflației a amortizării mijloacelor fixe, nu reprezintă elemente similare cheltuielilor;

[...]

Norme metodologice:

17⁵. În aplicarea prevederilor art. 19³ lit. b) pct. 2 din Codul fiscal, sumele înregistrate în creditul contului rezultatul reportat provenite din actualizarea cu rata inflației a mijloacelor fixe amortizabile și a terenurilor nu reprezintă elemente similare veniturilor la momentul înregistrării, acestea fiind tratate ca rezerve și impozitate potrivit art. 22 alin. (5) din Codul fiscal, cu condiția evidențierii în soldul creditor al acestuia, analitic distinct, potrivit art. 19³ lit. b) pct. 1 din Codul fiscal.

Exemplu — Retratărea mijloacelor fixe amortizabile ca urmare a trecerii de la modelul reevaluării la modelul bazat pe cost.

Un contribuabil prezintă următoarea situație cu privire la un mijloc fix amortizabil:

- cost de achiziție: 1.000.000 lei;
- rezervă din reevaluare înregistrată la 31 decembrie 2003: 300.000 lei;
- rezervă din reevaluare înregistrată la 31 decembrie 2004: 500.000 lei;
- amortizarea rezervelor din reevaluare cumulată la momentul retratării este de 350.000 lei, din care:
 - suma de 150.000 lei a fost dedusă potrivit prevederilor Codului fiscal în vigoare pentru perioadele respective și nu a intrat sub incidența prevederilor art. 22 alin. (5¹) din Codul fiscal;
 - suma de 200.000 lei nu a fost dedusă potrivit prevederilor Codului fiscal;

— actualizarea cu rata inflației a mijlocului fix, evidențiată în contul rezultatul reportat, este de 200.000 lei (suma brută), iar amortizarea cumulată aferentă costului inflatat este de 50.000 lei;

— metoda de amortizare utilizată: amortizare liniară.

Pentru simplificare considerăm că durata de amortizare contabilă este egală cu durata normală de utilizare fiscală.

Operațiuni efectuate la momentul retrării

În situația în care se trece de la modelul reevaluării la modelul bazat pe cost, au loc următoarele operațiuni:

Etapa I: Eliminarea efectului reevaluărilor:

1. eliminarea surplusului din reevaluare în sumă de 800.000 lei;
2. anularea sumelor reprezentând amortizarea reevaluării în sumă de 350.000 lei.

Operațiunea de anulare a rezervei nu are impact fiscal, deoarece, în acest caz, impozitarea se efectuează ca urmare a anulării sumelor reprezentând amortizarea reevaluării în sumă de 350.000 lei. Pentru sumele provenite din anularea amortizării rezervelor de reevaluare, din punct de vedere fiscal, se va face distincția dintre amortizarea rezervei din reevaluare care a fost dedusă la calculul profitului impozabil și amortizarea rezervei din reevaluare care nu a fost dedusă la calculul profitului impozabil, astfel:

— suma de 150.000 lei care provine din anularea unor cheltuieli pentru care s-a acordat deducere reprezintă element similar veniturilor, conform prevederilor art. 19³ lit. c) pct. 1 din Codul fiscal;

— suma de 200.000 lei care provine din anularea unor cheltuieli pentru care nu s-a acordat deducere nu reprezintă element similar veniturilor, conform prevederilor art. 19³ lit. c) pct. 4 din Codul fiscal.

Etapa II: Înregistrarea actualizării cu rata inflației:

1. actualizarea cu rata inflației a valorii mijlocului fix cu suma de 200.000 lei;
2. actualizarea cu rata inflației a valorii amortizării mijlocului fix cu suma de 50.000 lei.

Conform art. 19³ lit. b) pct. 1 din Codul fiscal, sumele brute înregistrate în creditul contului rezultatul reportat, provenite din actualizarea cu rata inflației a mijloacelor fixe amortizabile și a terenurilor, sunt tratate ca rezerve și impozitate potrivit art. 22 alin. (5) din Codul fiscal, cu condiția evidențierii în soldul creditor al acestuia, analitic distinct.

Prin urmare, suma de 200.000 lei este tratată ca rezervă dacă aceasta este evidențiată în soldul creditor al contului rezultatul reportat, analitic distinct.

Suma de 50.000 lei reprezintă element similar cheltuielilor, potrivit 19³ lit. b) pct. 3 din Codul fiscal.

În situația în care suma de 50.000 lei diminuează soldul creditor al contului rezultatul reportat, analitic distinct, în care sunt înregistrate sumele brute din actualizarea cu rata inflației a mijloacelor fixe amortizabile și a terenurilor, concomitent cu deducerea acesteia, se impozitează suma de 50.000 lei din suma brută de 200.000 lei, deoarece o parte din rezervă este utilizată.”

4. La punctul 23, litera i) se modifică și va avea următorul cuprins:

„i) cheltuielile rezultate din deprecierea titlurilor de participare și a obligațiilor, înregistrate potrivit reglementărilor contabile aplicabile;”

5. Punctul 33 se modifică și va avea următorul cuprins:

„33. Baza de calcul la care se aplică cota de 2% o reprezintă diferența dintre totalul veniturilor și cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile, la care se efectuează ajustările fiscale. Astfel, din cheltuielile totale se scad cheltuielile cu impozitul pe profit curent și amânat, cheltuielile de protocol, cheltuielile aferente veniturilor neimpozabile, iar din totalul

veniturilor se scad veniturile neimpozabile. În cadrul cheltuielilor de protocol, la calculul profitului impozabil, se includ și cheltuielile înregistrate cu taxa pe valoarea adăugată colectată potrivit prevederilor titlului VI din Codul fiscal, pentru cadourile oferite de contribuabil, cu valoare egală sau mai mare de 100 lei.”

6. După punctul 76 se introduc două noi puncte, punctele 76¹ și 76², cu următorul cuprins:

„76¹. În scopul aplicării prevederilor art. 26 alin. (2) din Codul fiscal, prin parte de patrimoniu transferată ca întreg în cadrul unei operațiuni de desprindere efectuate potrivit legii se înțelege activitatea economică/ramura de activitate care, din punct de vedere organizatoric, este independentă și capabilă să funcționeze prin propriile mijloace. Caracterul independent al unei activități economice/ramuri de activitate se apreciază potrivit prevederilor pct. 86². În situația în care partea de patrimoniu desprinsă nu este transferată ca întreg, în sensul identificării unei activități economice/ramuri de activitate, independente, pierderea fiscală înregistrată de contribuabilul cedent înainte ca operațiunea de desprindere să producă efecte potrivit legii se recuperează integral de către acest contribuabil.

76². În scopul aplicării prevederilor art. 26 alin. (4) din Codul fiscal, contribuabilii care, începând cu data de 1 februarie 2013, aplică sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor respectă și următoarele reguli de recuperare a pierderii fiscale:

— pierderea fiscală înregistrată în anii anteriori anului 2013 se recuperează potrivit prevederilor art. 26 din Codul fiscal, de la data la care contribuabilul revine la sistemul de plată a impozitului pe profit, anul 2013 fiind considerat un singur an fiscal în sensul celor 5 sau 7 ani consecutivi;

— pierderea fiscală din perioada 1 ianuarie—31 ianuarie 2013 inclusiv, înregistrată de către un contribuabilul care, în această perioadă, a fost plătitor de impozit pe profit, se recuperează, potrivit prevederilor art. 26 din Codul fiscal, de la data la care contribuabilul revine la sistemul de plată a impozitului pe profit, iar anul 2014 este primul an de recuperare a pierderii, în sensul celor 7 ani consecutivi;

— în cazul în care contribuabilul revine în cursul anului 2013, la sistemul de plată a impozitului pe profit potrivit art. 112⁶ din Codul fiscal, pierderea fiscală înregistrată în perioada 1 ianuarie—31 ianuarie 2013 inclusiv este luată în calcul la stabilirea profitului impozabil/pierderii fiscale din perioada 1 februarie—31 decembrie 2013, înaintea recuperării pierderilor fiscale din anii precedenți anului 2013, și se recuperează potrivit art. 26 din Codul fiscal, începând cu anul 2014, în limita celor 7 ani consecutivi. Perioada 1 februarie—31 decembrie 2013 inclusiv nu este considerată an fiscal în sensul celor 7 ani consecutivi.”

7. Punctul 89² se modifică și va avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

[...]

(4) În cazul veniturilor prevăzute la alin. (1) obținute de persoanele juridice străine, obligația de a calcula, reține, declara și vira impozitul pe profit revine cumpărătorului atunci când cumpărătorul este o persoană juridică română sau o persoană juridică străină care are un sediu permanent înregistrat fiscal în România la momentul tranzacției, urmând ca persoana juridică străină să declare și să plătească impozit pe profit potrivit art. 35.

Norme metodologice:

89². În aplicarea prevederilor art. 30 alin. (3) din Codul fiscal, în situația în care plătitorul de venit nu este o persoană juridică română sau un sediu permanent al unei persoane juridice străine, obligația plății și declarării impozitului pe profit revine persoanei juridice străine care realizează veniturile menționate la art. 30 alin. (1) din Codul fiscal, respectiv reprezentantului

fiscal/împuternicitului desemnat pentru îndeplinirea acestor obligații.

În sensul art. 30 alin. (4) din Codul fiscal, în situația în care plătitorul de venit este o persoană juridică română sau un sediu permanent din România al unei persoane juridice străine, aceștia au obligația declarării și plății impozitului pe profit în numele persoanei juridice străine care realizează veniturile menționate la art. 30 alin. (1) din Codul fiscal.

Persoana juridică străină care realizează veniturile menționate la art. 30 alin. (1) din Codul fiscal declară și plătește impozit pe profit, potrivit art. 35 din Codul fiscal, luând în calcul atât impozitul pe profit trimestrial, reținut potrivit prevederilor art. 30 alin. (4) din Codul fiscal de către cumpărător, persoană juridică română sau sediu permanent al unei persoane juridice străine, după caz, cât și impozitul pe profit trimestrial, declarat potrivit prevederilor art. 30 alin. (3) din Codul fiscal.”

8. După punctul 97⁴ se introduce un nou punct, punctul 97⁵, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

[...]

(11) În cazul următoarelor operațiuni de reorganizare efectuate potrivit legii, contribuabilii care aplică sistemul de declarare și plată a impozitului pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, stabilesc impozitul pe profit pentru anul precedent, ca bază de determinare a plăților anticipate, potrivit următoarelor reguli:

a) contribuabilii care absorb prin fuziune una sau mai multe persoane juridice române, începând cu trimestrul în care operațiunile respective produc efecte, potrivit legii, însumează impozitul pe profit datorat de aceștia pentru anul precedent cu impozitul pe profit datorat pentru același an de celelalte societăți cedente;

b) contribuabilii înființați prin fuziunea a două sau mai multe persoane juridice române însumează impozitul pe profit datorat pentru anul precedent de societățile cedente. În situația în care toate societățile cedente înregistrează pierdere fiscală în anul precedent, contribuabilii nou-înființați determină plățile anticipate potrivit prevederilor alin. (7) și (9);

c) contribuabilii înființați prin divizarea unei persoane juridice române împart impozitul pe profit datorat pentru anul precedent de societatea cedentă proporțional cu valoarea activelor și pasivelor transferate, conform proiectului întocmit potrivit legii. În situația în care societatea cedentă înregistrează pierdere fiscală în anul precedent, contribuabilii nou-înființați determină plățile anticipate potrivit prevederilor alin. (7) și (9);

d) contribuabilii care primesc active și pasive prin operațiuni de divizare a unei persoane juridice române, începând cu trimestrul în care operațiunile respective produc efecte, potrivit legii, însumează impozitul pe profit datorat de aceștia pentru anul precedent cu impozitul pe profit datorat pentru anul precedent de societatea cedentă, recalculat proporțional cu valoarea activelor și pasivelor transferate, conform proiectului întocmit potrivit legii;

e) contribuabilii care transferă, potrivit legii, o parte din patrimoniu uneia sau mai multor societăți beneficiare, începând cu trimestrul în care operațiunile respective produc efecte, potrivit legii, recalculează impozitul pe profit datorat pentru anul precedent proporțional cu valoarea activelor și pasivelor menținute de către persoana juridică care transferă activele.

(12) În cazul contribuabililor care aplică sistemul de declarare și plată a impozitului pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, și care în cursul anului devin sedii permanente ale persoanelor juridice străine ca urmare a operațiunilor prevăzute la art. 27¹, începând cu

trimestrul în care operațiunile respective produc efecte, potrivit legii, aplică următoarele reguli pentru determinarea plăților anticipate datorate:

a) în cazul fuziunii prin absorbție, sediul permanent determină plățile anticipate în baza impozitului pe profit datorat pentru anul precedent de către societatea cedentă;

b) în cazul divizării, divizării parțiale și transferului de active, sediile permanente determină plățile anticipate în baza impozitului pe profit datorat pentru anul precedent de societatea cedentă, recalculat pentru fiecare sediu permanent, proporțional cu valoarea activelor și pasivelor transferate, potrivit legii. Societățile cedente care nu încetează să existe în urma efectuării unei astfel de operațiuni, începând cu trimestrul în care operațiunile respective produc efecte, potrivit legii, ajustează plățile anticipate datorate potrivit regulilor prevăzute la alin. (11) lit. e).

(13) Contribuabilii care aplică sistemul de declarare și plată a impozitului pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, implicați în operațiuni transfrontaliere, altele decât cele prevăzute la alin. (12), aplică următoarele reguli în vederea determinării impozitului pe profit pentru anul precedent, în baza căruia se determină plățile anticipate:

a) în cazul contribuabililor care absorb una sau mai multe persoane juridice străine, începând cu trimestrul în care operațiunile respective produc efecte, potrivit legii, impozitul pe profit pentru anul precedent, în baza căruia se determină plățile anticipate, este impozitul pe profit datorat de societatea absorbantă în anul fiscal precedent celui în care se realizează operațiunea;

b) contribuabilii care absorb cel puțin o persoană juridică română și cel puțin o persoană juridică străină, începând cu trimestrul în care operațiunea respectivă produce efecte, potrivit legii, însumează impozitul pe profit datorat de aceștia pentru anul precedent cu impozitul pe profit datorat pentru același an de celelalte societăți române cedente;

c) contribuabilii înființați prin fuziunea uneia sau mai multor persoane juridice române cu una sau mai multe persoane juridice străine însumează impozitul pe profit datorat de societățile române cedente. În situația în care toate societățile cedente române înregistrează pierdere fiscală în anul precedent, contribuabilul nou-înființat determină plățile anticipate potrivit prevederilor alin. (7) și (9).

Norme metodologice:

97⁵. Contribuabilii care aplică regulile prevăzute la art. 34 alin. (11)—(13) din Codul fiscal sunt contribuabilii beneficiari sau cedenți, după caz, din cadrul operațiunilor de fuziune, divizare, desprindere de părți din patrimoniu/transferuri de active, efectuate potrivit legii, și anume:

a) societățile comerciale bancare — persoane juridice române și sucursalele din România ale băncilor — persoane juridice străine, beneficiare ale operațiunilor de reorganizare respective, contribuabili obligați să aplice sistemul de impozit pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, potrivit prevederilor art. 34 alin. (4) din Codul fiscal;

b) contribuabilii beneficiari ai operațiunilor de reorganizare respective, care aplică pe bază de opțiune, potrivit prevederilor art. 34 alin. (2)—(3) din Codul fiscal, sistemul de impozit pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate trimestrial, în anul fiscal în care operațiunea de reorganizare produce efecte;

c) contribuabilii cedenți ai operațiunilor de desprindere de părți din patrimoniu/transferuri de active, care aplică pe bază de opțiune, potrivit prevederilor art. 34 alin. (2)—(3) din Codul fiscal, sistemul de impozit pe profit anual, cu plăți anticipate efectuate

trimestrial, în anul fiscal în care operațiunea de reorganizare produce efecte.”

B. Titlul III „Impozitul pe venit”

1. După punctul 7² se introduce un nou punct, punctul 7³, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Venituri neimpozabile

Art. 42

[...]

g) veniturile primite ca urmare a transferului dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile și mobile din patrimoniul personal, altele decât câștigurile din transferul titlurilor de valoare, precum și altele decât cele definite la capitolul VIII¹. Sunt considerate bunuri mobile la momentul înstrăinării și bunurile valorificate prin centrele de colectare, în vederea dezmembrării, care fac obiectul Programelor naționale finanțate din bugetul de stat sau din alte fonduri publice;

Norme metodologice:

7³. Este considerat bun mobil din patrimoniul personal masa lemnoasă exploatată în regie proprie de persoanele fizice potrivit prevederilor Codului silvic sau prin intermediul formelor de proprietate asociative, din pădurile pe care contribuabilii le au în proprietate, în volum de maximum 20 mc/an. Veniturile realizate de persoanele fizice din valorificarea acestora direct sau prin intermediul formelor de proprietate asociative sunt venituri neimpozabile.”

2. Punctele 9, 10, 21¹ și 40¹ se abrogă.

3. La punctul 68, după litera n⁴) se introduc două noi litere, literele n⁵) și n⁶), cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Definirea veniturilor din salarii

Art. 55. — (1) Sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani și/sau în natură obținute de o persoană fizică ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă.

(2) Regulile de impunere proprii veniturilor din salarii se aplică și următoarelor tipuri de venituri, considerate asimilate salariilor:

a) indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții de demnitate publică, stabilite potrivit legii;

b) indemnizații din activități desfășurate ca urmare a unei funcții alese în cadrul persoanelor juridice fără scop patrimonial;

c) drepturile de soldă lunară, indemnizațiile, primele, premiile, sporurile și alte drepturi ale personalului militar, acordate potrivit legii;

d) indemnizația lunară brută, precum și suma din profitul net, cuvenite administratorilor la companii/societăți naționale, societăți comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar, precum și la regiile autonome;

d¹) remunerația obținută de directori în baza unui contract de mandat conform prevederilor legii societăților comerciale;

d²) remunerația primită de președintele asociației de proprietari sau de alte persoane, în baza contractului de mandat, potrivit legii privind înființarea, organizarea și funcționarea asociațiilor de proprietari;

e) sumele primite de membrii fondatori ai societăților comerciale constituite prin subscripție publică;

f) sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor, în consiliul de administrație, membrii

directoratului și ai consiliului de supraveghere, precum și în comisia de cenzori;

g) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, potrivit legii;

h) indemnizația lunară a asociatului unic, la nivelul valorii înscrise în declarația de asigurări sociale;

i) indemnizația primită de angajați pe perioada delegării și detașării în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, precum și orice alte sume de aceeași natură, pentru partea care depășește 2,5 ori nivelul legal stabilit prin hotărâre a Guvernului pentru personalul din instituțiile publice;

j) indemnizația administratorilor, precum și suma din profitul net cuvenite administratorilor societăților comerciale potrivit actului constitutiv sau stabilite de adunarea generală a acționarilor;

j¹) sume reprezentând salarii, diferențe de salarii, dobânzi acordate în legătură cu acestea, precum și actualizarea lor cu indicii de inflație, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile;

j²) indemnizațiile lunare plătite conform legii de angajatori pe perioada de neconcurență, stabilite conform contractului individual de muncă;

k) orice alte sume sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor în vederea impunerii.

Norme metodologice:

n⁵) remunerația plătită avocatului coordonator numit/ales pentru activitatea de coordonare desfășurată în cadrul societății civile profesionale de avocați și societății profesionale cu răspundere limitată, potrivit legii;

n⁶) indemnizația primită de angajați pe perioada delegării și detașării în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, precum și orice alte sume de aceeași natură, pentru partea care depășește de 2,5 ori nivelul legal stabilit prin hotărâre a Guvernului pentru personalul din instituțiile publice, pentru drepturile aferente perioadei începând cu data de 1 februarie 2013.”

4. După punctul 87¹ se introduc șapte noi puncte, punctele 87²—87⁸, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

[...]

m) sumele sau avantajele primite de persoane fizice din activități dependente desfășurate într-un stat străin, indiferent de tratamentul fiscal din statul respectiv. Fac excepție veniturile salariale plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România ori are sediul permanent în România, care sunt impozabile în România numai în situația în care România are drept de impunere;

[...]

Norme metodologice:

87². Veniturile din activități dependente desfășurate în străinătate și plătite de un angajator nerezident nu sunt impozabile și nu se declară în România potrivit prevederilor Codului fiscal.

87³. Veniturile din salarii obținute de contribuabilii prevăzuți la art. 40 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfășurată într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impunerii și care sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România sunt impozabile în România dacă persoana fizică este prezentă în acel stat pentru o perioadă care nu depășește perioada prevăzută în convenția de evitare a dublei impunerii încheiată de România cu statul în care se desfășoară activitatea și veniturile din salarii nu sunt suportate de un sediu permanent al angajatorului care este rezident în România.

874. În situația în care contribuabilii prevăzuți la art. 40 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal care au desfășurat activitatea dependentă în alt stat pentru o perioadă mai mică decât perioada prevăzută în convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfășoară activitatea își prelungesc ulterior perioada de ședere în statul respectiv peste perioada prevăzută de convenție, dreptul de impunere asupra veniturilor din salarii revine statului străin.

După expirarea perioadei prevăzute în convenție, angajatorul care este rezident în România sau are sediul permanent în România nu mai calculează, nu mai reține și nu mai virează impozitul pe venitul din salarii. Contribuabilii prevăzuți la art. 40 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal datorează în statul străin impozit din prima zi pentru veniturile realizate ca urmare a desfășurării activității în acel stat.

875. (1) Pentru veniturile din salarii obținute de contribuabilii prevăzuți la art. 40 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfășurată într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri și care sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România, dreptul de impunere revine statului străin dacă persoana fizică este prezentă în acel stat pentru o perioadă care depășește perioada prevăzută în convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfășoară activitatea. În această situație, angajatorul care este rezident în România sau are sediul permanent în România și care efectuează plata veniturilor din salarii către contribuabilii prevăzuți la art. 40 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal nu are obligația calculării, reținerii și virării impozitului pe venitul din salarii, întrucât dreptul de impunere revine statului străin în care persoana fizică își desfășoară activitatea.

(2) În situația în care contribuabilii prevăzuți la art. 40 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal urmează să desfășoare activitatea dependentă în alt stat într-o perioadă mai mare decât perioada prevăzută în convenția de evitare a dublei impuneri încheiată de România cu statul în care se desfășoară activitatea, dar detașarea acestora încetează înainte de perioada prevăzută în convenție, dreptul de impunere a veniturilor din salarii revine statului român.

a) În situația în care persoana fizică își continuă relația contractuală generatoare de venituri din salarii cu angajatorul, veniturile aferente perioadelor anterioare pentru care nu s-a calculat, nu s-a reținut și nu s-a virat impozitul pe salarii se impun separat față de drepturile lunii curente, prin aplicarea cotei de impozit asupra bazei de calcul determinate separat pentru fiecare lună. Impozitul astfel calculat se reține de către angajator din veniturile din salarii începând cu luna încetării detașării și până la lichidarea impozitului. Impozitul se recuperează într-o perioadă cel mult egală cu perioada în care persoana fizică a fost detașată în străinătate.

Angajatorul, la solicitarea autorității fiscale, prezintă documente care atestă încetarea detașării, respectiv documentul/documente care atestă data sosirii în România a persoanei detașate.

b) În situația în care persoana fizică nu mai are relații contractuale generatoare de venituri din salarii cu angajatorul și acesta din urmă nu poate efectua reținerea diferențelor de impozit, regularizarea impozitului datorat de persoana fizică se realizează de către organul fiscal competent pe baza declarației privind veniturile realizate din străinătate.

876. Pentru veniturile din salarii obținute de contribuabilii prevăzuți la art. 40 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfășurată într-un stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri și care sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România prin sediul său permanent stabilit în statul în care

persoana fizică își desfășoară activitatea și salariul este suportat de către acest sediu permanent, dreptul de impunere revine statului străin indiferent de perioada de desfășurare a activității în străinătate.

877. În cazul contractelor de detașare încheiate pe o perioadă mai mare decât perioada prevăzută de convenția pentru evitarea dublei impuneri încheiată de România cu statul în care este detașat contribuabilul prevăzut la art. 40 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal, aflate în derulare la 1 februarie 2013, angajatorul nu mai are obligația calculării, reținerii și virării impozitului pe venitul din salarii începând cu drepturile salariale aferente lunii februarie 2013.

878. Pentru veniturile din salarii obținute de contribuabilii prevăzuți la art. 40 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal pentru activitatea desfășurată într-un stat cu care România nu are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri sau persoanele respective nu sunt vizate de o convenție de evitare a dublei impuneri și care sunt plătite de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România, dreptul de impunere revine statului român, indiferent de perioada de desfășurare a activității în străinătate."

5. La punctul 111 litera b), liniuța a 3-a se modifică și va avea următorul cuprins:

„— salariilor, diferențelor de salarii, dobânzilor acordate în legătură cu acestea, precum și actualizarea lor cu indicele de inflație, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile;”.

6. La punctul 111 litera b), după liniuța a 4-a se introduce o nouă liniuță, liniuța a 5-a, cu următorul cuprins:

„— veniturile prevăzute la pct. 68 litera n⁵).”

7. După punctul 111¹ se introduc două noi puncte, punctele 111² și 111³, cu următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Determinarea impozitului pe venitul din salarii

Art. 57. — (1) Beneficiarii de venituri din salarii datorează un impozit lunar, final, care se calculează și se reține la sursă de către plătitorii de venituri.

(2) Impozitul lunar prevăzut la alin. (1) se determină astfel:

a) la locul unde se află funcția de bază, prin aplicarea cotei de 16% asupra bazei de calcul determinate ca diferență între venitul net din salarii, calculat prin deducerea din venitul brut a contribuțiilor obligatorii aferente unei luni, și următoarele:

- deducerea personală acordată pentru luna respectivă;
- cotizația sindicală plătită în luna respectivă;
- contribuțiile la fondurile de pensii facultative, astfel încât la nivelul anului să nu se depășească echivalentul în lei a 400 euro;

b) pentru veniturile obținute în celelalte cazuri, prin aplicarea cotei de 16% asupra bazei de calcul determinate ca diferență între venitul brut și contribuțiile obligatorii pe fiecare loc de realizare a acestora.

(2¹) În cazul veniturilor din salarii și/sau al diferențelor de venituri din salarii stabilite pentru perioade anterioare, conform legii, impozitul se calculează și se reține la data efectuării plății, în conformitate cu reglementările legale în vigoare privind veniturile realizate în afara funcției de bază la data plății, și se virează până la data de 25 a lunii următoare celei în care s-au plătit.

(2²) În cazul veniturilor reprezentând salarii, diferențe de salarii, dobânzi acordate în legătură cu acestea, precum și actualizarea lor cu indicele de inflație, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile, impozitul se calculează și se reține la data efectuării plății, în conformitate cu reglementările legale în vigoare la data

plății pentru veniturile realizate în afara funcției de bază, și se virează până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite.

(3) Plătitorul este obligat să determine valoarea totală a impozitului anual pe veniturile din salarii, pentru fiecare contribuabil.

(4) Contribuabilii pot dispune asupra destinației unei sume reprezentând până la 2% din impozitul stabilit la alin. (3), pentru susținerea entităților nonprofit care se înființează și funcționează în condițiile legii, unităților de cult, precum și pentru acordarea de burse private, conform legii.

(5) Obligația calculării, reținerii și virării acestei sume prevăzute la alin. (4) revine organului fiscal competent.

(6) Procedura de aplicare a prevederilor alin. (4) și (5) se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor publice.

Norme metodologice:

1112. În cazul sumelor plătite direct de către angajat, membru de sindicat, pentru determinarea bazei de calcul al impozitului pe veniturile din salarii, cotizația sindicală plătită se deduce, în limitele stabilite potrivit legii, din veniturile lunii în care s-a efectuat plata cotizației, pe baza documentelor justificative emise de către organizația de sindicat.

1113. Veniturile reprezentând salarii, diferențe de salarii, dobânzi acordate în legătură cu acestea, precum și actualizarea lor cu indicii de inflație, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile, sunt considerate venituri realizate în afara funcției de bază, iar impozitul se calculează, se reține la data efectuării plății și se virează până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite, în conformitate cu reglementările legale în vigoare la data plății.”

8. Punctele 125 și 126 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„125. Declarațiile privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit pentru angajații care au fost detașați la o altă entitate se completează de către angajator sau de către plătitorul de venituri din salarii în cazul în care angajatul detașat este plătit de entitatea la care a fost detașat.

126. În situația în care plata venitului salarial se face de entitatea la care angajații au fost detașați, angajatorul care a detașat comunică plătitorului de venituri din salarii la care aceștia sunt detașați date referitoare la deducerea personală la care este îndreptățit fiecare angajat.

Pe baza acestor date plătitorul de venituri din salarii la care angajații au fost detașați întocmește statele de salarii și calculează impozitul, în scopul completării declarației privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit.”

9. După punctul 127 se introduce un nou punct, punctul 127¹, cu următorul cuprins:

„127¹. Plătitorii de venituri din salarii au obligația de a completa declarațiile privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit și pentru veniturile din salarii plătite angajaților pentru activitatea desfășurată de aceștia în străinătate, indiferent dacă impozitul aferent acestor venituri a fost sau nu calculat, reținut și virat. La completarea declarației, plătitorii de venituri din salarii identifică persoanele care în cursul anului precedent au desfășurat activitate salariată în străinătate.”

10. Punctul 134 se modifică și va avea următorul cuprins:

„134. Veniturile obținute din închirieri și subînchirieri de bunuri imobile sunt cele din cedarea folosinței locuinței, caselor de vacanță, garajelor, terenurilor și altora asemenea, a căror folosință este cedată în baza unor contracte de închiriere/subînchiriere, uzufruct și altele asemenea, inclusiv a unor părți din acestea, utilizate în scop de reclamă, afișaj și publicitate.”

11. După punctul 135¹ se introduce un nou punct, punctul 135², cu următorul cuprins:

„135². În cazul în care arenda se plătește în natură, pentru determinarea bazei impozabile se vor avea în vedere prețurile medii ale produselor agricole, ultimele care au fost comunicate de către consiliul județean sau Consiliul General al Municipiului București, după caz, în raza teritorială a căruia se află terenul arendaț. Modalitatea concretă de reținere la sursă a impozitului se stabilește prin acordul părților.”

12. După punctul 142¹ se introduc două noi puncte, punctele 142² și 142³, cu următorul cuprins:

„142². Prețul de cumpărare în cazul transferului titlurilor de valoare dobândite în condițiile prevăzute la art. 27 și 27¹ din Codul fiscal în cadrul operațiunilor de transfer neimpozabil este stabilit în funcție de valoarea nominală sau prețul de cumpărare, după caz, a/al titlurilor de valoare cedate, înainte de operațiune. În cazul în care titlurile de valoare inițiale cedate au fost dobândite cu titlu gratuit, valoarea nominală/prețul de cumpărare a/al titlurilor respective este considerat(ă) zero.

142³. În cazul în care părțile sociale au fost dobândite prin moștenire, câștigul din înstrăinarea părților sociale se determină ca diferență între prețul de vânzare și valoarea nominală/prețul de cumpărare care este considerat(ă) zero.”

13. Punctul 149¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Codul fiscal:**

CAPITOLUL VII

Venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură

Definirea veniturilor

Art. 71. — (1) Veniturile din activități agricole cuprind veniturile obținute, individual sau într-o formă de asociere, din:

- a) cultivarea produselor agricole vegetale;
- b) exploatarea pepinierelor viticole, pomicele și altele asemenea;
- c) creșterea și exploatarea animalelor, inclusiv din valorificarea produselor de origine animală, în stare naturală.

(2) Veniturile din silvicultură și piscicultură reprezintă veniturile obținute din recoltarea și valorificarea produselor specifice fondului forestier național, respectiv a produselor lemnoase și nelemnoase, precum și cele obținute din exploatarea amenajărilor piscicole.

(3) Veniturile din silvicultură și piscicultură se supun impunerii potrivit prevederilor cap. II «Venituri din activități independente», venitul net anual fiind determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă. Pentru aceste venituri sunt aplicabile regulile de impunere proprii veniturilor din activități independente pentru care venitul net anual se determină în sistem real.

(4) Veniturile obținute din valorificarea produselor prevăzute la alin. (1) în altă modalitate decât în stare naturală reprezintă venituri din activități independente și se supun regulilor de impunere proprii categoriei respective.

(5) Veniturile definite la alin. (1) pentru care nu au fost stabilite norme de venit sunt venituri impozabile și se supun impunerii potrivit prevederilor cap. II «Venituri din activități independente», venitul net anual fiind determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă. Pentru aceste venituri sunt aplicabile regulile de impunere proprii veniturilor din activități independente pentru care venitul net anual se determină în sistem real.

Norme metodologice:

149¹. Veniturile din activități agricole realizate individual sau într-o formă de asociere fără personalitate juridică, stabilite pe

baza normelor de venit, se supun impunerii potrivit prevederilor cap. VII titlul III din Codul fiscal, indiferent de forma de organizare a activității. Veniturile din activități agricole supuse impunerii pe bază de norme de venit în conformitate cu prevederile art. 73 din Codul fiscal cuprind veniturile rezultate din cultivarea terenurilor, creșterea și exploatarea animalelor deținute cu orice titlu, inclusiv cele luate în arendă.”

14. După punctul 149¹ se introduc cincisprezece noi puncte, punctele 149² — 149¹⁶, cu următorul cuprins:

„149². Veniturile din activități agricole menționate la art. 71 alin. (1) lit. a)—c) din Codul fiscal, pentru care sunt stabilite norme de venit conform art. 73 din Codul fiscal, sunt impozabile indiferent dacă se face sau nu dovada valorificării produselor.

149³. Terminologia folosită pentru definirea grupelor de produse vegetale și animale prevăzute la art. 73 din Codul fiscal pentru care venitul se determină pe baza normelor de venit este cea stabilită potrivit legislației în materie.

A) Produsele vegetale cuprinse în grupele pentru care venitul se stabilește pe baza normelor de venit sunt prevăzute în Catalogul oficial al soiurilor de plante de cultură din România, aprobat prin ordinul ministrului agriculturii și dezvoltării rurale.

În cadrul grupei de produse vegetale — leguminoase pentru boabe se cuprind:

- a) mazăre pentru boabe;
- b) fasole pentru boabe;
- c) bob;
- d) linte;
- e) năut;
- f) lupin.

B) Grupele de produse animale pentru care venitul se stabilește pe baza normelor de venit sunt definite după cum urmează:

1. vaci și bivolițe:

— Vaci — femele din specia taurine care au fătat cel puțin o dată;

— Bivolițe — femele din specia bubaline care au fătat cel puțin o dată;

2. ovine și caprine:

— Oi — femele din specia ovine care au fătat cel puțin o dată;

— Capre — femele din specia caprine care au fătat cel puțin o dată;

3. porci pentru îngrășat — porci peste 35 de kg, inclusiv scroafele de reproducție;

4. albine — familii de albine;

5. păsări de curte — totalitatea păsărilor din speciile găini, rațe, găște, curci, bibilici, prepelițe.

149⁴. În vederea stabilirii regimului fiscal aplicabil veniturilor din activități agricole, la încadrarea în limitele stabilite pentru fiecare grupă de produse vegetale și fiecare grupă de animale vor fi avute în vedere suprafețele/capetele de animal însumate în cadrul grupei respective.

Exemplu I (calcul pentru sectorul vegetal): exploatație de 100 ha cereale (grâu și porumb); primele 2 ha din grupa cereale nu se impozitează, pentru următoarele 98 ha se aplică norma de venit de 449 lei/ha, astfel:

Venit anual impozabil = 98 ha x 449 lei/ha = 44.002 lei

Impozit = 44.002 lei x 16% = 7.040,32 lei

Exemplu II (calcul pentru sectorul animal): exploatație de vaci și bivolițe de 102 capete.

Pentru primele două capete nu se impozitează. Pentru restul de 100 de capete se aplică norma de venit de 453 lei/cap de animal, astfel:

Venit anual impozabil = 100 capete x 453 lei/cap = 45.300 lei

Impozit = 45.300 lei x 16% = 7.248 lei

Exemplu III (calcul pentru sectorul animal): exploatație de ovine și caprine (care au fătat cel puțin o dată) 200 capete.

Pentru primele 10 capete animale (oi și capre) nu se impozitează. Pentru restul de 190 capete se aplică norma de venit de 65 lei/cap de animal, astfel:

Venit anual impozabil = 190 capete x 65 lei/cap = 12.350 lei

Impozit = 12.350 lei x 16% = 1.976 lei

149⁵. Sunt considerate în stare naturală produsele agricole vegetale obținute după recoltare, precum și produsele de origine animală: lapte, lână, ouă, piei crude, carne în viu și carcasă, miere și alte produse apicole definite potrivit legislației în materie, precum și altele asemenea.

Preparatele din lapte și din carne sunt asimilate produselor de origine animală obținute în stare naturală.

Norma de venit stabilită în condițiile prevăzute la art. 73 din Codul fiscal include și venitul realizat din înstrăinarea produselor vegetale, a animalelor și a produselor de origine animală, în stare naturală.

Modificarea structurii suprafețelor destinate producției agricole vegetale/numărului de capete de animale/familii de albine, intervenite după data de 25 mai, nu conduce la ajustarea normelor de venit, respectiv a venitului anual impozabil.

În cazul suprafețelor destinate produselor vegetale hamei, pomi și vie, suprafețele declarate cuprind numai grupele de produse vegetale intrate pe rod începând cu primul an de intrare pe rod. Suprafețele din grupa pomii pe rod cuprind numai pomii plantați în livezi.

Norma de venit corespunzătoare veniturilor realizate din creșterea și exploatarea animalelor, precum și din valorificarea produselor de origine animală în stare naturală, în conformitate cu prevederile art. 73 din Codul fiscal, include și venitul realizat din:

a) exemplarele feminine din speciile respective care nu îndeplinesc condițiile prevăzute la pct. 149³ lit. B);

b) exemplarele masculine din speciile respective reprezentând animale provenite din propriile fătări și cele achiziționate numai în scop de reproducție pentru animalele deținute de contribuabili și supuse impunerii potrivit prevederilor art. 73 din Codul fiscal (de exemplu: viței, tauri, bivoli, miei, berbeci, porci).

Veniturile din activități agricole generate de exemplarele prevăzute la lit. a) și b) incluse în norma de venit nu se impozitează distinct față de veniturile realizate din creșterea și exploatarea animalelor din grupele prevăzute la pct. 149³ lit. B). Contribuabilii au obligația declarative numai pentru animalele cuprinse în grupele care îndeplinesc condițiile prevăzute la pct. 149³ lit. B).

Veniturile din activități agricole realizate din creșterea și exploatarea exemplarelor masculine din speciile taurine, bubaline, ovine, caprine, indiferent de vârstă, se supun impunerii potrivit prevederilor cap. II «Venituri din activități independente», venitul net anual fiind determinat în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, numai în cazul în care acestea au fost achiziționate în scopul creșterii și valorificării lor sub orice formă.

149⁶. Veniturile din activități agricole pentru care nu au fost stabilite norme de venit se supun impunerii potrivit prevederilor cap. II «Venituri din activități independente», venitul net anual fiind determinat în sistem real, pe baza datelor lor din contabilitatea în partidă simplă.

149⁷. Veniturile din activități agricole impuse anterior datei de 1 februarie 2013 în sistem real trec prin efectul legii la impunerea pe bază de norme de venit, în situația în care sunt stabilite norme de venit pentru grupele de produse vegetale și animale conform prevederilor art. 73 din Codul fiscal. În vederea stabilirii regimului fiscal aplicabil veniturilor din activități agricole, la încadrarea în limitele stabilite pentru fiecare grupă de produse vor fi avute în vedere prevederile art. 72 din Codul fiscal.

149⁸. În situația contribuabililor care obțin venituri din activități agricole impuse pe bază de normă de venit și care trec la impunerea în sistem real începând cu 1 februarie 2013 prin efectul legii, nu există obligația depunerii declarației privind venitul estimat/norma de venit pentru veniturile anului 2013. Totalul plăților anticipate în contul impozitului datorat pentru anul 2013 va fi stabilit de organul fiscal competent la nivelul sumei plăților anticipate stabilite în anul 2012.

Pentru aceste venituri sunt aplicabile regulile de impunere proprii veniturilor din activități independente pentru care venitul net anual se determină în sistem real. La stabilirea venitului net anual vor fi luate în calcul veniturile și cheltuielile efectuate după data de 1 februarie 2013.

149⁹. Contribuabilii care obțin doar venituri din activități agricole pentru care au fost stabilite norme de venit nu au obligații contabile.

În cazul cheltuielilor efectuate în comun care sunt aferente veniturilor pentru care există regimuri fiscale diferite, respectiv determinare pe bază de normă de venit și venit net anual determinat pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă, cotele de cheltuieli vor fi alocate proporțional cu suprafețele de teren/numărul de capete de animale/numărul de familii de albine deținute.

Codul fiscal:

Venituri neimpozabile

Art. 72. — (1) Nu sunt venituri impozabile veniturile obținute de persoanele fizice din valorificarea în stare naturală a produselor culese sau capturate din flora și fauna sălbatică.

(2) Veniturile definite la art. 71 alin. (1) sunt venituri neimpozabile în limitele stabilite potrivit tabelului următor:

Produse vegetale	Suprafață
Cereale	până la 2 ha
Plante oleaginoase	până la 2 ha
Cartof	până la 2 ha
Sfecla de zahăr	până la 2 ha
Tutun	până la 1 ha
Hamei pe rod	până la 2 ha
Legume în câmp	până la 0,5 ha
Legume în spații protejate	până la 0,2 ha
Leguminoase pentru boabe	până la 1,5 ha
Pomi pe rod	până la 1,5 ha
Vie pe rod	până la 0,5 ha
Flori și plante ornamentale	până la 0,3 ha
Animale	Nr. de capete/ Nr. de familii de albine
Vaci și bivolițe	până la 2
Ovine și caprine	până la 10
Porci pentru îngrășat	până la 6
Albine	până la 50 de familii
Păsări de curte	până la 100

Norme metodologice:

149¹⁰. Nu sunt venituri impozabile veniturile realizate de persoanele fizice/membrii asocierilor fără personalitate juridică din valorificarea în stare naturală a următoarelor:

— produse culese din flora sălbatică, altele decât cele supuse impunerii în conformitate cu prevederile art. 71 alin. (2) din Codul fiscal;

— produse capturate din fauna sălbatică, altele decât cele care generează venituri din activități independente.

149¹¹. Nu au obligații de declarare și nu datorează impozit potrivit prevederilor cap. VII al titlului III din Codul fiscal:

a) persoanele fizice/membrii asocierilor fără personalitate juridică ce dețin cu orice titlu suprafețe de teren destinate producției agricole, pentru cele necultivate, pentru cele cultivate cu plante furajere graminee și leguminoase pentru producția de masă verde, precum și pentru pășuni și fânețe naturale, destinate furajării animalelor deținute de contribuabilii respectivi, pentru care venitul se determină pe baza normelor de venit și a celor prevăzute la art. 72 alin. (2) din Codul fiscal;

b) contribuabilii arendatori, care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor supuse impunerii potrivit prevederilor cap. IV al titlului III din Codul fiscal;

c) contribuabilii care obțin venituri din activități agricole și își desfășoară activitatea în mod individual, în limitele stabilite potrivit tabelului prevăzut la art. 72 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv în cazul în care veniturile sunt obținute din exploatarea bunurilor deținute în comun sau în devălmășie și sunt atribuite conform pct. 149¹². Suprafețele de teren/animalele respective sunt considerate din punct de vedere fiscal ca fiind incluse în patrimoniul personal și generează venituri neimpozabile conform art. 42 lit. g) din Codul fiscal;

d) contribuabilii care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 71 alin. (1) din Codul fiscal și pentru care veniturile din activități agricole sunt impuse pe bază de normă de venit, după data de 25 mai a anului fiscal în care s-a produs evenimentul pentru veniturile realizate după 25 mai și până la sfârșitul anului fiscal respectiv.

În cazul contribuabililor care obțin venituri din activități agricole și își desfășoară activitatea sub forma unei asocieri fără personalitate juridică, plafonul neimpozabil se acordă la nivel de asocierie.

Codul fiscal:

Stabilirea venitului anual din activități agricole pe bază de norme de venit

Art. 73. — (1) Venitul dintr-o activitate agricolă se stabilește pe bază de norme de venit.

(2) Normele de venit se stabilesc pe unitatea de suprafață (ha)/cap de animal/familie de albine.

(3) Normele de venit corespunzătoare veniturilor definite la art. 71 alin. (1) sunt stabilite pentru perioada impozabilă din anul fiscal 2013 cuprinsă între 1 februarie 2013 și până la sfârșitul anului fiscal, potrivit tabelului următor:

Produse vegetale	Suprafață destinată producției vegetale/cap de animal/familie de albine	Norma de venit — lei —
Cereale	peste 2 ha	449
Plante oleaginoase	peste 2 ha	458
Cartof	peste 2 ha	3.488
Sfeclă de zahăr	peste 2 ha	697
Tutun	peste 1 ha	1.060
Hamei pe rod	peste 2 ha	1.483
Legume în câmp	peste 0,5 ha	4.001
Legume în spații protejate	peste 0,2 ha	8.033
Leguminoase pentru boabe	peste 1,5 ha	801
Pomi pe rod	peste 1,5 ha	4.709
Vie pe rod	peste 0,5 ha	1.385
Flori și plante ornamentale	peste 0,3 ha	11.773

Animale		
Vaci și bivolițe	peste 2 capete	453
Ovine și caprine	10—50 de capete	23
	peste 50 de capete	65
Porci pentru îngrășat	6—10 capete	56
	peste 10 capete	177
Albine	50—100 de familii	70
	peste 100 de familii	98
Păsări de curte	100—500 de capete	3
	peste 500 de capete	2

(4) Începând cu anul fiscal 2014, normele de venit se stabilesc de către direcțiile teritoriale de specialitate ale Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, se aprobă și se publică de către direcțiile generale ale finanțelor publice teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, până cel târziu la data de 15 februarie a anului pentru care se aplică aceste norme de venit.

Norme metodologice:

149¹². Veniturile din activități agricole determinate pe bază de norme de venit, realizate din exploatarea bunurilor (suprafețe destinate producției vegetale/cap de animal/familie de albine), deținute în comun sau în devălmășie de proprietari, uzufructuari sau de alți deținători legali, înscrși într-un document oficial, se atribuie proporțional cu cotele-părți pe care aceștia le dețin în acea proprietate sau contribuabilului care realizează venituri din activități agricole, în situația în care acestea nu se cunosc. În cazul persoanelor fizice pentru care nu a fost finalizată procedura succesorală, veniturile corespunzătoare suprafețelor destinate producției vegetale/cap de animal/familie de albine se atribuie contribuabilului care realizează venituri din activități agricole.

149¹³. În cazul contribuabilului care realizează în mod individual venituri din desfășurarea a două sau mai multe activități agricole pentru care venitul se determină pe bază de normă de venit, organul fiscal competent stabilește venitul anual prin însumarea veniturilor corespunzătoare fiecărei activități.

Codul fiscal:

Calculul și plata impozitului aferent veniturilor din activități agricole

Art. 74. — (1) Impozitul pe venitul din activități agricole se calculează de organul fiscal competent prin aplicarea unei cote de 16% asupra venitului anual din activități agricole stabilit pe baza normei anuale de venit, impozitul fiind final.

(2) Contribuabilul care desfășoară o activitate agricolă prevăzută la art. 71 alin. (1) pentru care venitul se determină pe bază de normă de venit are obligația de a depune anual o declarație la organul fiscal competent, până la data de 25 mai inclusiv a anului fiscal, pentru anul în curs. În cazul în care activitatea se desfășoară în cadrul unei asocieri fără personalitate juridică, obligația depunerii declarației la organul fiscal competent revine asociatului care răspunde pentru îndeplinirea obligațiilor asociației față de autoritățile publice în cadrul aceluiași termen. Anexa declarației

depusă de asociatul desemnat va cuprinde și cota de distribuire ce revine fiecărui membru asociat din venitul impozabil calculat la nivelul asocierii.

(3) Declarația prevăzută la alin. (2) nu se depune pentru veniturile prevăzute la art. 72.

(4) Organul fiscal competent stabilește impozitul anual datorat și emite decizia de impunere, la termenul și în forma stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(5) Plata impozitului anual stabilit conform deciziei de impunere anuale se efectuează către bugetul de stat în două rate egale, astfel:

a) 50% din impozit până la data de 25 octombrie inclusiv;

b) 50% din impozit până la data de 15 decembrie inclusiv.

(6) Impozitul se virează la bugetul de stat și din acesta nu se distribuie cote defalcate către bugetele locale.

Norme metodologice:

149¹⁴. Perioada de declarare a suprafețelor cultivate/cap de animal/familie de albine este până la data de 25 mai inclusiv a anului fiscal pentru anul în curs și cuprinde informații privind suprafețele cultivate/capetele de animal/familii de albine deținute la data declarării.

În cazul contribuabililor care realizează venituri din activități agricole atât individual, cât și într-o formă de asociere, în declarația depusă până la data de 25 mai inclusiv contribuabilii vor completa numai informații referitoare la activitatea desfășurată în mod individual.

Contribuabilii/asocierile fără personalitate juridică care au depus declarația prevăzută la art. 74 alin. (2) din Codul fiscal pot depune o nouă declarație pentru anul în curs, până la data de 25 mai a anului respectiv, în situația modificării structurii suprafețelor destinate producției agricole vegetale/numărului de capete de animale/familii de albine.

În cazul contribuabililor/asocierilor fără personalitate juridică care depun cu întârziere declarația pentru anul în curs, după data de 25 mai, informațiile cuprinse în declarație vizează suprafețele cultivate/capetele de animale/familii de albine deținute la data de 25 mai.

149¹⁵. Pe baza declarațiilor depuse de contribuabili/asocieri fără personalitate juridică, organul fiscal competent stabilește impozitul anual datorat. Impozitul determinat de organul fiscal competent reprezintă impozit final și nu se recalculează.

149¹⁶. Nu au obligații declarative contribuabilii care obțin venituri din activități agricole și își desfășoară activitatea sub forma unei asocieri fără personalitate juridică, obligațiile declarative fiind îndeplinite de asociatul care răspunde pentru îndeplinirea obligațiilor asociației față de autoritățile publice.”

15. La punctul 152, liniuța a 8-a se modifică și va avea următorul cuprins:

„— veniturile distribuite persoanelor fizice asociate în forme de proprietate asociative — persoane juridice, prevăzute la art. 26 din Legea nr. 1/2000, cu modificările și completările ulterioare, altele decât cele prevăzute la pct. 73;”.

16. La punctul 152, după liniuța a 11-a se introduce o nouă liniuță, liniuța a 12-a, cu următorul cuprins:

„— veniturile obținute de cedent ca urmare a cesiunii de creanță, respectiv de cesionar ca urmare a realizării venitului din creanța respectivă, inclusiv în cazul drepturilor de creanțe

salariale obținute în baza unor hotărâri judecătorești definitive și irevocabile, din patrimoniul personal, altele decât cele care se încadrează în categoriile prevăzute la art. 41 lit. a)—h) și art. 42 din Codul fiscal.”

17. Punctul 153 se modifică și va avea următorul cuprins:

„153. Venitul net anual se determină de către contribuabil, pe fiecare sursă, din următoarele categorii:

- a) venituri din activități independente;
- b) venituri din cedarea folosinței bunurilor;
- c) venituri din activități agricole impuse în sistem real, venituri din silvicultură și piscicultură.”

18. Punctul 161 se modifică și va avea următorul cuprins:

„161. Contribuabilii care încep o activitate independentă, precum și cei care realizează venituri din activități agricole impuse în sistem real, silvicultură și piscicultură, pentru care sunt aplicabile regulile de impunere proprii veniturilor din activități independente, au obligația declarării veniturilor și cheltuielilor estimate a se realiza în anul de impunere, pe fiecare sursă și categorie de venit. Declararea veniturilor și a cheltuielilor estimate se face prin depunerea declarației privind venitul estimat/norma de venit, pe fiecare sursă și categorie de venit, la organul fiscal competent, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.

Obligația depunerii declarațiilor privind venitul estimat/norma de venit revine atât contribuabililor care determină venitul net în sistem real și desfășoară activitatea în mod individual sau într-o formă de asociere care nu dă naștere unei persoane juridice, cât și contribuabililor pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit, cu excepția veniturilor din activități agricole impuse pe bază de norme de venit.

Nu depun declarații privind venitul estimat/norma de venit contribuabilii care desfășoară activități independente pentru care plățile anticipate se realizează prin reținere la sursă de către plătitorul de venit.

În cazul în care contribuabilul obține venituri într-o formă de asociere, fiecare asociat va declara veniturile estimate rezultate din distribuirea venitului net estimat al asocierii fără personalitate juridică, cu excepția asociațiilor care realizează venituri din activități agricole pentru care venitul se stabilește pe baza normelor de venit.”

19. Punctul 164 se modifică și va avea următorul cuprins:

„164. Contribuabilii care realizează venituri din activități independente impuse pe bază de norme de venit și care solicită trecerea pentru anul fiscal următor la impunerea în sistem real vor depune declarația privind venitul estimat/norma de venit până la data de 31 ianuarie, completată corespunzător. Contribuabilii care încep o activitate impusă pe bază de norme de venit și optează pentru determinarea venitului net în sistem real vor depune declarația privind venitul estimat/norma de venit în termen de 15 zile de la producerea evenimentului, completată corespunzător.”

20. Punctul 168 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Codul fiscal:**

Stabilirea plăților anticipate de impozit

Art. 82. — (1) Contribuabilii care realizează venituri din activități independente, cedarea folosinței bunurilor, activități agricole impuse în sistem real, prevăzute la art. 71 alin. (5), precum și din silvicultură și piscicultură, cu excepția veniturilor din arendare, sunt obligați să efectueze în cursul anului plăți anticipate cu titlu de impozit,

exceptându-se cazul veniturilor pentru care plățile anticipate se stabilesc prin reținere la sursă.

(2) Plățile anticipate se stabilesc de organul fiscal competent pe fiecare sursă de venit, luându-se ca bază de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, după caz, prin emiterea unei decizii care se comunică contribuabililor, potrivit legii. În cazul impunerilor efectuate după expirarea termenelor de plată prevăzute la alin. (3), contribuabilii au obligația efectuării plăților anticipate la nivelul sumei datorate pentru ultimul termen de plată al anului precedent. Diferența dintre impozitul anual calculat asupra venitului net realizat în anul precedent și suma reprezentând plăți anticipate datorate de contribuabil la nivelul trimestrului IV din anul anterior se repartizează pe termenele de plată următoare din cadrul anului fiscal. Pentru declarațiile privind venitul estimat/norma de venit depuse în luna decembrie nu se mai stabilesc plăți anticipate, venitul net aferent perioadei până la sfârșitul anului urmând să fie supus impozitării potrivit deciziei de impunere emise pe baza declarației privind venitul realizat. Plățile anticipate pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor, cu excepția veniturilor din arendă, se stabilesc de organul fiscal astfel:

- a) pe baza contractului încheiat între părți; sau
- b) pe baza veniturilor determinate potrivit datelor din contabilitatea în partidă simplă, potrivit opțiunii. În cazul în care, potrivit clauzelor contractuale, venitul din cedarea folosinței bunurilor reprezintă echivalentul în lei al unei sume în valută, determinarea venitului anual estimat se efectuează pe baza cursului de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din ziua precedentă celei în care se efectuează impunerea.

(3) Plățile anticipate se efectuează în 4 rate egale, până la data de 25 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru. Nu se datorează plăți anticipate în cazul contribuabililor care realizează venituri din arendare și care au optat pentru determinarea venitului net în sistem real, plata impozitului anual efectuându-se potrivit deciziei de impunere emise pe baza declarației privind venitul realizat.

(4) Termenele și procedura de emitere a deciziilor de plăți anticipate vor fi stabilite prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(5) Pentru stabilirea plăților anticipate, organul fiscal va lua ca bază de calcul venitul anual estimat, în toate situațiile în care a fost depusă o declarație privind venitul estimat/norma de venit pentru anul curent, sau venitul net din declarația privind venitul realizat pentru anul fiscal precedent, după caz. La stabilirea plăților anticipate se utilizează cota de impozit de 16% prevăzută la art. 43 alin. (1).

(51) Impozitul reținut la sursă de către plătitori pentru veniturile prevăzute la art. 78 alin. (1) lit. f) se stabilește prin aplicarea cotei de 16% asupra venitului brut și reprezintă plată anticipată în contul impozitului anual datorat de către contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor, venituri din activități agricole, determinate în sistem real.

(6) Plățile anticipate stabilite pe baza contractelor încheiate între părți în care chiria este exprimată în lei, potrivit prevederilor art. 63 alin. (2), precum și pentru veniturile din activități independente, impuse pe baza normelor de venit, reprezintă impozit final.

Norme metodologice:

168. Sumele reprezentând plăți anticipate se achită în 4 rate egale, până la data de 25 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, respectiv 25 martie, 25 iunie, 25 septembrie și 25 decembrie. În cazul contribuabililor care realizează venituri din cedarea folosinței bunurilor sub forma arendei și au optat pentru determinarea venitului net în sistem real, plata impozitului se efectuează potrivit deciziei de impunere emise pe baza declarației privind venitul realizat.”

21. **Punctul 176 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Codul fiscal:**Declarația privind venitul realizat**

Art. 83. — (1) Contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor, venituri din activități agricole, silvicultură și piscicultură, determinate în sistem real, au obligația de a depune o declarație privind venitul realizat la organul fiscal competent, pentru fiecare an fiscal, până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a venitului. Declarația privind venitul realizat se completează pentru fiecare sursă și categorie de venit. Pentru veniturile realizate într-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuită din asociere.

(1¹) Declarația privind venitul realizat se completează și pentru contribuabilii prevăzuți la art. 63 alin. (2), caz în care plățile anticipate de impozit vor fi luate în calcul la stabilirea impozitului anual datorat, pentru situațiile în care intervin modificări ale clauzelor contractuale, cu excepția art. 82 alin. (7).

(2) Declarația privind venitul realizat se completează și se depune la organul fiscal competent pentru fiecare an fiscal până la data de 25 mai inclusiv a anului următor celui de realizare a câștigului net anual/pierderii nete anuale, generat/generată de:

a) transferuri de titluri de valoare, altele decât părțile sociale și valorile mobiliare, în cazul societăților închise;

b) operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, și orice alte operațiuni de acest gen.

(2¹) Abrogat.

(3) Nu se depun declarații privind venitul realizat pentru următoarele categorii de venituri:

a) venituri nete determinate pe bază de norme de venit, cu excepția contribuabililor care au depus declarații privind venitul estimat/norma de venit în luna decembrie și pentru care nu s-au stabilit plăți anticipate, conform legii;

b) venituri din activități menționate la art. 52 alin. (1) lit. a)—c), a căror impunere este finală potrivit prevederilor art. 52¹;

b¹) venituri din cedarea folosinței bunurilor sub formă dearendă, a căror impunere este finală potrivit prevederilor art. 62 alin. (2¹);

c) venituri din cedarea folosinței bunurilor prevăzute la art. 63 alin. (2), a căror impunere este finală, cu excepția contribuabililor care au depus declarații privind venitul estimat/norma de venit în luna decembrie și pentru care nu s-au stabilit plăți anticipate, conform legii;

d) venituri sub formă de salarii și venituri asimilate salariilor, pentru care informațiile sunt cuprinse în declarația privind calcularea și reținerea impozitului pentru fiecare beneficiar de venit sau declarații lunare, depuse de contribuabilii prevăzuți la art. 60;

e) venituri din investiții, cu excepția celor prevăzute la alin. (2), precum și venituri din premii și din jocuri de noroc, a căror impunere este finală;

f) venituri din pensii;

g) veniturile din activități agricole a căror impunere este finală, potrivit prevederilor art. 74 alin. (1);

h) venituri din transferul proprietăților imobiliare;

i) venituri din alte surse.

Norme metodologice:

176. Declarațiile privind venitul realizat se depun de contribuabilii care realizează, individual sau într-o formă de asociere, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor, venituri din activități agricole pentru care venitul net se determină în sistem real, venituri din silvicultură și piscicultură.

Fac excepție de la depunerea declarației privind venitul realizat contribuabilii prevăzuți la art. 63 alin. (2) din Codul fiscal și cei care obțin venituri prevăzute la art. 52 alin. (1) lit. a)—c) din Codul fiscal și care au optat pentru impunerea veniturilor potrivit prevederilor art. 52¹ din Codul fiscal, pentru care impozitul reținut este final.

Declarațiile privind venitul realizat se depun, în intervalul 1 ianuarie—25 mai inclusiv al anului următor celui de realizare a venitului, la organul fiscal competent, definit potrivit legislației în materie.

Pentru veniturile realizate dintr-o formă de asociere, venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuit/distribuită din asociere.”

22. **După punctul 185 se introduce un nou punct, punctul 185¹, cu următorul cuprins:**

„185¹. În cazul asocierilor care realizează venituri din activități agricole impuse pe bază de norme de venit, asociatul desemnat are următoarele obligații:

a) să înregistreze contractul de asociere, precum și orice modificare a acestuia la organul fiscal la care asociația este înregistrată în evidența fiscală, în termen de 15 zile de la data încheierii acestuia. Prin *sediul asociației* se înțelege locul principal de desfășurare a activității asociației;

b) să reprezinte asociația în verificările efectuate de organele fiscale, precum și în ceea ce privește depunerea de obiecțiuni, contestații, plângeri asupra actelor de control încheiate de organele fiscale;

c) să răspundă la toate solicitările organelor fiscale, atât cele privind asociația, cât și cele privind asociații, legate de activitatea desfășurată de asociație;

d) să completeze Registrul pentru evidența aportului și rezultatului distribuit;

e) să determine venitul impozabil obținut în cadrul asociației, precum și distribuția acestuia pe asociați;

f) alte obligații ce decurg din aplicarea titlului III din Codul fiscal.”

23. **Punctul 188¹ se modifică și va avea următorul cuprins:**

„188¹. În cazul societății civile cu personalitate juridică, constituită potrivit legii speciale și care este supusă regimului transparenței fiscale, potrivit legii, se aplică regulile de determinare a venitului net din activități independente.

În cazul filialei constituite potrivit legii speciale prin asocierea unei societăți profesionale cu răspundere limitată cu una sau mai multe persoane fizice, filiala fiind supusă regimului transparenței fiscale, potrivit legii, determinarea venitului obținut în cadrul entității se efectuează în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă.

Pentru membrii asociați în cadrul filialei se aplică următoarele reguli:

1. persoanele fizice asociate au obligația să asimileze acest venit distribuit în funcție de cota de participare venutului net anual din activități independente;

2. societatea profesională cu răspundere limitată asociată în cadrul filialei va include venitul distribuit în funcție de cota de participare în venitul brut al activității independente, pentru anul fiscal respectiv.

Persoanele fizice care obțin venituri dintr-o activitate desfășurată într-o formă de organizare cu personalitate juridică (SPRL) constituită potrivit legii speciale și care este supusă regimului transparenței fiscale, potrivit legii, au obligația să asimileze acest venit distribuit venutului net anual din activități independente.”

24. Punctul 209 se modifică și va avea următorul cuprins:

„209. (1) În vederea regularizării de către organul fiscal a impozitului pe salarii datorat în România pentru activitatea desfășurată în străinătate, contribuabilii prevăzuți la art. 40 alin. (1) lit. a) și alin. (2) din Codul fiscal care sunt plătiți pentru activitatea salarială desfășurată în străinătate de către sau în numele unui angajator care este rezident în România sau are sediul permanent în România au obligația de a declara în România veniturile respective potrivit declarației privind veniturile realizate din străinătate la termenul prevăzut de lege, cu excepția contribuabililor care realizează venituri de această natură în condițiile prevăzute la pct. 87³, pct. 87⁵ alin. (2) lit. a) și pct. 87⁸ pentru care impozitul este final.

(2) În situațiile prevăzute la pct. 87⁴ și 87⁷, organul fiscal regularizează impozitul pe venitul din salarii datorat de contribuabil în baza declarației privind veniturile realizate din străinătate și restituie, după caz, în totalitate sau în parte impozitul reținut de către angajatorul care este rezident în România sau are sediul permanent în România la cererea persoanei fizice. În acest caz, declarația privind veniturile realizate din străinătate reprezintă și cerere de restituire.

(3) Declarația privind veniturile realizate din străinătate se depune la registratura organului fiscal competent sau prin poștă, însoțită de următoarele documente justificative:

a) documentul menționat la art. 59 alin. (2) din Codul fiscal întocmit de angajatorul rezident în România ori de către un sediu permanent în România care efectuează plăți de natură salarială din care să rezulte venitul bază de calcul al impozitului și impozitul reținut în România pentru salariul plătit în străinătate;

b) contractul de detașare;

c) documente justificative privind încetarea raportului de muncă, după caz;

d) certificatul de atestare a impozitului plătit în străinătate de contribuabil, eliberat de autoritatea competentă a statului străin, sau orice alt document justificativ privind venitul realizat și impozitul plătit în celălalt stat, eliberat de autoritatea competentă din țara în care s-a obținut venitul, precum și orice alte documente care pot sta la baza determinării sumei impozitului plătit în străinătate, pentru situația în care dreptul de impunere a venitului statului străin.”

C. Titlul IV¹ „Impozitul pe veniturile microîntreprinderilor”

1. Punctele 2 și 3 se abrogă.

2. Punctele 5 și 6 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Codul fiscal:

Reguli de aplicare a sistemului de impunere pe veniturile microîntreprinderii

Art. 112². — (1) Impozitul reglementat de prezentul titlu este obligatoriu.

(2) Microîntreprinderile plătitoare de impozit pe profit sunt obligate la plata impozitului reglementat de prezentul titlu începând cu anul fiscal următor, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 112¹.

(3) Pentru anul 2013, persoanele juridice române plătitoare de impozit pe profit care la data de 31 decembrie 2012 îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 112¹ sunt obligate la plata impozitului reglementat de prezentul titlu începând cu 1 februarie 2013, urmând a comunica organelor fiscale teritoriale modificarea sistemului de impunere, potrivit prevederilor Codului de procedură fiscală, până la data de 25 martie 2013 inclusiv. Până la acest termen se va depune și declarația privind impozitul pe profit datorat pentru profitul impozabil obținut în perioada 1 ianuarie 2013—31 ianuarie 2013, prin excepție de la prevederile art. 34 și 35.

(4) O persoană juridică română care este nou-înființată este obligată să plătească impozit pe veniturile microîntreprinderilor începând cu primul an fiscal, dacă condiția prevăzută la art. 112¹ lit. d) este îndeplinită la data înregistrării la registrul comerțului.

(5) Microîntreprinderile nu mai aplică acest sistem de impunere începând cu anul fiscal următor anului în care nu mai îndeplinesc una dintre condițiile prevăzute la art. 112¹.

(6) Nu sunt obligate să aplice sistemul de impunere reglementat de prezentul titlu persoanele juridice române care:

a) desfășoară activități în domeniul bancar;

b) desfășoară activități în domeniile asigurărilor și reasigurărilor, al pieței de capital, cu excepția persoanelor juridice care desfășoară activități de intermediere în aceste domenii;

c) desfășoară activități în domeniile jocurilor de noroc, consultanței și managementului.

(7) Persoanele juridice române care au optat pentru acest sistem de impunere potrivit reglementărilor legale în vigoare până la data de 1 februarie 2013 păstrează acest regim de impozitare pentru anul 2013.

Norme metodologice:

5. Persoanele juridice române pentru care perioada de inactivitate temporară/nedesfășurare a activității încetează în cursul anului aplică sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, pentru anul respectiv, începând cu trimestrul în care încetează perioada de inactivitate temporară/nedesfășurare a activității.

Persoanele juridice române nou-înființate în perioada 1 ianuarie — 31 ianuarie 2013 inclusiv, care nu au optat până la data de 31 ianuarie 2013 să aplice sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, nu sunt obligate potrivit prevederilor legale în vigoare începând cu data de 1 februarie 2013 să aplice acest sistem de impunere pentru anul 2013. Aceste persoane juridice urmează să verifice condițiile prevăzute de art. 112¹ din Codul fiscal, la data de 31 decembrie 2013, în vederea încadrării în categoria contribuabililor plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, pentru anul fiscal 2014.

6. Persoanele juridice române care nu sunt obligate să aplice sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor sunt următoarele:

a) persoanele juridice care se organizează și funcționează potrivit legilor speciale de organizare și funcționare din domeniul bancar (societățile comerciale bancare, casele de schimb valutar, societățile de credit ipotecar, cooperativele de credit etc.);

b) persoanele juridice care se organizează și funcționează potrivit legilor speciale de organizare și funcționare din domeniul asigurărilor (de exemplu, societățile de asigurare-reasigurare), al pieței de capital (de exemplu, bursele de valori sau de mărfuri, societățile de servicii de investiții financiare, societățile de registru, societățile de depozitare), cu excepția persoanelor juridice care desfășoară activități de intermediere în aceste domenii (brokerii și agenții de asigurare);

c) persoanele juridice care desfășoară activități în domeniile jocurilor de noroc, consultanței și managementului.”

3. **Punctul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„8. Persoanele juridice române care, la data de 31 decembrie 2012, au realizat venituri încadrate, prin echivalare în lei, între 65.000 euro și 100.000 euro și care îndeplinesc concomitent și celelalte condiții prevăzute de reglementările legale în vigoare până la data de 1 februarie 2013 și care au solicitat ieșirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor, până la data de 31 ianuarie 2013 inclusiv, nu sunt obligate să aplice, începând cu 1 februarie 2013, acest sistem de impunere. Aceste persoane juridice urmează să verifice condițiile prevăzute de art. 112¹ din Codul fiscal, la data de 31 decembrie 2013, în vederea încadrării în categoria contribuabililor plătitori de impozit pe veniturile microîntreprinderilor, pentru anul fiscal 2014.”

4. **Punctele 11 și 12 se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„**Codul fiscal:**

Impunerea microîntreprinderilor care realizează venituri mai mari de 65.000 euro

Art. 112⁶. — Prin excepție de la prevederile art. 112² alin. (5) și (7), dacă în cursul unui an fiscal o microîntreprindere realizează venituri mai mari de 65.000 euro, aceasta va plăti impozit pe profit luând în calcul veniturile și cheltuielile realizate de la începutul anului fiscal. Calculul și plata impozitului pe profit se efectuează începând cu trimestrul în care s-a depășit limita prevăzută în prezentul articol. Impozitul pe profit datorat reprezintă diferența dintre impozitul pe profit calculat de la începutul anului fiscal până la sfârșitul perioadei de raportare și impozitul pe veniturile microîntreprinderilor datorat în cursul anului respectiv. În cazul contribuabililor prevăzuți la art. 112² alin. (3), limita de 65.000 euro și impozitul pe profit datorat se calculează în mod corespunzător de la 1 februarie 2013.

Norme metodologice:

11. În situația în care, în cursul anului fiscal, o microîntreprindere realizează venituri mai mari de 65.000 euro, contribuabilul va comunica, în termen de 30 de zile de la data de la care nu mai este îndeplinită condiția respectivă, organului fiscal ieșirea din sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor prin depunerea unei declarații de mențiuni, cu respectarea termenului legal, potrivit Codului de procedură fiscală.

12. Veniturile luate în calcul la stabilirea limitei de 65.000 euro sunt aceleași cu cele care constituie baza impozabilă prevăzută la art. 112⁷ din Codul fiscal.

Pentru anul 2013, veniturile luate în calcul la stabilirea limitei de 65.000 euro sunt cele de natura celor prevăzute la art. 112⁷ din Codul fiscal, înregistrate:

— începând cu 1 ianuarie 2013, de către persoanele juridice care aplică sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor de la această dată inclusiv;

— începând cu 1 februarie 2013, de către persoanele juridice care aplică sistemul de impunere pe veniturile microîntreprinderilor de la această dată inclusiv.”

D. Titlul V „Impozitul pe veniturile obținute din România de nerezidenți și impozitul pe reprezentanțele firmelor străine înființate în România”

1. **Punctul 3 se abrogă.**

2. **După punctul 3 se introduce un nou punct, punctul 3¹, cu următorul cuprins:**

„**Codul fiscal:**

k) venituri din servicii prestate în România și în afara României, exclusiv transportul internațional și prestările de servicii accesorii acestui transport;

Norme metodologice:

3¹. Din punctul de vedere al titlului V din Codul fiscal sunt considerate venituri obținute din România pentru servicii prestate în afara României numai veniturile din prestarea următoarelor servicii: servicii de management, servicii de consultanță în orice domeniu, servicii de marketing, servicii de asistență tehnică, servicii de cercetare și proiectare în orice domeniu, servicii de reclamă și publicitate indiferent de forma în care sunt realizate și servicii prestate de avocați, ingineri, arhitecți, notari, contabili, auditori.”

3. **La punctul 8, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) În cazurile prevăzute la art. 115 alin. (1) lit. c), e) și g) din Codul fiscal, plătitorul impozitului prevăzut la titlul V din Codul fiscal este nerezidentul care are sediul permanent în România în evidența căruia sunt înregistrate respectivele cheltuieli deductibile.”

4. **Punctul 8¹ se abrogă.**

5. **După punctul 8¹ se introduc trei noi puncte, punctele 8²—8⁴, cu următorul cuprins:**

„**Codul fiscal:**

Reținerea impozitului din veniturile impozabile obținute din România de nerezidenți

Art. 116. — [...]

(2) Impozitul datorat se calculează prin aplicarea următoarelor cote asupra veniturilor brute:

a) abrogată;

b) abrogată;

c) 25% pentru veniturile obținute din jocuri de noroc, prevăzute la art. 115 alin. (1) lit. p);

c¹) 50% pentru veniturile prevăzute la art. 115 alin. (1) lit. a)—g), k) și l), dacă veniturile sunt plătite într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații;

d) 16% în cazul oricăror altor venituri impozabile obținute din România, așa cum sunt enumerate la art. 115.

(3) Prin derogare de la alin. (2), impozitul ce trebuie reținut se calculează după cum urmează:

a) pentru veniturile ce reprezintă remunerații primite de nerezidenți care au calitate de administrator, fondator sau membru al consiliului de administrație al unei persoane juridice române, potrivit art. 57;

b) pentru veniturile din pensii primite de la bugetul asigurărilor sociale sau de la bugetul de stat, potrivit art. 70.

(4) Impozitul se calculează, respectiv se reține în momentul plății venitului și se plătește la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care s-a plătit venitul. Impozitul se calculează, se reține și se plătește, în lei, la bugetul de stat, la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, valabil în ziua reținerii impozitului pentru nerezidenți. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor sau asociaților până la sfârșitul anului în care

s-au aprobat situațiile financiare anuale, impozitul pe dividende se declară și se plătește până la data de 25 ianuarie a anului următor.

Norme metodologice:

82. Începând cu data de 1 februarie 2013, pentru veniturile prevăzute la art. 115 alin. (1) lit. a)—g), k) și l) din Codul fiscal plătite într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații, se aplică o cotă de impozit de 50%, indiferent dacă rezidența persoanei beneficiare a acestor venituri este într-un stat cu care România are încheiată convenție pentru evitarea dublei impuneri sau nu.

83. Începând cu data de 1 februarie 2013, pentru veniturile realizate sub formă de dobânzi la depozitele la vedere/conturi curente, la depozitele la termen, certificate de depozit și alte instrumente de economisire la bănci și la alte instituții de credit autorizate și situate în România, plătite într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații, se aplică o cotă de impozit de 50%, indiferent de data constituirii raportului juridic.

Cota de 50% se aplică și altor venituri de natura dobânzilor, plătite într-un stat cu care România nu are încheiat un instrument juridic în baza căruia să se realizeze schimbul de informații, cum ar fi dobânzile la credite, dobânzile în cazul contractelor de leasing financiar, dobânzile la creditele intragrup, precum și dobânzilor aferente depozitelor colaterale, conturilor escrow, considerate dobânzi pentru depozite la termen potrivit normelor Băncii Naționale a României, dobânda la instrumente/titluri de creanță emise de societățile române, reglementate de Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Baza de calcul asupra căreia se aplică cota de impozit de 50% este constituită din veniturile calculate începând cu data de 1 februarie 2013 până la data scadenței depozitului și înregistrate în contul curent sau în contul de depozit al titularului. Aceleași prevederi se aplică și în cazul depozitelor la vedere, certificatelor de depozit și altor instrumente de economisire.

84. În sensul art. 116 alin. (2) lit. c¹) din Codul fiscal, instrumentele juridice încheiate de România în baza cărora se realizează schimbul de informații reprezintă acordurile/convențiile bilaterale/multilaterale în baza cărora România poate realiza un schimb de informații care este relevant pentru aplicarea acestor prevederi legale.

Lista acordurilor/convențiilor se publică pe site-ul Ministerului Finanțelor Publice și se actualizează periodic.”

6. Punctul 91 se modifică și va avea următorul cuprins:

„91. Veniturile sub formă de dobânzi la depozitele la vedere/conturi curente, la depozitele la termen, certificate de depozit și alte instrumente de economisire la bănci și la alte instituții de credit autorizate și situate în România se impun cu o cotă de 16% din suma acestora atunci când veniturile de această natură sunt plătite într-un stat cu care România are încheiat un instrument juridic în baza căruia se face schimbul de informații și beneficiarul sumelor nu face dovada rezidenței fiscale.

Cota de 16% se aplică și altor venituri de natura dobânzilor, cum ar fi dobânzile la credite, dobânzile în cazul contractelor de leasing financiar, dobânzile la creditele intragrup, precum și dobânzilor aferente depozitelor colaterale, conturilor escrow, considerate dobânzi pentru depozite la termen potrivit normelor Băncii Naționale a României, dobânda la instrumente/titluri de creanță emise de societățile române, reglementate de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

7. La punctul 13, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Nerezidenții care sunt beneficiarii veniturilor din România vor depune la plătitorul de venit originalul sau copia legalizată a certificatului de rezidență fiscală ori a documentului menționat la alin. (1), însoțite de o traducere autorizată în limba română. În situația în care autoritatea competentă străină emite certificatul de rezidență fiscală în format electronic sau online, acesta reprezintă originalul certificatului de rezidență fiscală avut în vedere pentru aplicarea convenției de evitare a dublei impuneri încheiate între România și statul de rezidență al beneficiarului veniturilor obținute din România, respectiv pentru aplicarea legislației Uniunii Europene, după caz.”

E. Titlul VI „Taxa pe valoarea adăugată”

1. La punctul 4, alineatele (8) și (12) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„4. [...]

(8) Implementarea grupului fiscal va intra în vigoare:

a) în prima zi din luna următoare datei comunicării deciziei prevăzute la alin. (7), în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică;

b) în prima zi a perioadei fiscale următoare datei comunicării deciziei prevăzute la alin. (7), în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică.

[...]

(12) Prin excepție de la prevederile alin. (1) lit. b), organele fiscale competente, în urma verificărilor efectuate sau la cererea persoanei impozabile:

a) anulează, din oficiu sau, după caz, la cerere, tratamentul unei persoane ca membru al unui grup fiscal în cazul în care acea persoană nu mai întrunește criteriile de eligibilitate pentru a fi considerată un asemenea membru în conformitate cu prevederile alin. (1). Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică, respectiv în prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente, în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică;

b) anulează, din oficiu sau, după caz, la cerere, tratamentul persoanelor impozabile ca grup fiscal în cazul în care acele persoane impozabile nu mai întrunesc criteriile de eligibilitate pentru a fi considerate un asemenea grup. Această anulare va intra în vigoare începând cu prima zi a lunii următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente, în cazul în care membrii grupului au perioadă fiscală luna calendaristică, respectiv în prima zi a perioadei fiscale următoare celei în care situația a fost constatată de organele fiscale competente, în cazul în care membrii grupului nu au perioadă fiscală luna calendaristică.”

2. La punctul 6 alineatul (10), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) bunurile de mică valoare acordate gratuit în cadrul acțiunilor de protocol nu sunt considerate livrări de bunuri dacă valoarea fiecărui cadou oferit este mai mică sau egală cu plafonul de 100 lei, exclusiv TVA. Cadoul cuprinde unul sau mai multe bunuri oferite gratuit. În situația în care persoana impozabilă a oferit și cadouri care depășesc individual plafonul de 100 lei, exclusiv TVA, însumează valoarea depășirilor de plafon aferente unei perioade fiscale, care constituie livrare de bunuri cu plată, și colectează taxa, dacă taxa aferentă bunurilor respective este deductibilă total sau parțial. Se consideră că livrarea de bunuri are loc în ultima zi lucrătoare a perioadei

fiscale în care au fost acordate bunurile gratuit și a fost depășit plafonul. Baza impozabilă, respectiv valoarea depășirilor de plafon, și taxa colectată aferentă se înscriu în autofactura prevăzută la art. 155 alin. (7) din Codul fiscal care se include în decontul întocmit pentru perioada fiscală în care persoana impozabilă a acordat bunurile gratuit în cadrul acțiunilor de protocol și a depășit plafonul. Pentru bunurile/serviciile acordate gratuit în cadrul acțiunilor de protocol în cursul anului 2012 se aplică prevederile legale în vigoare în anul 2012, inclusiv în ceea ce privește modul de determinare a depășirii plafonului și a perioadei fiscale în care se colectează TVA aferente acestei depășiri.”

3. La punctul 14 alineatul (2), litera k) se modifică și va avea următorul cuprins:

„k) instalarea sau asamblarea de mașini ori echipamente care, după instalare sau asamblare, sunt ori devin parte din bunul imobil, respectiv cele care nu pot fi detașate fără a fi deteriorate sau fără a antrena deteriorarea imobilelor înseși;”.

4. La punctul 14⁴, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru a identifica partea transportului de călători efectuată în interiorul Comunității, mijlocul de transport este decisiv, și nu călătoria individuală a fiecărui pasager. Se consideră că se efectuează o singură parte de transport de călători în interiorul Comunității, chiar și atunci când există opriri în interiorul Comunității, în situația în care călătoria este efectuată cu un singur mijloc de transport.”

5. După punctul 15¹ se introduce un nou punct, punctul 15², cu următorul cuprins:

„**Codul fiscal:**

Art. 134 [...]

(4) Regimul de impozitare aplicabil pentru operațiunile impozabile este regimul în vigoare la data la care intervine faptul generator, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 134² alin. (2), pentru care se aplică regimul de impozitare în vigoare la data exigibilității taxei.

[...]

(5) În cazul schimbării regimului de impozitare se va proceda la regularizare pentru a se aplica regimul de impozitare în vigoare la data livrării de bunuri sau prestării de servicii pentru cazurile prevăzute la art. 134² alin. (2) lit. a), numai dacă factura este emisă pentru contravaloarea parțială a livrării de bunuri ori a prestării de servicii, și la art. 134² alin. (2) lit. b), dacă a fost încasat un avans pentru valoarea parțială a livrării de bunuri sau a prestării de servicii, mai puțin în cazul operațiunilor pentru care se aplică sistemul TVA la încasare pentru care se aplică regulile stabilite la art. 134² alin. (7). Prevederile acestui alineat nu se aplică pentru micile întreprinderi prevăzute la art. 153, care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 153, pentru facturile emise înainte de trecerea la regimul de taxare.

Norme metodologice:

15². În cazul persoanelor impozabile scoase din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, potrivit art. 153 alin. (9) lit. g) din Codul fiscal, în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal, care au emis facturi sau au încasat avansuri, pentru contravaloarea parțială a livrărilor de bunuri/prestărilor de servicii taxabile, înainte de scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, pentru care faptul generator de taxă intervine după scoaterea din evidență, se va proceda la regularizare pentru a se aplica regimul de impozitare în vigoare la data livrării de bunuri/prestării de servicii. În acest sens furnizorul/prestatorul neînregistrat în scopuri de TVA emite factura de regularizare pe

care înscrie cu semnul minus baza de impozitare și taxa colectată pentru partea facturată/încasată înainte de scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA și concomitent înscrie contravaloarea integrală a livrării de bunuri/prestării de servicii aplicând regimul de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal, pe aceeași factură sau pe o factură separată, conform prevederilor art. 159 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal. Facturile de regularizare se transmit beneficiarului care are obligația să efectueze ajustările taxei deduse în conformitate cu prevederile art. 148 și 149 din Codul fiscal. Factura de regularizare nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA a furnizorului/prestatorului. Furnizorul/Prestatorul poate solicita restituirea taxei colectate astfel regularizate pe baza documentului prevăzut la art. 156³ alin. (9) din Codul fiscal.”

6. La punctul 16¹, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (4), cu următorul cuprins:

„(4) În cazul în care evenimentele prevăzute la art. 138 din Codul fiscal intervin ulterior scoaterii persoanei impozabile din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, potrivit art. 153 alin. (9) lit. g) din Codul fiscal, se va proceda la ajustarea bazei impozabile aplicându-se regimul de impozitare al operațiunii de bază care a generat aceste evenimente. În acest sens furnizorul/prestatorul neînregistrat în scopuri de TVA emite factura conform prevederilor pct. 20 alin. (1) pe care înscrie cu semnul minus reducerea bazei de impozitare și a taxei colectate ca urmare a evenimentelor prevăzute la art. 138 din Codul fiscal. Facturile respective se transmit beneficiarului care are obligația să efectueze ajustările taxei deduse în conformitate cu prevederile art. 148 și 149 din Codul fiscal. Factura de regularizare nu trebuie să conțină mențiunea referitoare la codul de înregistrare în scopuri de TVA a furnizorului/prestatorului. Furnizorul/Prestatorul poate solicita restituirea taxei colectate astfel regularizate pe baza documentului prevăzut la art. 156³ alin. (9) din Codul fiscal.”

7. La punctul 16², alineatele (4) și (19) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) La determinarea cifrei de afaceri care servește drept referință pentru calculul plafonului de 2.250.000 lei prevăzut la art. 134² alin. (3) lit. a) și alin. (4) din Codul fiscal se au în vedere baza de impozitare înscrisă pe rândurile din decontul de taxă prevăzut la art. 156² din Codul fiscal corespunzătoare operațiunilor taxabile și/sau scutite cu drept de deducere, operațiunilor rezultate din activități economice pentru care locul livrării/prestării se consideră ca fiind în străinătate, conform prevederilor art. 132 și 133 din Codul fiscal, precum și rândurile de regularizări aferente. În cazul persoanei impozabile care a aplicat regimul de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal și care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, nu sunt luate în calculul cifrei de afaceri livrările de bunuri/prestările de servicii realizate în perioada în care persoana impozabilă nu a avut un cod de înregistrare în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal.

[...]

(19) Livrările de bunuri/Prestările de servicii a căror contravaloare este încasată parțial sau total cu numerar de către persoana eligibilă pentru aplicarea sistemului TVA la încasare de la alte categorii de beneficiari decât cele prevăzute la art. 134² alin. (6) lit. d) din Codul fiscal nu sunt excluse de la aplicarea sistemului TVA la încasare. Nu sunt considerate încasări/plăți în numerar sumele în numerar depuse de beneficiar direct în contul bancar al furnizorului/prestatorului. În cazul încasării în numerar a contravalorii facturii, în sensul art. 134² alin. (6) lit. d) din Codul fiscal, furnizorul/prestatorul

care este obligat la aplicarea sistemului TVA la încasare exclude de la aplicarea sistemului TVA la încasare acele sume dintr-o factură care sunt încasate în numerar până în ziua emiterii facturii, inclusiv, de la beneficiari persoane juridice, persoane fizice înregistrate în scopuri de TVA, persoane fizice autorizate, liber profesioniști și asocieri fără personalitate juridică. Pentru sumele încasate în numerar după data emiterii facturii, furnizorul/prestatorul aplică sistemul TVA la încasare și înscrie pe factură mențiunea prevăzută la art. 155 alin. (19) lit. p) din Codul fiscal, cu excepția situației în care livrarea/prestarea se încadrează în altă categorie exceptată prevăzută la art. 134² alin. (6) din Codul fiscal.”

8. La punctul 18, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) În sensul art. 137 alin. (1) lit. c) din Codul fiscal, baza de impozitare pentru active corporale fixe care constituie livrare de bunuri conform art. 128 alin. (4) și (5) din Codul fiscal este constituită din valoarea de înregistrare în contabilitate diminuată cu amortizarea contabilă. Dacă activele corporale fixe sunt complet amortizate, baza de impozitare este zero.”

9. La punctul 18, după alineatul (9) se introduce un nou alineat, alineatul (10), cu următorul cuprins:

„(10) În sensul art. 137 alin. (1¹) din Codul fiscal, atunci când poate fi stabilită o livrare de bunuri sau o prestare de servicii comparabilă, valoarea de piață a bunurilor livrate/serviciilor prestate se determină prin metodele prevăzute la art. 11 alin. (2) din Codul fiscal.”

10. La punctul 20 alineatul (2¹), primul paragraf se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2¹) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în cazul achizițiilor realizate de/de la persoanele obligate la aplicarea sistemului TVA la încasare, se aplică corespunzător prevederile art. 134² alin. (10) din Codul fiscal în situațiile prevăzute la art. 138 lit. a)—c) și e) din Codul fiscal. În situația prevăzută la art. 134² alin. (11) din Codul fiscal, beneficiarii ajustează mai întâi taxa neexigibilă și doar în situația în care nu mai există diferențe de taxă neexigibilă pentru achizițiile efectuate de la furnizorul/prestatorul respectiv ajustează taxa deductibilă.”

11. La punctul 23, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Cota redusă de taxă de 9% prevăzută la art. 140 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal se aplică pentru protezele medicale și accesoriile acestora, exclusiv protezele dentare care sunt scutite de taxa pe valoarea adăugată, în condițiile prevăzute la art. 141 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal. Proteza medicală este un dispozitiv medical destinat utilizării personale exclusive care amplifică, restabilește sau înlocuiește zone din țesuturile moi ori dure, precum și funcții ale organismului uman; acest dispozitiv poate fi intern, extern sau atât intern, cât și extern. Accesoriul unei proteze este un articol care este prevăzut în mod special de către producător pentru a fi utilizat împreună cu proteza medicală.”

12. La punctul 24 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) serviciile care nu au ca scop principal îngrijirea medicală, respectiv protejarea, menținerea sau refacerea sănătății, cum sunt:

1. serviciile care au ca unic scop întinerirea sau înfrumusețarea;

2. serviciile care au ca scop furnizarea unor informații necesare pentru luarea unei decizii cu consecințe juridice, cum sunt: eliberarea de certificate cu privire la starea de sănătate a unei persoane, destinate utilizării în scopul acordării dreptului la o pensie, elaborarea unor rapoarte de expertiză medicală privind

stabilirea răspunderii în cazurile de vătămare corporală, precum și examinările medicale efectuate în acest scop, elaborarea unor rapoarte de expertiză medicală privind respectarea normelor de medicina muncii, în vederea soluționării unor litigii, precum și efectuarea de examinări medicale în acest scop, pregătirea unor rapoarte medicale bazate pe fișe medicale, fără efectuarea de examinări medicale;”.

13. La punctul 25¹, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Scutirea prevăzută la art. 141 alin. (1) lit. f) din Codul fiscal se aplică și pentru livrările de bunuri și prestările de servicii strâns legate de serviciile educaționale, precum vânzarea de manuale școlare, organizarea de conferințe legate de activitatea de învățământ, efectuate de instituțiile publice sau de alte entități autorizate pentru activitățile de învățământ sau pentru formarea profesională a adulților, prestarea de servicii de examinare în vederea obținerii accesului la serviciile educaționale sau de formare profesională a adulților.”

14. La punctul 43 alineatul (2), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) bunurile trebuie să fi fost exportate din România sau din alt stat membru, în afara Comunității, după plasarea acestora în regim de perfecționare pasivă;”.

15. La punctul 45, alineatele (3) și (6) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) În cazul micilor întreprinderi care au aplicat regimul special de scutire în conformitate cu prevederile art. 152 din Codul fiscal și care se înregistrează în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, taxa pentru achiziții efectuate înainte de înregistrare se deduce potrivit prevederilor pct. 61 alin. (10)—(12) și pct. 62 alin. (5)—(7).

[...]

(6) În cazul imobilizărilor în curs de execuție care nu se mai finalizează, în baza unei decizii de abandonare a executării lucrărilor de investiții, fiind scoase din evidență pe seama conturilor de cheltuieli, persoana impozabilă își poate păstra dreptul de deducere exercitat în baza art. 145 alin. (2) din Codul fiscal, indiferent dacă sunt sau nu valorificate prin livrarea imobilizărilor ca atare ori după casare, dacă din circumstanțe care nu depind de voința sa persoana impozabilă nu utilizează niciodată aceste bunuri/servicii pentru activitatea sa economică, astfel cum a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C-37/95 *Statul Belgian împotriva Ghent Coal Terminal NV*. Dreptul de deducere poate fi păstrat și în alte situații în care achizițiile de bunuri/servicii pentru care dreptul de deducere a fost exercitat conform art. 145 alin. (2) din Codul fiscal nu sunt utilizate pentru activitatea economică a persoanei impozabile, din motive obiective, care nu depind de voința sa, astfel cum a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C-110/94 *Intercommunale voor zeewaterontzitting (INZO) împotriva Statului Belgian*. În cazul achiziției unei suprafețe de teren împreună cu construcții edificate pe aceasta, persoana impozabilă are dreptul de a deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă acestei achiziții, inclusiv taxa aferentă construcțiilor care urmează a fi demolate, dacă face dovada intenției, confirmată cu elemente obiective, că suprafața de teren pe care erau edificate construcțiile continuă să fie utilizată în scopul operațiunilor sale taxabile, cum ar fi, de exemplu, edificarea altor construcții destinate unor operațiuni taxabile, astfel cum a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C-257/11 *Gran Via Moinești*.”

16. La punctul 45, după alineatul (13) se introduc două noi alineate, alineatele (14) și (15), cu următorul cuprins:

„(14) În cazul persoanelor impozabile care au efectuat achiziții pe perioada în care au aplicat sistemul TVA la încasare sau al celor care au efectuat achiziții de la persoane impozabile care aplicau sistemul TVA la încasare, pentru care deducerea taxei se exercită potrivit prevederilor art. 145 alin. (1¹) și (1²) din Codul fiscal, care sunt scoase din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, potrivit art. 153 alin. (9) lit. g) din Codul fiscal, în vederea aplicării regimului special de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal, taxa neachitată aferentă achizițiilor respective efectuate înainte de scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA se deduce potrivit prevederilor art. 145—147 din Codul fiscal, la data plății, în situația în care bunurile achiziționate nu se aflau în stoc la data anulării înregistrării în scopuri de TVA. Deducerea se realizează prin înscrierea sumelor deduse în declarația depusă potrivit prevederilor art. 156³ alin. (9) lit. c) din Codul fiscal și restituirea sumelor respective de la bugetul de stat.

(15) În cazul persoanelor impozabile care au efectuat achiziții pe perioada în care au aplicat sistemul TVA la încasare sau al celor care au efectuat achiziții de la persoane impozabile care aplicau sistemul TVA la încasare, pentru care deducerea taxei se exercită potrivit prevederilor art. 145 alin. (1¹) și (1²) din Codul fiscal, care sunt scoase din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, potrivit art. 153 alin. (9) lit. a)—e) din Codul fiscal, taxa neachitată aferentă achizițiilor respective efectuate înainte de scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA se deduce potrivit prevederilor art. 145—147 din Codul fiscal în primul decont de TVA sau, după caz, într-un decont ulterior, dacă plata a fost efectuată în perioada în care nu a avut un cod valid de TVA.”

17. La punctul 46, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Pentru achizițiile de bunuri și servicii pe bază de bonuri fiscale emise în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, deducerea taxei poate fi justificată cu bonurile fiscale care îndeplinesc condițiile unei facturi simplificate în conformitate cu prevederile art. 155 alin. (11), (12) și (20) din Codul fiscal dacă furnizorul/prestatorul a menționat pe bonul fiscal cu ajutorul aparatului de marcat electronic fiscal codul de înregistrare în scopuri de TVA al beneficiarului. Prevederile acestui alineat se completează cu cele ale pct. 45.”

18. La punctul 49, alineatul (22) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(22) În cazul în care organul fiscal competent din România consideră că nu are toate informațiile relevante pentru a lua o decizie privind cererea de rambursare în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, poate cere, pe cale electronică, informații suplimentare, inclusiv copii de pe documentele prevăzute la alin. (11), de la solicitant sau de la autoritățile competente din statul membru de stabilire, după caz, pe parcursul perioadei de 4 luni prevăzute la alin. (21). În cazul în care informațiile suplimentare sunt cerute de la o altă sursă decât solicitantul sau o autoritate competentă dintr-un stat membru, cererea se transmite prin mijloace electronice numai dacă destinatarul cererii dispune de astfel de mijloace. Dacă este necesar, se pot solicita alte informații suplimentare. Informațiile solicitate în conformitate cu prezentul alineat pot cuprinde depunerea facturii sau a documentului de import respectiv, în original ori în copie, în cazul în care există îndoieli întemeiate cu privire la validitatea

sau acuratețea unei anumite cereri. În acest caz, plafoanele prevăzute la alin. (11) nu se aplică.”

19. La punctul 53, alineatul (2) partea introductivă și alineatul (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În baza prevederilor art. 148 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, persoana impozabilă poate să ajusteze taxa nededusă aferentă serviciilor neutilizate, bunurilor de natura stocurilor și activelor corporale fixe, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art. 149 din Codul fiscal, activelor corporale fixe în curs de execuție, constatate pe bază de inventariere, în situația în care persoana impozabilă câștigă dreptul de deducere a taxei. Ajustarea în acest caz reprezintă exercitarea dreptului de deducere și se evidențiază în decontul de taxă aferent perioadei fiscale în care a intervenit evenimentul care a generat ajustarea sau, după caz, într-un decont de taxă ulterior. Persoana impozabilă realizează aceste ajustări ca urmare a unor situații cum ar fi:

[...]

(4) În cazul în care persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire, prevăzut la art. 152 din Codul fiscal, se înregistrează potrivit legii în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, precum și în cazul în care persoana înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal solicită scoaterea din evidența persoanelor înregistrate în scopuri de TVA, conform art. 152 alin. (7) din Codul fiscal, se aplică ajustările de taxă prevăzute la pct. 61 și 62. Persoanele care aplică sistemul TVA la încasare, precum și cele care au achiziționat bunuri/servicii de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA și trec la regimul special de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal aplică în mod corespunzător prevederile alin. (7).”

20. La punctul 53 alineatul (6), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) bunuri lipsă în gestiune din alte cauze decât cele prevăzute la art. 148 alin. (2) din Codul fiscal, inclusiv bunurile furate. În cazul bunurilor lipsă din gestiune care sunt imputate, se efectuează ajustarea taxei, sumele imputate nefiind considerate contravaloarea unor operațiuni în sfera de aplicare a TVA.”

21. La punctul 53, după alineatul (6) se introduce un nou alineat, alineatul (6¹), cu următorul cuprins:

„(6¹) În cazul contractelor de leasing financiar având ca obiect bunuri mobile corporale, altele decât bunurile de capital, care se reziliază, iar bunurile nu sunt restituite de utilizator în termenul prevăzut în contract, respectivele bunuri nu sunt considerate a fi lipsă în gestiunea locatorului/finanțatorului, acesta neavând obligația să efectueze ajustări ale taxei deduse dacă face dovada că a inițiat și a efectuat demersuri pentru recuperarea bunului, indiferent dacă la finalizarea acestor demersuri bunul este sau nu recuperat de către societatea de leasing.”

22. La punctul 53, alineatul (9) se abrogă.

23. La punctul 54, după alineatul (3) se introduce un nou alineat, alineatul (3¹), cu următorul cuprins:

„(3¹) În cazul contractelor de leasing financiar având ca obiect bunuri de capital, care se reziliază, iar bunurile nu sunt restituite de utilizator în termenul prevăzut în contract, respectivele bunuri nu sunt considerate a fi lipsă în gestiunea locatorului/finanțatorului, acesta neavând obligația să efectueze ajustări ale taxei deduse dacă face dovada că a inițiat și a efectuat demersuri pentru recuperarea bunului, indiferent dacă la finalizarea acestor demersuri bunul este sau nu recuperat de către societatea de leasing.”

24. La punctul 54 alineatul (9), primul paragraf se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) Pentru cazul prevăzut la art. 149 alin. (4) lit. b) din Codul fiscal, ajustarea se efectuează în cadrul perioadei de ajustare prevăzute la art. 149 alin. (2) din Codul fiscal, pentru o cincime sau o douăzecime din taxa dedusă/nededusă inițial, în funcție de pro rata definitivă la finele fiecărui an, conform procedurii descrise la art. 147 alin. (13) din Codul fiscal. Această ajustare se aplică pentru bunurile la achiziția, fabricarea, construcția, transformarea sau modernizarea cărora se aplică prevederile art. 147 alin. (5) din Codul fiscal, precum și pentru bunurile de capital la achiziția, fabricarea, construcția, transformarea sau modernizarea cărora s-a dedus integral taxa ori nu s-a exercitat dreptul de deducere a taxei și care în cursul perioadei de ajustare sunt alocate unor activități în cazul cărora nu se poate determina proporția în care sunt utilizate pentru operațiuni cu drept de deducere și fără drept de deducere. Dacă taxa aferentă achiziției, fabricării, construcției, transformării sau modernizării bunului de capital s-a dedus integral se consideră că taxa a fost dedusă pe bază de pro rata de 100%, respectiv dacă nu s-a exercitat dreptul de deducere se consideră că pro rata a fost de 0%. Față de ajustarea prevăzută la art. 149 alin. (4) lit. a) din Codul fiscal, care se face de câte ori apare un eveniment care conduce la ajustare, în cazurile prevăzute la prezentul alineat ajustarea se va realiza anual, pe durata întregii perioade de ajustare, atât timp cât bunul de capital este alocat unei activități în cazul căreia nu se poate determina proporția în care este utilizat pentru operațiuni cu drept de deducere și fără drept de deducere. Dacă în cursul perioadei de ajustare a unui bun de capital, pentru care se aplică metoda de ajustare prevăzută de prezentul alineat, apare unul dintre următoarele evenimente: bunul de capital este utilizat pentru alte scopuri decât activitatea economică, este alocat unui sector de activitate care nu dă drept de deducere, face obiectul unei operațiuni pentru care taxa este deductibilă integral sau își încetează existența, taxa se ajustează conform prevederilor alin. (8), (11) sau (12).”

25. La punctul 54, alineatul (10) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(10) Ajustarea prevăzută la art. 149 alin. (4) și (5) din Codul fiscal nu se efectuează în situația în care sunt aplicabile prevederile art. 128 alin. (4) lit. a) și b) din Codul fiscal referitoare la livrarea către sine, precum și în situația în care nu are loc o livrare de bunuri în conformitate cu prevederile art. 128 alin. (8) din Codul fiscal, cu excepția casării activelor corporale fixe care sunt bunuri de capital în conformitate cu prevederile art. 149 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal. În situația în care casarea activelor corporale fixe care sunt bunuri de capital în conformitate cu prevederile art. 149 alin. (1) lit. a) din Codul fiscal este realizată în conformitate cu prevederile unui act normativ care impune casarea respectivelor active, nu se efectuează ajustarea prevăzută la art. 149 alin. (4) și (5) din Codul fiscal. Demolarea unor construcții, achiziționate împreună cu suprafața de teren pe care au fost edificate, nu determină obligația de ajustare a deducerii inițiale a taxei pe valoarea adăugată aferente achiziționării construcțiilor care au fost demolate, dacă persoana impozabilă face dovada intenției, confirmată cu elemente obiective, că suprafața de teren pe care erau edificate construcțiile continuă să fie utilizată în scopul operațiunilor sale taxabile, cum ar fi, de exemplu, edificarea altor construcții destinate unor operațiuni taxabile, astfel cum a fost pronunțată Hotărârea Curții Europene de Justiție în Cauza C-257/11 *Gran Via Moinești*.”

26. La punctul 61, alineatele (2) și (7) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) La determinarea cifrei de afaceri prevăzute la art. 152 alin. (1) din Codul fiscal se cuprind inclusiv facturile emise pentru avansuri încasate sau neîncasate și alte facturi emise înainte de data livrării/prestării pentru operațiunile prevăzute la art. 152 alin. (2) din Codul fiscal. Prevederile art. 134² alin. (3)—(8) din Codul fiscal nu se aplică în cazul persoanelor impozabile care aplică regimul special de scutire.

[...]

(7) Ajustarea taxei deductibile pentru bunurile mobile corporale, altele decât bunurile de capital prevăzute la art. 149 alin. (1) din Codul fiscal, prevăzută la alin. (6), se realizează potrivit prevederilor art. 128 alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. Ajustarea pentru activele corporale fixe în curs de execuție, pentru serviciile neutilizate, precum și pentru situațiile prevăzute la alin. (6) lit. c) se efectuează potrivit art. 148 din Codul fiscal, prin anularea taxei deductibile. Ajustările de taxă realizate conform art. 128 alin. (4) lit. c) și art. 148 din Codul fiscal se efectuează în funcție de cota de taxă în vigoare la data achiziției bunurilor mobile corporale. Persoanele care aplică sistemul TVA la încasare, precum și cele care au achiziționat bunuri/servicii de la persoane impozabile care aplică sistemul TVA și trec la regimul special de scutire prevăzut la art. 152 din Codul fiscal aplică în mod corespunzător prevederile pct. 53 alin. (7) și ale pct. 54 alin. (17) și alin. (18) lit. a).”

27. La punctul 61 alineatul (9), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) taxa deductibilă aferentă activelor corporale fixe, constatate pe bază de inventariere, altele decât cele care sunt considerate bunuri de capital conform art. 149 din Codul fiscal, corespunzător valorii rămase neamortizate la momentul schimbării regimului.”

28. La punctul 66, alineatul (12) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(12) Orice persoană impozabilă stabilită în România și înregistrată în scopuri de TVA care își încetează activitatea economică trebuie să solicite anularea înregistrării în scopuri de TVA în termen de 15 zile de la data documentelor ce evidențiază acest fapt. Persoana impozabilă nestabilită în România, care s-a înregistrat conform art. 153 alin. (4) sau (5) din Codul fiscal, trebuie să solicite anularea înregistrării în scopuri de TVA în cazul în care nu mai realizează în România operațiuni pentru care ar fi obligată să fie înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 alin. (4) sau (5) din Codul fiscal. Persoana impozabilă nestabilită în România, care s-a înregistrat prin opțiune conform art. 153 alin. (4) din Codul fiscal, trebuie să solicite anularea înregistrării în scopuri de TVA în cazul în care nu mai realizează în România operațiuni de natura celor pentru care a solicitat înregistrarea și nici alte operațiuni pentru care ar fi obligată să fie înregistrată în scopuri de TVA conform art. 153 alin. (4) sau (5) din Codul fiscal. În cazul persoanelor impozabile stabilite în România, anularea înregistrării în scopuri de TVA va fi valabilă de la data încetării activității economice. În cazul persoanelor impozabile nestabilite în România, anularea înregistrării în scopuri de TVA va fi valabilă din prima zi a lunii următoare celei în care s-a depus declarația de încetare a activității. Persoana impozabilă care a solicitat anularea înregistrării în scopuri de TVA are obligația, indiferent de perioada fiscală utilizată, să depună ultimul decont de taxă prevăzut la art. 156² din Codul fiscal până la data de 25 a lunii în care a fost anulată înregistrarea în scopuri de TVA.”

29. La punctul 78, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„78. (1) Persoanele impozabile pot stoca facturile emise/primate pe suport hârtie sau în format electronic, indiferent de forma originală în care au fost trimise ori puse la dispoziție, cu condiția să asigure autenticitatea originii, integritatea conținutului și lizibilitatea acestora, conform art. 155 alin. (24) din Codul fiscal, de la momentul emiterii/primirii până la sfârșitul perioadei de stocare. Facturile emise/primate pe suport hârtie pot fi convertite în formă electronică în vederea stocării. Facturile emise/primate în formă electronică pot fi convertite pe suport hârtie în vederea stocării. Indiferent de forma în care este emisă/primită factura, și factura stocată în forma pentru care a optat persoana impozabilă se consideră exemplar original, în sensul pct. 46 alin. (1). Persoanele impozabile care optează pentru stocarea electronică a facturilor au obligația să stocheze prin mijloace electronice și datele ce garantează autenticitatea originii și integritatea conținutului facturilor.”

30. La punctul 79, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) În cazul jurnalelor pentru cumpărări prevăzute la alin. (5), facturile care au TVA neexigibilă integral sau parțial vor fi preluate în fiecare jurnal pentru cumpărări până când toată taxa aferentă devine exigibilă ca urmare a plății, cu menționarea informațiilor prevăzute la alin. (5) lit. a)—e), cu excepția situațiilor în care s-a împlinit termenul de prescripție și facturile respective nu se mai achită, fiind scoase din evidențele persoanei impozabile. În cazul informației de la alin. (5) lit. d) se va menționa numai suma plătită în perioada fiscală pentru care se întocmește jurnalul pentru cumpărări.”

31. La punctul 80¹, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alineatele (3)—(5), cu următorul cuprins:

„(3) Notificările prevăzute la art. 156³ alin. (4) și (5) din Codul fiscal se depun numai pentru anii în care persoanele impozabile desfășoară operațiuni de natura celor pentru care există obligația notificării. Nu se depun notificări în situația în care persoanele impozabile nu au desfășurat astfel de operațiuni în anul de referință, respectiv în anul pentru care ar fi trebuit depusă notificarea.

(4) În scopul aplicării prevederilor art. 156³ alin. (4) și (5) din Codul fiscal, în situația în care statutul persoanei impozabile din punct de vedere al înregistrării în scopuri de TVA s-a modificat în anul de referință, respectiv fie a fost înregistrată în scopuri de TVA, fie i s-a anulat înregistrarea în scopuri de TVA, în cursul anului de referință, este relevant statutul persoanei impozabile la data de 31 decembrie a anului de referință.

(5) În scopul aplicării prevederilor art. 156³ alin. (4) și (5) din Codul fiscal, operațiunile care fac obiectul notificărilor sunt livrările de bunuri/prestările de servicii în interiorul țării și, după caz, achizițiile efectuate din țară.”

32. La punctul 82, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) În cazul neaplicării taxării inverse prevăzute de lege, organele de inspecție fiscală vor dispune măsuri pentru obligarea furnizorilor/prestatorilor și a beneficiarilor la corectarea operațiunilor și aplicarea taxării inverse conform prevederilor prezentelor norme metodologice. În cadrul inspecției fiscale la beneficiarii operațiunilor, organele de inspecție fiscală vor avea în vedere că beneficiarul avea obligația să colecteze TVA la momentul exigibilității operațiunii, concomitent cu exercitarea dreptului de deducere. În cazul în care în cadrul inspecției fiscale la beneficiarii operațiunilor, organele de inspecție fiscală stabilesc că beneficiarul nu a colectat TVA la momentul exigibilității operațiunii, concomitent cu exercitarea dreptului de

deducere, obligând beneficiarul la plata acestei sume în baza actului administrativ emis de autoritatea fiscală competentă, furnizorii pot emite facturi de corecție cu semnul minus conform art. 159 alin. (1) lit. b) din Codul fiscal în vederea regularizării taxei și restituirii acesteia către beneficiari. Facturile de corecție cu semnul minus emise de către furnizor nu se evidențiază în decontul de taxă al beneficiarului.”

F. Titlul VII „Accize și alte taxe speciale”

1. La punctul 30², alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„30². (1) Operatorul economic — persoană fizică sau juridică autorizată —, în exercitarea activității acestuia, poate achiziționa din alte state membre ale Uniunii Europene produse supuse accizelor de natura celor prevăzute la art. 207 lit. a)—c) din Codul fiscal, cu condiția deținerii unei autorizații pentru achiziții intracomunitare de astfel de produse emise de autoritatea vamală teritorială.”

2. La punctul 30², după alineatul (14) se introduce un nou alineat, alineatul (15), cu următorul cuprins:

„(15) Operatorii economici, alții decât antrepozitarii autorizați și destinatarii înregistrați, care achiziționează din teritoriul comunitar produsele prevăzute la art. 207 lit. d) și e) din Codul fiscal, au obligația de a respecta procedura prevăzută la pct. 101.”

3. La punctul 31, după alineatul (10) se introduc cinci noi alineate, alineatele (10¹)—(10⁵), cu următorul cuprins:

„(10¹) Accizele plătite pentru sortimentele de cafea retrase de pe piață în vederea distrugerii, dacă starea sau vechimea acestora le face impropriei consumului ori nu mai îndeplinesc condițiile de comercializare, pot fi restituite la cererea operatorului economic care a plătit accizele aferente produselor respective.

(10²) În cazul retragerii de pe piață a produselor, operatorul economic aflat în situația de la alin. (10¹) va înștiința în scris autoritatea vamală teritorială cu cel puțin două zile înainte de efectuarea acesteia, printr-o notificare în care se vor menționa cauzele, cantitățile de produse accizabile care fac obiectul retragerii, data la care produsele au fost achiziționate dintr-un alt stat membru sau importate, valoarea accizelor plătite, data și locul/locurile de unde urmează să fie retrase produsele respective, locul în care produsele urmează a fi distruse.

(10³) Distrugerea sortimentelor de cafea se realizează sub supravegherea autorității vamale teritoriale, cu respectarea condițiilor de mediu.

(10⁴) Distrugerea sortimentelor de cafea se consemnează într-un proces-verbal întocmit de reprezentantul operatorului economic și certificat de reprezentantul autorității vamale teritoriale.

(10⁵) Pentru a beneficia de restituirea accizelor, operatorul economic va depune o cerere în acest sens la autoritatea fiscală teritorială unde este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe, însoțită de următoarele documente:

- a) copia facturii de achiziție;
- b) documentul care atestă că accizele au fost plătite de operatorul economic care solicită restituirea accizelor;
- c) procesul-verbal de distrugere.”

4. La punctul 31, după alineatul (13) se introduc trei noi alineate, alineatele (14)—(16), cu următorul cuprins:

„(14) Pentru produsele prevăzute la alin. 207 lit. d) și e) din Codul fiscal care sunt retrase de pe piață, dacă starea sau vechimea acestora le face impropriei consumului ori nu mai îndeplinesc condițiile de comercializare, se aplică procedura prevăzută la pct. 98 subpct. 98.2.

(15) Pentru produsele prevăzute la art. 207 lit. d) și e) din Codul fiscal care ulterior sunt exportate, se aplică procedura prevăzută la pct. 98 subpct. 98.3.

(16) Pentru produsele prevăzute la art. 207 lit. d) și e) din Codul fiscal care ulterior sunt livrate într-un alt stat membru, se aplică procedura prevăzută la pct. 100.”

5. La punctul 78, alineatul (5) se abrogă.

6. La punctul 82, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Prevederile alin. (1) cu privire la deținerea autorizației de utilizator final nu se aplică produselor prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (2) lit. i) din Codul fiscal care nu sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire și nici produselor energetice care sunt prezentate în ambalaje destinate comercializării cu amănuntul.”

7. La punctul 82, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Operatorii economici care achiziționează produse prevăzute la art. 206¹⁶ alin. (2) lit. i) din Codul fiscal ce nu sunt destinate a fi utilizate, puse în vânzare ori utilizate drept combustibil pentru motor sau combustibil pentru încălzire, notifică acest fapt autorității vamale teritoriale. Operatorii economici au obligația de a transmite furnizorului o copie a notificării înregistrate la autoritatea vamală teritorială. Transmiterea notificării nu este necesară atunci când produsele respective provin din achiziții intracomunitare proprii sau din operațiuni proprii de import.”

8. La punctul 82 alineatul (9), după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) solicitantul nu înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală.”

9. La punctul 82, alineatul (22) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(22) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final au obligația de a transmite on-line autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informații cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse energetice achiziționată, cantitatea utilizată/comercializată, stocul de produse energetice la sfârșitul lunii de raportare, cantitatea de produse finite realizate, cantitatea de produse finite expediate și destinatarul produselor, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 35. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului fiscal.”

10. La punctul 82 alineatul (23), după litera d) se introduce o nouă literă, litera e), cu următorul cuprins:

„e) utilizatorul final înregistrează obligații fiscale restante la bugetul general consolidat, de natura celor administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, mai vechi de 30 de zile față de termenul legal de plată.”

11. La punctul 85, alineatul (9) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(9) Prin excepție de la prevederile alin. (3)—(8), în cazul antrepozitelor fiscale — mici distilerii — care utilizează pentru realizarea producției instalații tip alambic, antrepozitarii autorizați propuși trebuie să depună la autoritatea vamală teritorială o declarație pe propria răspundere privind capacitatea vaselor de depozitare deținute, precum și a capacității de încărcare a instalației tip alambic.”

12. La punctul 88, alineatul (7) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) În toate situațiile în care a intervenit suspendarea, revocarea sau anularea autorizației, aceasta atrage întreruperea ori încetarea activității și, după caz, aplicarea sigiliilor pe instalațiile de producție, operațiune care va fi efectuată de autoritatea vamală teritorială. În cazul în care pe fluxul tehnologic există produse aflate în procesul de fabricație, acesta se va finaliza sub supraveghere fiscală, iar sigilarea instalației se va realiza după încheierea acestui proces.”

13. La punctul 101, alineatele (1)—(5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„101. (1) În situația în care un operator economic din România urmează să primească produse accizabile eliberate pentru consum în alt stat membru, exigibilitatea accizelor ia naștere în momentul recepției produselor.

(2) Operatorul economic din România prevăzut la alin. (1) trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

a) înainte de expedierea produselor accizabile de către furnizorul din alt stat membru, să depună o declarație cu privire la acest fapt la autoritatea vamală teritorială și să garanteze plata accizelor aferente produselor accizabile pe care urmează să le primească;

b) să plătească accizele în prima zi lucrătoare imediat următoare celei în care s-au recepționat produsele;

c) să anunțe autoritatea vamală teritorială în raza căreia au fost primite produsele accizabile și să păstreze produsele în locul de recepție cel puțin 48 de ore pentru a permite acestei autorități să se asigure că produsele au fost efectiv primite și că accizele exigibile pentru acestea au fost plătite.

(3) Pentru aromele alimentare, extractele și concentratele alcoolice, accizele plătite de către operatorul economic din România ca urmare a achiziției de la un furnizor dintr-un alt stat membru pot fi restituite la cererea operatorului economic care s-a conformat cerințelor prevăzute la alin. (2) al art. 206⁴⁵ din Codul fiscal.

(4) Cererea de restituire se depune la autoritatea fiscală teritorială unde operatorul economic este înregistrat ca plătitor de impozite și taxe. Cererea va fi însoțită de:

a) documentul care să ateste că acciza a fost plătită; și

b) copiile documentelor care fac dovada că produsele au fost transferate, respectiv livrate la prețuri fără accize către un antrepozit fiscal de producție băuturi alcoolice; sau

c) copiile documentelor care fac dovada că livrarea s-a efectuat către un operator economic producător de băuturi nealcoolice ori produse alimentare, în care să fie înscrisă mențiunea «scutit de accize», respectiv că produsele au fost utilizate pentru realizarea băuturilor nealcoolice ori produselor alimentare.

(5) Autoritatea fiscală teritorială va transmite cererea și documentația depuse de operatorul economic autorității vamale teritoriale, care în urma analizei va decide asupra dreptului de restituire a accizelor prin emiterea unei decizii de admitere, în totalitate sau în parte, ori de respingere a cererii de restituire. În cazul admiterii cererii, autoritatea vamală stabilește cuantumul accizei de restituit.”

14. La punctul 105, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Lunar, destinatarii înregistrați și reprezentanții fiscali vor depune on-line la autoritatea vamală teritorială în raza căreia își au sediul social situația centralizatoare a achizițiilor și livrărilor de produse accizabile, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei la care se referă situația.”

15. La punctul 108, după alineatul (11) se introduce un nou alineat, alineatul (11¹), cu următorul cuprins:

„(11¹) În cazul destinatarului înregistrat care primește doar ocazional produse accizabile, nivelul garanției ce trebuie constituită reprezintă 100% din valoarea accizelor aferente oricărei deplasări de produse accizabile în regim suspensiv de accize.”

16. La punctul 108, după alineatul (25) se introduce un nou alineat, alineatul (25¹), cu următorul cuprins:

„(25¹) Prin excepție de la prevederile alin. (25), pentru berea și băuturile fermentate, altele decât bere și vinuri, prevăzute la art. 207 lit. d) și e) din Codul fiscal, valoarea accizelor care constituie baza de calcul pentru stabilirea/actualizarea garanției se determină prin însumarea cotelor de acciză prevăzute în anexele nr. 1 și nr. 2 la titlul VII — Accize și alte taxe speciale din Codul fiscal, în vigoare la momentul constituirii garanției.”

17. La punctul 111, alineatul (18) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(18) În situațiile de scutire directă, scutirea de la plata accizelor se acordă numai utilizatorului, cu condiția ca aprovizionarea să fie efectuată direct de la un antrepozit fiscal sau din operațiuni proprii de import. În situațiile de scutire indirectă, scutirea de la plata accizelor se acordă numai utilizatorului, cu condiția ca aprovizionarea să fie efectuată direct de la un antrepozit fiscal, de la un destinatar înregistrat sau din operațiuni proprii de import. Destinatarul înregistrat care livrează produse ce urmează a fi utilizate într-un scop scutit de la plata accizelor va evidenția în factură contravaloarea accizelor plătite la bugetul de stat.”

18. La punctul 111, alineatul (30) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(30) Operatorii economici care dețin autorizații de utilizator final au obligația de a transmite on-line autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, lunar, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea alcoolului etilic și a produselor alcoolice, care va cuprinde informații, după caz, cu privire la: furnizorul de alcool etilic și/sau de produse alcoolice, cantitatea de produse achiziționată, cantitatea utilizată, stocul de alcool etilic și/sau de produse alcoolice la sfârșitul lunii de raportare și cantitatea de produse finite realizate, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 35. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului fiscal.”

19. La punctul 111 alineatul (44), literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

a) copia facturii de achiziție a alcoolului etilic și/sau a produsului alcoolic ori copia avizului de însoțire pentru alcoolul etilic parțial denaturat în cazul antrepozitarilor autorizați care funcționează în sistem integrat. În cazul operatorului economic prevăzut la alin. (19), utilizatorul autorizat ca destinatar înregistrat va prezenta dovada achiziției în regim suspensiv, reprezentată de documentul administrativ electronic și raportul de recepție aferent, iar în cazul utilizatorului prevăzut la alin. (20), declarația vamală de import;

b) dovada plății accizelor către furnizor, constând în documentul de plată confirmat de banca la care utilizatorul are contul deschis, sau dovada plății accizelor la bugetul de stat, în cazul antrepozitarilor autorizați care funcționează în sistem integrat, a destinatarilor înregistrați și a operatorilor economici care au realizat operațiuni proprii de import.”

20. La punctul 113 subpunctul 113.1.1, după alineatul (15) se introduce un nou alineat, alineatul (16), cu următorul cuprins:

„(16) Jurnalele prevăzute la alin. (14) și (15) se vor întocmi pentru fiecare lună calendaristică în baza documentelor de evidență operativă și vor fi transmise on-line, până la data de 15 inclusiv a lunii următoare celei de raportare, autorității vamale teritoriale.”

21. La punctul 113 subpunctul 113.3, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) În înțelesul prezentelor norme metodologice, prin *consumatori casnici* se înțelege clienții casnici așa cum sunt aceștia definiți prin ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei.”

22. La punctul 113 subpunctul 113.7, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) Deținătorii de autorizații de utilizator final au obligația de a transmite on-line autorității vamale teritoriale emitente a autorizației, trimestrial, până la data de 15 inclusiv a lunii imediat următoare trimestrului pentru care se face raportarea, o situație privind achiziția și utilizarea produselor energetice, care va cuprinde informații, după caz, cu privire la: furnizorul de produse energetice, cantitatea de produse achiziționată, cantitatea utilizată și stocul de produse energetice la sfârșitul perioadei de raportare, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 35. Neprezentarea situației în termenul prevăzut atrage aplicarea de sancțiuni contravenționale potrivit prevederilor Codului fiscal.”

23. La punctul 115, alineatul (8) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(8) În vederea realizării importurilor de produse supuse marcării pentru care furnizorul extern nu aplică banderole sau timbre, banderolele sau timbrele procurate de importatori se aplică de către aceștia în antrepozite vamale, antrepozite libere sau zone libere.”

24. La punctul 120 subpunctul 120.1, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Persoanele care eliberează pentru consum bere și băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, care nu se încadrează la art. 207 lit. d) și e) din Codul fiscal, trebuie să dețină declarații/certificate de calitate emise de producător din care să rezulte că ponderea gradelor Plato provenite din malț, cereale malțificabile și/sau nemalțificabile în numărul total de grade Plato al produsului finit este mai mare de 30%, respectiv că ponderea de alcool absolut (100%) provenită din fermentarea exclusivă a fructelor, sucurilor de fructe și sucurilor concentrate de fructe este mai mare de 50%.”

25. Anexele nr. 35, 47, 48.1—48.5, 49, 52.1, 52.2, 53.1, 53.2 și 55¹ la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1—13*), care fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

G. Titlul IX² „Contribuții sociale obligatorii”

1. Punctul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„*Codul fiscal*:

Art. 296⁴. — (1) [...]

m) indemnizațiile primite pe perioada delegării și detașării în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, precum și orice alte sume de aceeași natură, pentru partea care depășește limita a de 2,5 ori nivelul stabilit prin hotărâre a Guvernului pentru personalul din instituțiile publice;

*) Anexele nr. 1—13 sunt reproduse în facsimil.

Norme metodologice:

6. În cazul depășirii limitei prevăzute la art. 296⁴ alin. (1) lit. m) din Codul fiscal, partea care depășește reprezintă venit asimilat salariilor și se cuprinde în baza de calcul al contribuțiilor sociale individuale.”

2. **Punctul 31 se abrogă.**

3. **După punctul 32 se introduc trei noi puncte, punctele 33—35, cu următorul cuprins:**

„Codul fiscal:

Art. 296²²

[...]

(2) **Baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate datorate bugetului Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate pentru persoanele prevăzute la art. 296²¹ alin. (1) lit. a)—e) este diferența dintre totalul veniturilor încasate și cheltuielile efectuate în scopul realizării acestor venituri, exclusiv cheltuielile reprezentând contribuții sociale, sau valoarea anuală a normei de venit, după caz, raportată la cele 12 luni ale anului, și nu poate fi mai mică decât un salariu de bază minim brut pe țară, dacă acest venit este singurul asupra căruia se calculează contribuția.**

Norme metodologice:

33. Întregirea bazei lunare de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate la nivelul unui salariu de bază minim brut pe țară, în cazul persoanelor prevăzute la art. 296²¹ alin. (1) lit. a)—e) din Codul fiscal, care au realizat un venit lunar sub acest nivel, se efectuează de către organul fiscal competent, în anul următor, după depunerea declarațiilor fiscale.

Codul fiscal:

Art. 296²²

[...]

(7) **Pentru persoanele prevăzute la art. 52 alin. (1) lit. a)—c), baza lunară de calcul al contribuției de asigurări sociale nu poate fi mai mare decât echivalentul a de 5 ori câștigul salarial mediu brut prevăzut în legea bugetului asigurărilor sociale de stat.**

Norme metodologice

34. În cazul persoanelor prevăzute la art. 52 alin. (1) lit. a)—c) din Codul fiscal, încadrarea în plafonul reprezentând echivalentul a de 5 ori câștigul salarial mediu brut prevăzut în legea bugetului asigurărilor sociale de stat se efectuează de către plătitorul de venituri.

Codul fiscal:

Art. 296²⁴

[...]

(9) **Pentru contribuabilii care realizează venituri de natura celor prevăzute la art. 296²¹ alin. (1) lit. f)—h) încadrarea în plafoanele prevăzute la art. 296²² alin. (5) și (6) se face de către organul fiscal, după încheierea anului fiscal, pe baza declarațiilor fiscale.**

Norme metodologice:

35. Întregirea bazei lunare de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate la nivelul unui salariu de bază minim brut pe țară, în lunile în care persoanele prevăzute la art. 296²¹ alin. (1) lit. f) din Codul fiscal au realizat venituri sub acest nivel, se efectuează de către organul fiscal competent, în anul următor, după depunerea declarațiilor fiscale.

Întregirea bazei lunare de calcul al contribuției de asigurări sociale de sănătate la nivelul a o treime din salariul de bază minim brut pe țară, pentru persoanele prevăzute la art. 296²¹ alin. (1) lit. g) și h) din Codul fiscal, în cazul în care venitul lunar determinat pe baza normelor de venit sau pe baza venitului realizat este sub acest nivel, se efectuează de către organul fiscal competent, în anul următor, după depunerea declarațiilor fiscale.”

Art. II. — Pentru contribuabilii care obțin venituri din silvicultură și piscicultură impuse începând cu data de 1 februarie 2013 în sistem real prin efectul legii, depunerea declarațiilor privind venitul estimat/norma de venit pentru anul 2013 se efectuează în termen de 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a prezentei hotărâri.

Art. III. — Formularul prevăzut la pct. 15¹ din normele metodologice de aplicare a titlului V din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, utilizat de plătitorii de venituri pentru declararea veniturilor obținute începând cu 1 ianuarie 2012 din România de nerezidenți, se completează la ultima coloană de la capitolul B „Datele de identificare a beneficiarului de venit nerezident” fie cu codul de identificare fiscală al nerezidentului, atribuit de autoritatea din România, atunci când nerezidentul are atribuit un astfel de cod, fie cu datele de identificare ale beneficiarului de venit nerezident, atunci când nu a fost atribuit un astfel de cod.

Art. IV. — Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 6 februarie 2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Daniel Constantin

p. Ministrul mediului și schimbărilor climatice,

Elena Dumitru,

secretar de stat

Ministrul delegat pentru ape, păduri și piscicultură,

Lucia Ana Varga

p. Ministrul afacerilor externe,

George Ciamba,

secretar de stat

Denumirea utilizatorului final/cod utilizator

.....
 Cod utilizator punct de lucru.....
 Localitatea...../județul/sector.....
 Strada.....Nr.....
 Bloc.....Etaj.....Ap.....Cod poștal.....
 Domiciliul fiscal.....

SITUAȚIE CENTRALIZATOARE
privind achizițiile/utilizările de produse accizabile
și livrările de produse finite rezultate
în luna.....anul.....

Temei legal aferent facilității fiscale solicitate:

1. cf. art. ...alin.....lit..... Cod fiscal – autorizație nr.....
2. cf. art. ...alin.....lit..... Cod fiscal – autorizație nr.....
3. cf. art. ...alin.....lit..... Cod fiscal – autorizație nr.....

1. ACHIZIȚII/LIVRĂRI PRODUSE ACCIZABILE

Document	Achiziție/ Livrare		Furnizor/ beneficiar	Cod accize expeditor/ Cod identificare fiscală destinatar	Cod produs accizabil	Cod NC	Starea produsului	Densitate la 15°C Kg/l	Concentrație	Recipienti		Cantitate		
	Tip	Nr. /serie / ARC								Tip	Data		Capacitate nominală	Nr.
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15

(1) Factura/eDA/DI/AIM(avis de însoțire a mărfii)/ NP(notă de predare). (3) Pentru achiziții se va înscrie „A”, pentru livrări se va înscrie „L”. (6) În cazul utilizatorului final care comercializează produsele accizabile către alt utilizator final, se va înscrie codul de acciză al utilizatorului final. (9) Se va menționa V-produse în vrac sau I-îmbuteliat. (10) Se completează numai în cazul produselor energetice. (11) Se va completa numai în cazul alcoolului și băuturilor alcoolice.

2. RECAPITULAREA ACHIZIȚIILOR/LIVRĂRIILOR DE PRODUSE ACCIZABILE																				
Cod produs accizabil	Codul NC al produsului	Starea produsului	Stoc la începutul lunii		Cantitate intrată		Surplus pe parcursul lunii		Cantitate ieșită			Pierderi	Stoc la sfârșitul lunii		Diferențe (+) sau (-)					
			kg	Litri	kg	Litri	kg	Litri	Consum propriu	Producție	Comercializare		kg	Litri		kg	Litri			
16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36

(18) Se va menționa V-produse în vrac sau I- Imbuteliat; (25),(26) – cantitatea consumată în scopul pentru care a obținut autorizația; (27),(28) – cantitatea comercializată în cazul utilizatorului final autorizat să comercializeze produsele către un utilizator final; (29), (30) – cantitatea utilizată în alte scopuri pentru care datorează accize;

3. RECAPITULAREA PRODUSE FINITE REALIZATE/LIVRATE*										
Codul NC al produsului	Stoc la începutul lunii		Cantitate realizată în luna de raportare		Cantitate expedită		Stoc la sfârșitul lunii		Diferențe (+) sau (-)	
	cant	um	cant	um	cant	um	cant	um	cant	um
37	38	49	40	41	42	43	44	45	46	47

*Nu se completează de către operatorii economici beneficiari ai autorizațiilor de utilizator final cf. art. 206⁵⁸ din Codul fiscal; (46), (47) - Diferența - cantitățile de produse finite stabilite după formula: stoc la începutul lunii + cantitate realizată în luna de raportare – cantitate expedită - stoc la sfârșitul lunii.

4. LIVRĂRI PRODUSE FINITE*			
Codul NC al produsului	Cantitate expedită		Destinatar
	cant	um	
48	49	50	51

*Nu se completează de către operatorii economici beneficiari ai autorizațiilor de utilizator final cf. art. 206⁵⁸ din Codul fiscal; (51) - Se va înscrie codul țării în cazul destinației UE, EX în cazul exporturilor și codul de identificare fiscală al destinatarului în cazul livrărilor naționale.

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila operatorului

Data

Denumirea destinatarului înregistrat/
 reprezentantului fiscal

Cod accize/Cod identificare fiscală

Localitateajudețul/sector

Stradă Nr.

Bloc Scara Etaj Ap. Cod poștal

SITUAȚIE CENTRALIZATOARE
privind achizițiile și livrările de produse accizabile
în luna

Document	Data achiziție/ Livrare		Proveniența/ Destinația (3)	Cod accize expeditor/cod identificare fiscală destinatar	Cod produs accizabil	Codul NC al produsului	Starea produsului (vrac/ îmbuteliat) (V/Î)	Densitate la 15° C kg/l (4)	Concentrație grad alcoolic/ grad Plato (5)	Recepienți (5)			Acciza datorată -mii lei- -mii lei- -mii lei-
	Tip (1)	Data (2)								Capacitate nominală	nr.	kg	

(1) eDA, DI, factura, AIM (2) Pentru achiziții se va înscrie "A"; pentru livrări se va înscrie "L". (3) Se va înscrie indicativul țării în cazul provenienței/destinației U.E. (RO în cazul livrărilor naționale); se va indica "EX" în cazul livrărilor în afara U.E. (4) Se va completa numai în cazul produselor energetice. (5) Se va completa numai în cazul alcoolului și băuturilor alcoolice.

RECAPITULAREA PERIOADEI

Cod produs accizabil	Codul NC al produsului	U.M.	Vrac/îmbuteliat (V/Î)	Stoc la începutul lunii	Stoc la încheierea lunii	Surplus pe parcursul lunii	Pierderi	Stoc efectiv	Diferența (+) sau (-)

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila operatorului

Data

III. Livrări (exprimate în hectolitri alcool pur)

Cod produs accizabil	Cod NC	UM	Stoc inițial (A)	Cantități produse (B)	Intrări (C)			Ieșiri (D)				Utilizate în activitatea proprie (E)	Stoc final (F)	Diferența (G)	
					Achiziții interne (RO)	Alte achiziții (UE)	Import	Cu accize	Fără accize						
									Regim suspensiv U.E.	Export	Scutire				

Cantitățile de alcool se exprimă în hectolitri, cu două zecimale. Datele aferente (A), (B), (C), (D) și (E) sunt corespunzătoare operațiunilor desfășurate în perioada de raportare; Diferența (G) = A + B + C – D – E – F
 Diferența = stoc inițial + (cantități produse) + intrări – ieșiri – stoc final

Data

Conducătorul antrepozitului fiscal
 Semnătura și ștampila

III. Livrări (exprimate în hectolitri)

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Stoc inițial (A)	Cantități produse (B)	Intrări (C)			Ieșiri (D)				Utilizate în activitatea proprie (E)	Stoc final (F)	Diferența (G)	
					Achiziții interne (RO)	Alte achiziții (UE)	Import	Cu accize	Fără accize						
									Regim suspensiv Teritoriul național	U.E.	Export				Scutire

A - cantitățile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei și care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lumii anterioare. B - Cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei. C - Cantitățile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere data din *raportul de primire*. D - Ieșiri cu accize - cantitățile de produse eliberate pentru consum; ieșiri fără accize - cantitățile fiecăror produse intermediare ieșite în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor. E - cantități de produse obținute în antrepozit și care ulterior sunt utilizate ca materie primă în urma unui proces de producție. F - stocul final - cantitățile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârșitul lumii. G - Diferența - cantitățile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: $G = A + B + C - D - E - F$

Data

Conducătorul antrepozitului fiscal
Semnătura și ștampila

SITUAȚIA
privind operațiunile desfășurate în antrepozitul fiscal de producție de bere
în luna.....anul.....

Denumirea antrepozitului fiscal.....
Cod accize.....
Localitatea....., județul/sectorul.....
Strada.....Nr.
Cod poștal.....
Domiciliul fiscal.....

I. Materii prime

Denumire	Kilograme	% extract sec	Denumire	Kilograme	% extract sec
Malț			Alte materii de extracție		
Orz			Malț colorat		
Orz și griș			Bere		
Porumb			Altele...		
Zahăr și glucoză					

II. Bere fabricată în hectolitri

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Stoc inițial (A)	Cantități produse (B)	Intrări (C)			Ieșiri				Consum (F)	Stoc final (G)	Diferența (H)	
					Achiziții interne (RO)	Alte achiziții (UE)	Import	Cu accize (D)		Fără accize (E)					
								Grad Plato mediu	Consum	Regim suspensiv	Operațiuni scutite				

A - cantitățile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei și care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare. B - Cantitățile de bere produse în antrepozit pe parcursul lunii. C - Cantitățile de bere intrate în antrepozit. Se va avea în vedere data din *raportul de primire*;

D - Ieșiri cu accize: Gradul Plato mediu - dacă berea eliberată în consum prezintă diverse grade Plato, se va înscrie gradul mediu ponderat.

Ex: $1000 \text{ hl bere de } 12 \text{ grade Plato; } 2000 \text{ hl bere de } 13 \text{ grade Plato; } 3000 \text{ hl de bere de } 14 \text{ grade Plato}$ Gradul Plato mediu ponderat = $\frac{(1000 \times 12) + (2000 \times 13) + (3000 \times 14)}{1000 + 2000 + 3000} = 13,33$

F- consum propriu de materii prime, în scopul realizării produsului finit;

G - stocul final - cantitățile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârșitul lunii; H - Diferența - cantitățile de produse rezultate, stabilite după formula următoare $H = A + B + C - D - E - F - G$

Data

Conducătorul antrepozitului fiscal

Semnătura și ștampila

Denumirea antrepozitului fiscal.....
 Cod accize.....
 Localitatea.....județul/sectorul.....
 Strada.....Nr.
 Cod poștal.....
 Domiciliul fiscal.....

SITUAȚIA
privind operațiunile desfășurate în antrepozitul fiscal
de producție tutunuri prelucrate
în lunaanul

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Stoc inițial (A)	Cantități produse (B)	Intrări (C)			Ieșiri						Stoc final (F)	Diferența (G)
					Achiziții interne (RO)	Alte achiziții (UE)	Import	Cu accize (D)		Fără accize (E)					
								Valoare	Cantitate	Regim suspensiv U.E.		Export	Scuti re		
										Valoare	Cantitate				

În cazul țigaretelor, al țigărilor de foi, cantitățile vor fi exprimate în mii bucăți, iar în cazul tutunurilor de fumat se vor exprima în kg.

A – Cantitățile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei și care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare. B – Cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei, care se consideră finite. C – Cantitățile de produse intrate în regim suspensiv de accize în antrepozit. Se va avea în vedere data din *raportul de primire*. D – Ieșiri cu accize – cantitățile de produse eliberate în consum. E – Ieșiri fără accize – cantitățile fiecărui produs ieșit în regim suspensiv de accize sau în regim de scutire de la plata accizelor. F – Stoc final – cantitățile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârșitul lunii. G – Diferența – cantitățile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: $G = A + B + C - D - E - F$.

Data

Conducătorul antrepozitului fiscal

Semnătura și ștampila

Denumirea antrepozitului fiscal.....
 Cod accize.....
 Localitatea.....județul/sectorul.....
 Strada.....Nr.
 Cod poștal.....
 Domiciliul fiscal.....

SITUAȚIA
privind operațiunile desfășurate în antrepozitul fiscal
de producție de produse energetice
în luna.....anul.....

Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Stoc inițial (A)	Cantități produse (B)	Intrări (C)			Ieșiri			Autoconsum (F)		Stoc final (G)	Diferența (H)
					Achiziții interne (RO)	Alte achiziții (UE)	Import	Cu accize (D)	Fără accize (E)		Cu accize	Fără accize		
									Regim suspensiv Teritorial național	Export				

Cantitățile de produse se vor înscrie în tone sau 1000 litri potrivit Anexei nr. de la titlul VII din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în care sunt stabilite nivelurile accizelor.
 A - cantitățile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei și care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare. B - Cantitatea de produse fabricate în antrepozit pe parcursul perioadei care se consideră finite. C - Cantitățile de produse intrate în regim suspensiv de accize în antrepozit. Se va avea în vedere data din *raportul de primire*. D - Ieșiri cu accize - cantitățile de produse eliberate în consum. E - cantitățile fiecărui produs ieșit în regim suspensiv de accize sau în regim de scutire de la plata accizelor pentru consum. E - ieșiri fără accize - cantitățile fiecărui produs ieșit în regim suspensiv sau în regim de scutire de la plata accizelor. F - Autoconsum - cantitățile de produse consumate sau utilizate în cadrul antrepozitului fiscal. G - Stocul final - cantitățile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârșitul lunii. H - Diferența - cantitățile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: H = A + B + C - D - E - F - G

Data
 Conducătorul antrepozitului fiscal
 Semnătura și ștampila

Denumirea antrepozitului fiscal.....
 Cod accize.....
 Localitatea.....judetul/sectorul.....
 Strada.....Nr.
 Cod poștal.....
 Domiciliul fiscal.....

SITUAȚIA
privind operațiunile desfășurate în antrepozitul fiscal
de depozitare
în lunaanul

Cod produs accizabil	Cod NC	UM	Stoc inițial (A)	Intrări (B)		Intrări din alte surse (C)	Cu accize (D)	Ieșiri (E)						Stoc final (F)	Diferența (G)	
				Achiziții interne (RO)	Alte achiziții (UE)			Import	Fără accize		Regim suspensiv		Scutire/exceptare			Cantități utilizate pentru amestec
									Cantitate	Cantitate	U.E.	Export				

Unitățile de măsură pentru produsele depozitate sunt cele prevăzute în anexa nr. 1 de la titlul VII din Codul fiscal

A – Cantitățile de produse existente în antrepozit la începutul perioadei și care trebuie să corespundă cu stocul final din documentul lunii anterioare. B – Cantitățile de produse intrate în regim suspensiv în antrepozit. Se va avea în vedere data din *raportul de primire*. C – Intrări din alte surse, în cazul antrepozitelor fiscale de depozitare produse energetice, autorizate pentru amestecul de produse energetice cu aditivi, biocarburanți, marcatori, solvenți, etc. Se va menționa cantitatea de produs rezultată din amestec. D – Ieșiri cu accize – cantitățile de produse eliberate în consum. E – Ieșiri fără accize – cantitățile fiecărui produs ieșit în regim suspensiv de accize, în regim de scutire/exceptare de la plata accizelor și/sau cantități utilizate pentru amestec (în cazul antrepozitelor fiscale de depozitare produse energetice, autorizate pentru amestecul de produse energetice cu aditivi, biocarburanți, marcatori, solvenți, etc.). F – Stoc final – cantitățile pe fiecare tip de produs existente în antrepozit la sfârșitul lunii. G – Diferența – cantitățile de produse rezultate, stabilite după formula următoare: $G = A + B + C - D - E - F$

Data

Conducătorul antrepozitului fiscal
 Semnătura

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producție / depozitare

.....
 Sediuul:
 Județul.....Sectorul.....Localitatea.....
 Strada.....Nr.....Blocul.....Scara.....Etaj.....Ap.....
 Codul poștal.....Telefon/fax.....
 Codul de accize/Codul de identificare fiscală.....

**JURNAL
 privind livrările de combustibil destinat utilizării exclusiv
 pentru aviație
 în luna.....anul.....**

Nr. crt.	Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Antrepozite de depozitare			Beneficiarul livrării			Cantitatea totală livrată (6+10)		
				Denumirea operatorului	Codul de accize	Numărul și data facturii	Cantitatea livrată	Denumirea operatorului	Codul de identificare fiscală		Numărul și data facturii	Cantitatea livrată
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
TOTAL												

Certificată de conducerea antrepozitului

Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila

.....
 Data

Denumirea antrepozitarului autorizat pentru producție / depozitare

Sediul:
 Județul.....Sectorul.....Localitatea.....
 Strada.....Nr.....BloculScaraEтажAp.....
 Codul poștal.....Telefon/fax.....
 Codul de accize/Codul de identificare fiscală.....

JURNAL
privind livrările de combustibil destinat utilizării exclusiv
pentru navigație
în luna.....anul.....

Certificată de conducerea antrepozitului

Nr. crt.	Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Antrepozite de depozitare			Beneficiarul livrării				Cantitatea totală livrată (7+11)	
				Denumirea operatorului	Codul de accize	Numărul și data facturii	Cantitatea livrată	Denumirea operatorului	Codul de identificare fiscală	Numărul și data facturii		Cantitatea livrată
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
	TOTAL											
	TOTAL											

Numele și prenumele
 Semnătura și ștampila

 Data

ANEXA Nr. 11

(Anexa nr. 53.1 la Normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VII din Codul fiscal)

Denumirea operatorului economic/antrepozitarului autorizat

Sediul:
 Județul.....Sectorul.....Localitatea.....
 Strada.....Nr.....BloculScaraEtajAp.....
 Codul poștal.....Telefon/fax.....
 Codul de accize/Codul de identificare fiscală.....

JURNAL
privind achizițiile/livrările de combustibil destinat utilizării exclusiv
pentru aviație
în luna.....anul.....

Nr. crt.	Numărul și data facturii	Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Antrepozitul fiscal de la care s-a făcut achiziția			Beneficiarul livrării			
					Denumirea	Codul de identificare fiscală	Codul de accize	Cantitatea achiziționată	Denumirea operatorului economic	Nr. de înmatriculare al aeronavei	Cantitatea
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
										TOTAL	

Certificată de conducerea antrepozitului
 Numele și prenumele

Semnătura și ștampila
 Data

Denumirea operatorului economic

.....
 Sediul:
 Județul.....Sectorul.....Localitatea.....
 Strada.....Nr.....BloculScaraEtajAp.....
 Codul poștal.....Telefon/fax.....
 Codul de accize/Codul de identificare fiscală.....

JURNAL
privind achizițiile/livrările de combustibil destinat utilizării exclusiv
pentru navigație
în luna.....anul.....

Nr. crt.	Proveniența produselor energetice ¹⁾	Numărul și data facturii	Cod produs accizabil	Cod NC	U.M.	Furnizor			Beneficiarul livrării			
						Denumirea	Codul de identificare fiscală	Codul de accize	Cantitatea achiziționată	Denumirea operatorului economic	Nr. de înmatriculare al navei	Cantitatea
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
TOTAL											TOTAL	

¹⁾ Se va specifica AF dacă aprovizionarea se face de la un antrepozitar autorizat, DÎ dacă produsele provin din achiziții intracomunitare proprii în calitate de destinatar înregistrat sau IM dacă produsele provin din operațiuni proprii de import.

Certificată de conducerea operatorului economic distribuitor

Numele și prenumele

Semnătura și ștampila

.....

Data

Denumirea expeditorului înregistrat

.....
Sediul:
Județul.....Sectorul.....Localitatea.....
Strada.....Nr.....Blocul.....Scara.....Etaj.....Ap.....
Codul poștal.....Telefon/fax.....
Codul de accize/Codul de identificare fiscală.....

**SITUAȚIE CENTRALIZATOARE
privind livrările de produse accizabile
în luna.....anul.....**

Nr. crt.	Cod produs accizabil	Cod NC	UM	Beneficiarul livrării				Alți beneficiari (export/organizații scutite)				Cantitatea totală livrată (7+12)		
				Antrepozite /Destinatari înregistrați		Denumirea operatorului	Cantitatea livrată	Nr. DVE/ Nr. certificat scutire	ARC	Data expedierii	Cantitatea livrată			
				Denumirea operatorului	Codul de accize								ARC	Data expedierii
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14

Unitățile de măsură pentru produsele livrate sunt cele prevăzute în anexa nr. 1 de la titlul VII din Codul fiscal

Certificată de conducerea expeditorului înregistrat
Numele și prenumele
Semnătura și ștampila

.....

Data

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ORDIN**privind dispunerea radierii din Registrul general al instituțiilor financiare nebanca
a Societății Comerciale BCR PARTENER IFN — S.A.**

Având în vedere statutul de firmă în lichidare al Societății Comerciale BCR PARTENER IFN — S.A., fapt comunicat prin Scrisoarea nr. 152 din 23 ianuarie 2013, înregistrată la Banca Națională a României cu nr. 847 din 25 ianuarie 2013, și în baza prevederilor art. 28 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 93/2009 privind instituțiile financiare nebanca, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 35 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României și al prevederilor Hotărârii Parlamentului României nr. 35/2009 pentru numirea Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României,

guvernatorul Băncii Naționale a României emite următorul ordin:

Articol unic. — Se dispune radierea din Registrul general al instituțiilor financiare nebanca a Societății Comerciale BCR PARTENER IFN — S.A., cu sediul în municipiul București, bd. Regina Elisabeta nr. 5, cam. 131, sectorul 3, înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul București

cu nr. J40/15476/2008, având codul unic de înregistrare 24451709, înscrisă în Registrul general ținut la Banca Națională a României la secțiunea k) „Activități multiple de creditare” cu nr. RG-PJR-41-110252/07.01.2009.

Guvernatorul Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

București, 5 martie 2013.
Nr. 209.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

